

T.N.75

शिवधर्मोत्तरम्

SIVADHARMOTTARAM

copied from a manuscript }
with no 66014 of Adyar }
Library, Madras.

Liste des adhyāya du Śivadharmaṭharasāstra

Md. I.F.I. n°75

Copie de ms. 66014 Adyar Library (caractères télugue).
feuilles de palmier

- I. Colophon p. 11. इति श्रीशिवधर्मोत्तरशास्त्रे जोषडङ्गनिधिनाम प्रथमोच्यायः
- II — p. 31: — विद्यादानकां —
- III — p. 41: — पञ्चमहाघृणाणाद्याद्यो —
- IV — p. 52: — सत्पात्रगुणं —
- V — p. 58 — शिवसंगत्यः — —
- VI — p. 69 — पापमेव — —
- VII — p. 95 — नरकविशेषनाम — —
- VIII — p. 119 — संसारप्रसवारम्यानं — —
- IX — p. 124 — स्वर्गनरकनिष्ठो — —
- X — p. 145 — शानयोगो — —
- XI — p. 154 — प्रयक्षितकथानं — —
- XII — fin p. 155 — incomplet, début:

आगास्त्यः —

श्रुत्वैतत्परमं शुद्धं गवां देहसम्भूतम् ।

ब्रह्माकूर्चस्य माहात्म्यभगस्त्यः पुनरुत्तीत ॥

भगवन्नकुवनां वागोलेकाः कीटृशस्समृतः ।

प्राप्यते कर्मणा तेऽन वियत्यद्वन्नि संस्थिता ।

इकन्देलादा —

श्रूद्यतामभिद्वास्यामि नमस्कृत्य महेश्वरम् ।

जोन्मातृलोकं परमं सर्वकामसमन्वितम् । — —

(1)

२३

१
॥ श्री ॥

॥ श्रीवधर्मोत्तरम् ॥

श्रीवधर्मस्तु सर्वजगतां परहितविरताभवतुशूलगणाः।

दोषाः प्रथान्तु इति गते सर्वत्रस्तुर्विभवन्तुसकललोकाः॥

वानश्चकिद्यर्थं इच्छान्तं कुमारं शाङ्कं रात्माम्

देवारिसूहनं समन्दर्मगास्त्यः परिपूर्व्यति

भगवन्दर्शनात्पूर्यमन्यजस्थापि सद्गतिः

सप्तजन्मविवि प्रक्षयं स्वर्गीश्च एः प्रजायते

तेनापि नाथ श्रुतानां सर्वपापान्तुकंपतः

आतसंक्षेपतो धर्मं श्रूहि सर्वहितं मम

धर्मा बहुविद्या देव्या देवेन कथिताः किल

तेन्य श्रुता त्वया सर्वं पूर्व्यामि वामहं ततः

किं प्रथानाश्चिवे धर्माश्चिवनावर्णन्य कीदृशम्

किञ्चन्मितः केवल विद्यिना संप्रसीदति

विद्यादानं च सर्वपां दानानामुन्तमं किल

तत्त्वं श्रुतं द्विजेन्द्राणां नान्येषां समुदाहृतम्

तत्पुण्यं सर्ववर्णानां जायते केवल कर्मणा

जेयं काति विद्यं तत्त्वं विद्यादानमुन्तमम्

कानि कृतैव कर्मणि गृहिणः स्वर्गीताः पुनः

मनुष्यलोके संश्रुता योगं विन्दीति इश्वरम्

कर्मयकृतपो यज्ञः स्वाद्यायो द्यानविरुद्धिः १९
 ज्ञानयज्ञश्च पञ्चेते महायज्ञः प्रकीर्तिः १
 हृषीं-न पञ्चयज्ञानागुन्तमः कृतमः स्वैतः ११०
 एतद्या ज्ञानानां-न प्रदोषो कीदृशं कल्प
 धर्माधर्मं प्रभोदाश्च निभृतः परिकीर्तिः १११
 तत्साधनावि कृतिधा गतयश्च तदामृकाः
 स्वर्गानारकीणां फुसामायतानां फुलाः क्षितोः ११२
 कानि चिन्हानि जायन्ते शुक्ले छोषेण कर्मणा
 संसारसागरां लोकाद्यमीधर्मोर्मिसंकुलात् ११३
 गर्भादिदुःखपेनाद्यां मृत्युते देहिनः कथम्
 इति संक्षोदितस्तकन्द्रसंप्रश्नानां तथात्मिकानः ११४
 प्रत्युवाच महासेनः प्रणिपत्य महेश्वरम्
 स्वर्गाधवर्जिष्ठान्ते नरकार्णवितारणम् ११५
 शिवधर्मोत्तरं ब्राम इास्त्रमीश्वरभाषितम्
 श्रीस्वनन्दो नाम—
 श्रद्धाचूर्णि सर्वधर्मा श्रद्धामद्यान्तसंस्थिताः ११६
 श्रद्धानि छाप्रतिष्ठाश्च धर्मश्रद्धेन कीर्तिः १
 श्रुतिमात्ररक्षस्त्रुक्माः प्रधानपुरुषोश्वराः ११७
 श्रद्धामोत्तेष्टुहृष्टुन्ते नरकेणा वक्षुपा
 कायक्षेष्ट्रोन्निन्दुश्चिः नचेवाच्च विराच्चित्रिः ११८

धर्मसंप्राप्यते सूक्ष्मः श्रद्धा हीने सुरैरपि ।
 श्रद्धाद्यमिं परं सूक्ष्मं श्रद्धा दानं हुतं तपः । 19
 श्रद्धा स्वर्गाभ्य मोक्षाश्च श्रद्धा सर्वमिहं जगत् ।
 सर्वस्वं जीवितं नापि द्वादशश्रद्धया यदि । 20
 न प्राप्नुक्तु कलं किंतश्च श्रद्धाद्यानं ततो अवेत् ।
 एवं श्रद्धामयास्सर्वे शिवधर्माः प्रकीर्तिः । 21
 शिवधर्म श्रद्धया ज्ञानयः पूज्यो द्येयाभ्य श्रद्धया ।
 आकासिद्वद्भासं दिग्ध्यं वाक्यमेतद्विवामकम् । 22
 वानाभिष्ठिष्युतं दिव्यं लोकमित्तान्तरं ज्ञेनम् ।
 सुनिश्चितार्थं गंभीरं वाक्यं गाणोऽवरं स्मृतम् । 23
 मन्त्रं सुखमुरवोऽबार्थं मात्रो वार्थप्रसादिकम् ।
 प्राणेन मश्चिवायेति स इति सर्वदेहिनाम् । 24
 स जं सर्वं नामन्त्रमाद्यं षड्कारम् ।
 आतिसूक्ष्मं महार्चिन्यं क्षेयं तद्वट्टीजबृत् । 25
 हेतो गुणत्रयातीतिः सर्वज्ञसर्वं कृत्प्रथमः ।
 ओमित्येकाक्षरे मन्त्रे शितसर्वं गतश्चिवः । 26
 इशानाद्या सूक्ष्माणि ब्रह्मुष्येकाक्षराणि तु ।
 मन्त्रे नमश्चिवायेति संस्थेतानि यथा क्रमम् । 27
 मन्त्रे षड्कारे सूक्ष्मः पञ्चमब्रह्मुत्तुश्चिवः ।
 वान्त्यवान्यवेव शितस्याङ्गाद्वन्नावतः । 28

वान्यश्चिक्षीवो प्रगेये त्वान्म मन्त्रस्तद्वाच कर्मसु तः ।
 १ २९
 वान्यवान्यक आवो य मना दिस्सं स्थितस्तथोः
 अथानादि॒ः प्रवृत्तो यै घोरस्सं सारसापारः ।
 १ ३०
 शिवोपि हि यथानादि॒ः संसारान्मोन्यक स्मृतः ।
 व्याधीनां शेषजं य चतुर्प्रतिपक्षः स्वभावतः ।
 १ ३१
 तच्चैसंसारदोषाणां प्रतिपक्षश्चिक्षीवस्मृतः ।
 अस्त्यास्मिन् जगन्नाथे तमो भूतमिदं श्रवेत् ।
 १ ३२
 आदित्येन विहीनं हि निरालोक्यं जगद्यथा
 तस्मादनादि॒स्वर्वकः परिपूर्णस्वभावतः ।
 १ ३३
 मूर्ति॑ हेतु श्चिक्षीवस्त्रिसेष्वः सर्वब्रोक्तान्मासकः ।
 तस्याभिष्पानमन्त्रोयमधिष्ठेय श्वसंस्मृतः ।
 १ ३४
 अभिष्पानाभिष्ठेय बान्मुक्त्रा॒ स्त्री॑ वृष्टु॒ परश्चिक्षीवः ।
 वेदे श्चिक्षीवाग्मै॒ वै व कुभयत्र षडक्षारः ।
 १ ३५
 मन्त्रस्थितस्सदामुख्यो लोके पञ्चाक्षरस्मृतः ।
 किं तस्य नहु अमिनो इश्वरा॒ स्त्री॑ वृष्टु॒ विस्तर॑ः ।
 १ ३६
 यस्योन्नमश्चिक्षीवायेति॑ मन्त्रोयं हृषि॑ संस्थितम्
 तनाधीतं श्रुतं तेन तेन सर्वमधिष्ठितम् ।
 १ ३७
 येनो न्नमश्चिक्षीवायेति॑ मन्त्राभ्यासास्त्रिस्थिरीकृतः ।
 १ ३८
 श्चिक्षीवक्तानानि यावदिति॑ विथारथानानि यानि॑ य
 षडक्षरस्य सूत्रस्य तानि॑ श्राव्यं समाप्तं॑ ।
 १ ३९

एतावद्दिक्षिवं ज्ञानं एतस्मात्परमं पदम् ।
 यदोन्नाम शिवीवायेति शिवज्ञानं एतुक्षरम् । 39
 विधिवाक्यमिदं श्रौतं सार्वीकाहं शिवात्मकम् ।
 लोकानुग्रहकर्ता यः स मूलार्थं कथं वदेत् । 40
 सर्वज्ञः परिपूर्णस्तु दृश्यथा लोक हेतुना ।
 श्रुया लोकं शिवशक्त्वान्ते सर्वादोपविवरितः । 41
 यद्यथावत्स्थितं वस्तु गुणदोषस्वभावतः ।
 यद्यत्कर्मयं पुण्यंय सर्वज्ञता वदेत् । 42
 रागदेषादिदेविषः ग्रस्तवादनुतं वदेत् ।
 तेऽप्येवरे न विद्यन्ते श्रुयात्सक्तयमन्यथा । 43
 अस्तताऽप्यदोषेण सर्वज्ञेन शिवेन ये ।
 प्रणीतममन्तं वाक्यं तत्प्रमाणं न संशायः । 44
 तस्माद्विवरवाक्यानि श्रद्धेयानि निपीडिता ।
 यथार्थं पुण्यपापेषु तदशब्दो व्रजत्यधः । 45
 शिववाक्यं प्रवक्तारं शिवविपूजये कुरुम् ।
 दृपः परोपकाराय स्वात्मानःप विश्रुतये । 46
 जंगद्विताय दृपति शिवधर्मो नियोजयेत् ।
 तन्नियोगाद्यायं लोकः इत्येत्याद्विनाम् । 47
 यं यं धर्मं नरश्रेष्ठस्मान्यरति अक्षितः ।
 तत्तं समाप्तेऽप्येवं स्तप्रामाण्यादेव वा । 48

	धर्मनिष्ठः कृतो राजा धर्मवादेकङ्क सतः ।	1
	युगत्रयस्स विक्रेय स्तरमा राजा चतुर्थग्रन्थ । 49	
	धर्मक्रस्स त(तं) राजा प्रजान्यायेन पालयेत् ।	
	न्यायतः पालयमानस्तु व्यायान्ति स्वामिनः शिवम् । 50	
४५	धर्ममर्थी-ज कार्मन्य यदन्य मीहते ।	
	तत्तदाप्नोत्ययं तेन प्रजान्यायेन पालयेत् । 51	
	पूजासु धर्मनिष्ठासु प्रष्टमं न भजेत्पूपः ।	
	अधर्मिष्ठात्स्वधर्मस्य चतुर्थीश्वरोन्निष्ठेते । 52	
	तस्मादधर्मे मज्जन्तं लोकं राजा विवारयेत् ।	
	शिवे नियोजयेन्निष्ठमश्चायार्थि विष्णुषाणः । 53	
	धर्मश्वीले द्वये यस्मात् पूजास्युद्धर्म तत्पराः ।	
	द्वयपति बोधये तस्मात्सर्वलोकानुकंपया । 54	
	कुपायेन आयालो आन्मुहुष्ठान्देन बोधयेत् ।	
	मन्त्रोपदीक्रियादौ वी लुच्छिको नियोजयेत् । 55	
	मन्त्रोपदीक्रियादौ त्रिं फलमूलरसकियाः ।	
	धर्ममार्गवताराय धर्मेष्ठाङ्कः प्रकीर्तितः । 56	
	प्रत्ययाष्टाङ्कवादेन कामात्तान्तरतानुपान् ।	
	शब्दैधर्मे न युज्जीति कानयोगे पुनः कमात् । 57	
	एवं यस्यायजेन राजान् लोहयुद्धः ।	
	जग द्विस्तरस्स विक्रेयसर्वलोकानुकंपकः । 58	

	संसारपद्मः निर्मित्वा यस्य समुद्रते जनम् । +
	श्रीवक्त्रानाम् ^{हृष्टेन} कर्त्तव्यं सदृशाः पिता । 69
	अ ब्राह्मणो हृष्टं संतसं निर्यापयति यश्चागेऽ ।
	क्रानास्तेन द्वृपति कर्त्तव्यं न प्रति पूजयेत् । 60
	नैव राज्येन महता नचैवार्थरथं राशिशिः ।
	प्राप्य भज्वानशामनं परलोकसुआपितम् । 61
	स्वर्गापवर्गसिद्धयर्थं आपितं यस्तु शोऽनम् ।
	वाक्यं मुनिवरेष्वान्ते स्तद्विक्रेयं सुआपितम् । 62
	विश्वपमापि तं वाक्यं विक्रेयमतिष्ठोऽनम् ।
७५ २५ a	रागाहेष्वान्तक्रोधकामं तु एषानुसारियते । 63
	वाक्यं निरयहेतुवात् तद्विष्णुपीपि तमुत्थयते ।
	संस्कृतेनास्ति किंतेन मुकुन्नालीलातेवा । 64
	अविद्यारागवाक्येन संसारक्षेष्वहेतुना ।
	०३ यद्यत्वा जायते चुर्णं रागादीनां य संक्षयः । 65
	विश्वपमापि तद्वाक्यं विक्रेयमतिष्ठोऽनम् ।
	चुराणं आरतं वेदैश्वास्त्राणि सुबहुविन्य । 66
	आयुषं क्षयाणायैव धर्मेल्पग्रन्थसंस्थेतः ।
	फुत्तदाराहेसंसारः चुर्णं संमूढ्येतसाम् । 67
	विदुषां श्वासतर्संसारः संयोगाभ्यासविष्मृत ।
	इदं क्रेयमिदं द्वयं यस्य सर्वब्राह्मणित्वं । 68

श्रावणं

अपि वर्ण सह स्त्रायुः ~~सुरक्षा के कं~~ नाथे गच्छति ।
 विद्वाथ क्षरतं मात्रं जीवितं यथि पञ्चलम् । ६९
 वि हाय श्रावण जात्मानि पारतो किं कं मात्रे ते ।
 परिते नापि किं तेव समर्थनं प देहि ना । ७०
 यः पुण्य आरम्भे द्वे दुभात् ॥ पारतो किं कं म् ।
 पाणुतो पि स मूर्वस्त्वयात् श्रावणे युतो ~~क्षमा~~ निकेतः ।
 यस्संसारात् वमात्मान मुत्तारयि तु म क्षमः ।
 मनस्त्वा तस्मानि निदितः श्रावणे सत्त्वे विकृते निदियः । ७२
 यद्विशीव व्वान सद्वदाव मात्रो चायि तमुच्चातः ।
 यः प्रपद्यान्मही क्ल॒ नां महामेंुं च कायनम् । ७३
 सुन्नि व न्यायतः पूर्वे न तस्योपादिशो दुःखः ।
 यश्चैष्टुणो ते शिवव्वानं न्यायतः तप्रवर्ति च । ७४
 ते गच्छत द्विशीव व्वानं नरकं तद्विपर्यये ।
 अश्च देहसंश्रूत षष्ठुः विधिना श्रीव । ७५
 लिङ्गे संपूजि तद्विशीष्म षष्ठु नराणां संप्रसीदति ।
 सुरा चुरै मिश्यमाना द्विशीरोदात्सागरो नमात् । ७६
 पञ्चगावसंसमुत्पन्ना स्सर्वतो व्वकं स्य मात्रः ।
 नव्वा अद्वा च सुरभि स्सद्विशीता सुम या । ७७
 पञ्चगावद्विशीवपुराद्विति प्राप्ता द्विशी वेच्छा ।
 सर्वतो व्वो पकारा थीं देवानां तर्पणाय-च । ७८

गोमात्रस्थिता शूर्मौ स्नानार्थं य शिवस्य	
गोमयं रुचना मूर्जं कीरं दधि पृतं गवाम्	१७९
षड्डक्षिणि पवित्राणि सर्वसिद्धिकराणि च	
गोमया दुर्बितं श्रीमाङ्कु विलवतु क्षः शिवप्रियः	१८०
तत्राञ्चै बर्षि पञ्चाहस्ता श्रीः श्रीवृक्षस्तेऽन सम्मुतः	
बीजान्त्रुपलोपद्मानां पुनर्जीवाति गोमयात्	१८१
गोरोचनां च मागलया पवित्रा सर्वसिद्धिदा	
गोमूरा दुर्गुलुर्द्वितस्सुगन्ध्यः प्रियदर्शिनः	१८२
आहारसर्वदेवानां शिवस्य च विशेषतः	
यद्वीजं जगतः किञ्चित्तद्वीजं श्रीरसं अवम्	१८३
हृष्टनसार्वाणि जातावि मागलयान्यर्थसिद्धये	
चृतादमृतमृशृतममराणामति प्रियम्	१८४
तस्माद्वृतेन पयसा हृष्टन्य स्नापयेन्द्रियवस्त्रे	
तदन्तेन्द्रोषणतोयेन कषायेऽप्यविकुञ्जयेत्	१८५
स्नाया श्री तांकुला पश्यात् तेऽप्यरोचनया लिपेत्	
पूजयेद्विलवपत्रैऽप्यपद्मीलोटपलोरपि	१८६
अर्चयित्वा वैष्टपश्या चृतशुक्तिं च गुणगुलम्	
पायसं दधिशर्तं च पृतं हृष्टा यरिष्ठुतम्	१८७
विवेदगेन्द्रियवायैतत् भक्त्येवं चृतपान्ति तम्	
कुट्वा प्रदक्षिणं चान्ते प्रणिपत्य क्रमापयेत्	१८८

७६ a

अनेन विधिना देवः पुरुषो न प्रसीदति ।
 इहोके परं वैव सर्वकामान्प्रदृशति ॥ ४९
 पुरुषो विधिना त्वम् । तस्मान्बुपतिः पूजयेच्छिवम् ।
 शिवभान्तसमुत्तार्य कुलाणामेकपि श्राद्धिति म् ॥ ५०
 एवर्गे इथाद्य रूपयं गच्छेदैवरं परमं पदम् ।
 आश्रितासर्वभृत्याऽपि देवकार्थं नियोजितः ॥ ५१
 प्रयान्ते रूपाभिना साध्यं श्रीगत्तिवपुरं महत् ।
 अत्यक्षं तत्रातुलान्शोगान्तं भृत्यवर्गसमितिः ॥ ५२
 कालात्पुनरिहायातः पूथित्यामेकरात्मेत् ।
 वृक्षः पुण्याङ्गोपत्रादौः पुपुकुकाश्चिवाप्यनेत् ॥ ५३
 शिवभावाच्च गच्छन्ति रुद्रोक्षेन तं संशाशः ।
 पूजयते पूजयमान्तं कायः पूजयेच्छ षट्या शिवम् ॥ ५४
 सोपि यागफलं कुरुत्वं प्राप्नुआन्तात्र संशाशः ।
 शुक्रवा तं मोदते पुण्यमेवरं च रसमाधिना ॥ ५५
 फलं तत्सममाप्नोति पूजयेच्छ नित शिवम् ।
 शुक्रवा तं मुकुदे यस्तु संचयोगफलं नेत् ॥ ५६
 अन्तिं शाङ्करं हृष्टा सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
 हृष्टिप्रणम्य तं श्रूमो शिवोक्ते मठीयते ॥ ५७
 संपूजयमानं विधिना यः पूजयेच्छ षट्या शिवम् ।
 तत्समं फलमाप्नोति शिवस्य क्षपनं तथा ॥ ५८

यद्यो षष्ठी वे श्रक्तेः द्यानार्पन कृतं तपः

अन्त्यानुमोदने नेत्राः तत्सर्वं प्रसीदति

शिवपुण्यमहीनाया मदोषजनसोवितम्

~~काल~~ ^{त्रिष्णु}पि निरवलं तत्र स्यादनुमोदते

इति त्रिसद्यमारवलं यः पुण्यमनुमोदते

असंशयमति अहं तत्सर्वं फलमाप्नुयात्

इति धर्माद्विष्णु वेगो न्ताः सुखुमार-सुमहाप्नोः

कीर्तितान्तेन मागेन श्रीवार्पनविधि प्रति

॥ इति श्री श्रीवध्पर्मेतरैश्वारत्रे

गोषु इव विधिर्निम-

प्रथमो द्यायः॥

— ♪ —

(॥ श्रीः ॥)

(॥ अथ तृतीयोद्यायः ॥)

अथ विद्या^{विद्या} द्वाता विद्या^{मानं} शिवामूर्तम् ।
 तस्यादानं महादानं सर्वदानोत्तमोत्तमम् । ।
 अष्टादश्य यजन्मेष्ठि प्याभिर्विद्धिवशत्कान्तमोधयेत्
 शिवविद्याकुं सारेण विद्यादानं तदुत्त्यते । 2
 संस्कृतैः प्राकृतैर्वीकौः यश्चित्प्रयानकुरूपतः ।
 हेशभाषाद्युपायैष्य बोधयेत्सर्वकुरूपस्थृतः । 3
 यथा शिवस्य नैवान्तः संपूर्णस्य महात्मनः ।
 तथा विद्याप्रदानस्य नान्तरसर्वगुणात्मनः । 4
 शिवाङ्गुणमेष्वर्थं विद्यादानाद्वाप्नुयात्
 इह कीर्ति शियं ज्ञात्वा प्रकावुद्दिद्धिलानं सुखम् । 5
 यो अद्वद्यानमात्मानं ज्ञानमद्यापयेत्परम्
 स याति नरकं पोरं पापीयान्तर्यातकः । 6
 शिवकानस्य कालेन विनष्टस्य प्रमाहतः ।
 पुनाति रित्तवर्णस्य मूर्खं हुक्किरितरस्य एव
 श्री स्त्रीस्त्रीत्वान्तविरोधितः यावितरस्यालपकुल्कितः । 7
 कानानलेपमापन्ने रात्यार्थेभ्यो वितरस्य एव
 व्यर्थेः पद्मे रुपेतरस्य पुनरुक्तस्य चार्थितः । 8
 पूर्वोत्तरविरुद्धस्य स्वस्त्रीस्त्रीत्वान्तविरोधितः । 9

७७० दृन्दसा तीव हीनस्य इाफहा र्थरहि तस्य च ।
 इत्येवमाहि दोषे कुपेत रस्य कृन्धि कृन्धित् ॥ १०
 यः करोति पुनस्तस्य संख्या र्हुवीव द्गुरुः ।
 शिव तजात्मनि द्वीमान् स विद्वान्प्रभेष्वरः ॥ ११
 न-वास्य पुण्यमाहात्म्यं वर्तु शक्वं हि केनापित् ।
 यथा शिवस्तथैवाय मस्मिन्नित्यं शिवाश्वितः ॥ १२
 विद्यादानं प्रवद्यामि धनिनां पुरुषलक्षितम् ।
 लिरव्यते दीयते येन विधिना तप्तां च यत् ॥ १३
 शिवं संपूज्य विधिवत् तद्विद्यां पूजयेत्ततः ।
 गुरुः च शिववद्यत्या तुलयमेतत्य यतः ॥ १४
 यथा शिवस्तथा विद्या यथा विद्या तथा गुरुः ।
 शिवविद्या गुरुणां च पूजयासदृशं फलम् ॥ १५
 श्रुमिभागे समेव रम्ये सर्वदोषविवर्जिते ।
 विद्यामण्डलकं कुर्यात् गन्धगोमयवारिणा ॥ १६
 अष्टहस्तं तदर्थं वा वृत्तं वा वत्तु अकम् ।
 तन्मद्ये सितच्युर्णिन लिरवेत्पञ्चं सुशोभनम् ॥ १७
 तद्विवर्जित्येत्तर्णीनाशोभां प्रकल्पयेत् ।
 पञ्चवर्णात्प कुरुते यथाशोभमलं कृतम् ॥ १८
 सितं वितानधर्त्रं वा तद्विवर्जित्येत् ।
 मुकुटादाम परिक्षिप्तं किञ्चिष्ठीरवकान्वितम् ॥ १९

- नम बन के छोड़ जाते हैं अप भूत तादा मारू रस के रुक्ष हैं। 1
 पवित्र पुष्प स्त्रावृद्धि में यह टाचा मर अूषि है। 20
 विनि त्रायुष संध्या है। अतुर्थः दण्ड के शुतम्
 कुष्ठुर रथी चन्द्रे है। पर्वणान्युपश्चोत्रि है। 21
 सितपक्ष मुख्यो इत्यैः। अतुर्थः कलशी लक्ष्मी है।
 शोत्रि तं सितमुत्पाते इत्यालयं कुरुते। 22
 78 विद्या स्त्री ह्यासनं श्रीमाहोगकन्ता दि विमितम्
 सुवर्णरत्नस्त्रिये तं कुरुत्यास्तरणान्वितम् 23
 हृष्णाननं वा श्रीमन्ते हेमरत्नोपश्चोत्रितम्
 नागोद्धृदन्तस्त्रिये तं रक्तचन्दनहारुजम् 24
 माव्यपुष्प गृह्णयान्तं गोद्धृपुष्पेसमर्थ्ये त्
 लेख्यं एक लिखितं यात्र विनयसे उपस्थित्यम् 25
 रोचना चन्दना हो है। पुष्पे वृष्टीपूर्वे हैं। पूजयेत्
 इवजपृष्ठीपमालार्थिः। क्षीमवस्त्रे हैं। पूजितैः। 26
 शिवलटपूजयेत्कृत्या यथा विअवविस्तरम्
 तुरुकागुकपूर्वैः। सितचन्दनगुण्डैः। 27
 दृथाटपञ्चविद्यं धूपं समुक्षिप्य पुनः पुनः
 ततः प्रदक्षिणे कुल्वा नमेऽस्मविक्रियं कुरुपः 28
 संपूजयेव श्रीवक्त्रानं गुरुं संपूजयेत्ततः
 द्वितीये पुष्पग्रहके श्रीमहानन्दसंमितम् 29

श्रीवर्त्पुजये छन्दतया श्रीवक्षानप्रकाशकम् ।
 २८० त्रिधा प्रदहि क्षिणं कृत्वा दण्डवत्प्रणमेऽक्षितो । ३०
 विक्रापये ईसमुत्थाय जानुश्चां धरणी ततः ।
 कृताञ्जलिपुष्टो अद्भुत्वा प्रणिपत्यपुनर्जुरुम् । ३१
 अग्रवन्तवत्प्रसादेन शास्त्रे संचरयामयहम् ।
 स्त्रियैव यनुवात इशास्त्रपुण्यमथावरेत् । ३२
 मद्गुणस्तूर्यपोषेष्य कृतस्वस्त्रययनङ्गुभ्यः ।
 स्वात इङ्गुक्लां वरधरो गम्यमाल्येष्य अूणितः । ३३
 हेमाङ्गुकीयपाणिरस्तु कटकौद्यैरलंकृतः ।
 ३४ लिङ्गेत्प्रणमयदेवङ्गुलेरवतः शोकप्रयन्तम्
 ततो विविधभक्षयान्तपानकव्यञ्जनादीशः ।
 श्रूओजये अग्नुरुपुर्वी व्रतिवससद्विजानपि । ३५
 ३५ दीनार्थकृपाणामाथान् बालवृद्धकृशातुरान्
 मातोपितृसु दृढन्युनेतान्सर्वांश्च ओजयेत् । ३६
 समाध्येन गुरुं पश्यात शुभजीया श्वृत्यसंयुतम्
 दृठनागणबलि रात्रो त्रसुन्यारी निश्चि स्वपेत् । ३७
 अपरेहनि पूर्वाङ्गे विद्यामण्डकं कृष्णः ।
 ३८ कृत्वा द्विहस्तमांत्रं तु नानावर्णपश्चोत्रितम्
 यवा द्वृक्षर द्वारवाद्यैः नित्रकल्पेरलंकृतम्
 स्वं धूपादिसमायुक्तं वितानवितां बरम् । ३९

श्रीवधन्त्रामनासीनं तन्मृद्ये पूज्यपुस्तकम् ।
 एवं लिरोहन्त्येष्वा कुला पूजां हिनो हिनो ॥ ४०
 चतुर्भैरसमै शृङ्गैः नातिस्थूलैर्वा उडैः ।
 संपूर्णावयवैस्त्रियैः नाति विनिष्ठे न्वसंहैः ॥ ४१
 मात्राकुस्वारसंयोग हुस्वदीर्थी हि न्वश्वणे ॥
 नान्दनागुरकैर्वैः न्ववेत् शिवपुस्तकम् ॥ ४२
 संपूज्येत्पूर्व विविधिना पुनः पूजां प्रकल्पयेत् ।
 श्रीवाचिने गुरुविद्यानां नोपनासः प्रथनतः ॥ ४३
 कल्पयेत्तागरं तज वाहित्रैर्मधुरस्नवैः ।
 जीतद्वैत्विक्षुविविधिः प्रेक्षणीयसुशोभनः ॥ ४४
 कीडायन्त्रप्रयोगादैरित्येवं क्षपयेन्विशाम् ॥ ४५
 श्रीविद्याविमानं प्रात्सुक्षोभनम् ।
 पञ्चषट्कृत्तश्चोर्मीवा गुरुवैशार्दिकं दृष्टम् ॥ ४६
 विनिष्ठेत्वस्त्रासंच्छब्दैः र्वर्णशोभासमन्वितम् ।
 विद्याशनं तु तन्मृद्ये . . व्यानस्य पुस्तकम् ॥ ४७
 हेमरुद्वाचितं दिव्यमधिवादं तशोभितम् ।
 विनिष्ठेत्विनिष्ठेत्वां बहितुकीर्णकर्म्मकम् ॥ ४८
 पार्वतश्चत्तसंयुक्तं सुदृढं सूरजबन्धनम् ।
 संपूज्यगन्धपुष्पादैः प्रवेत्कविधिना कुष्ठः ॥ ४९

समृद्धापनयेत्कर्त्तव्या तदिदि मानं छिवा अमे ।
 ।
 सुरिते॒ रथमुरोवेन पुलुषेवा॑पि बलान्विते॑ । ५०
 ।
 इत्र॒ द्विजपताकाद्यैः वितानै स्तुत्यनिस्वनैः ।
 ।
 मज्जै॑ कैवेद॑पोषवा॑ न धूपैः कन्त्रैश्चुपैः । ५१
 ।
 चारणै॑ विन्दि शिरीद्यैः स्त्रीसंगीतै॑ विश्वपैते॑ ।
 ।
 चाहुचामरहस्याग्निः॑ चित्रदण्डै॑रसहपैते॑ । ५२
 ।
 महताजनसंघेन पुरत्थ्य महीपीते॑ ।
 ।
 धर्मवृद्धै॑रस्वयं गच्छेत् रविश्चोभासमान्विते॑ । ५३
 ।
 अथवा हृस्ति चाल॒रथं कृत्वा पुरुतमगान्वेत्
 ।
 राजमार्गेण महुता नगरान्तः प्रदीक्षिणम् । ५४
 ।
 सर्वायतनपूजां॑प स्वधै॑र्वः कारयेन्वृपः ।
 ।
 हृशा॑ दिक्षु॑ वर्त्ति॑ द्यान्नगरस्य समन्ततः॑ । ५५
 ।
 मार्गेऽपि पुरतो गच्छेत् पुष्पं हृत्वा विरन्तरम्
 ।
 गन्धपुष्पाकाते॑र्थुन्मदै॑पन्दनान्नगम् । ५६
 ।
 गच्छेयुर्यज्ञै॑ तच्चात् सर्वायतनवासिनः ।
 ।
 पुरुतै॑विविदा चास्त्रमरन्तो मन्त्रै॑वरम्
 ।
 हुक्काम्भरधरारसर्वे॑ अवेशुः पुरवासिनः । ५७
 ।
 कुच्छयेयुः पताकां॑म् जनास्तदेहावासिनः । ५८
 ।
 यहै॑वां॑ध्य संस्कृप्तै॑ पूज्य कार्यश्चात्युत्तरवो ग्रहे ।
 ।
 ब्राह्मणान्नोजयेयुध्य गृहेषु गृहमेधिवः । ५९

अन्नपामैर्जितपदा द्यात्रां कुर्याच्छिवा भग्ने ।
 ५१ a अत्थेद्यास्तरवः कार्यास्तर्विहिसां विवारयेत् । ६०
 बृथ न स्थाः प्रमोक्तोऽयाः वृद्याः कोद्यान्तस्त्रायाः
 अकालकौमुदी कुर्यादेवसत्रत्तमैवरे । ६१
 शिवायतनमासाद्य विमानस्थितमध्येत्
 एष्याहृजयश्चाद्येष्यं तद्यता तद्यत्तम् । ६२
 स्थाने सुसंरक्ते रथे शिवस्य पुरत्रूपान् ।
 स्थापयेद्यागुरुं अत्याप्रणाम्य विविवेश्येत् । ६३
 शान्त्यर्थमेवमृद्यायं गोशाल्लभमठीं शृताम्
 राष्ट्राणां नगराणां वाचयेद्यत्यकोत्तमः । ६४
 द्युन्दोलक्षणं तत्र वस्त्रकविं मधुरस्वरः
 ग्रान्तर्वविहिद्येष्यं शप्तः पुस्तकवापकः । ६५
 शान्तितोयेव राजानं समुद्याय गुरुं ततः
 शिवस्यद्युक्तोद्योहीनं तत्र स्थं यजनं ततः । ६६
 अथवार्यजगन्त्वा निं पुनरन्ते पुनरन्ते नुपस्य य
 आन्यार्थोजन्त्वात् वृपः कुर्याद्यक्षिणाम् । ६७
 स्वयमत्रैव शुभ्रीति सान्तः पुरपरिच्छदः
 कार्याद्यनिविद्याः प्रेक्षा भुत्वाच्युजनेष्वपि
 एवं कृते महाशान्तिं नुपस्य नगरस्य य
 अराष्ट्रस्य य समन्तस्य जायते नात्र संशयः । ६९

- अरातयः प्रण व्यानि नन्म मारि प्रवर्तते ।
शास्त्रान्ति सर्वपोराणि प्रकामनि भयानि-य । 70
- ग्रहास्त्रप्यन्ति सर्वेऽपि प्रणायन्ति-य शात्रवः ।
कुपसर्गाः प्रलिप्यन्ते न दुर्गिक्षमयं अवेत् । 71
- विद्यायनांश्च नश्यन्ति सौभाग्यम् परमं अवेत् ।
राज्यवृद्धेश्च विपुला नित्यं-य विजयं नृपः । 72
- वर्षते पुत्रोत्तमां मतिर्थमेष्टु प्रवर्तते ।
विद्यादानं प्रसादेन अने विद्यिता राजा यश्चिन्नान्नपुस्तकम् । 73
- ददात् दृष्टिगुक्ताय विद्यादानफलं नशेत् ।
यो वान्यः एकुणः नशेत् शश्वत् विन्तसमानितः । 74
- कुर्या विद्यादानफलं नशेत् ।
दरिद्रश्चार्थसारेण विन्तश्चाठ्यविवरितः । 75
- कृत्वा विद्यिमिमं अन्तगा विद्यादानफलं नशेत् ।
यस्य यानुदेविनां सतर्थैहानुसाशतः । 76
- अश्वाठगेनान्यरेहपृथग्यामद्वित्तुलयफलं नशेत् ।
यानदक्षरसंरथानां श्वीवशानरथं पुस्तके । 77
- तावत्काल सहस्राणि तथा श्वीवपुरे वर्णेत् ।
हशा पूर्णीन्समुद्भुत्ये दशा वंशांश्च पात्रिमाम् । 78
- मातापि तृष्णमिपत्नीत् श्वीनं ब्रजेत् ।
नान्तः पुरः पशीवारः सर्वशृत्यसमानितः । 79

दिव्यं श्रीवं पुरं गन्धे दिद्यादान् प्रभावतः ।
 ४०
 विमानयाने श्रीमद्भिः सर्व काम समन्वितः ।
 मनोजवे रसं रथ्याते श्रीडते कालम ध्ययम् ।
 ४१
 परमाणु गुणेश्वर्ये रुपे तस्सततं प्रश्नः ।
 सर्व कः परिपूर्ण त्वा द्वितीय इव इद्युः ।
 यथा मरणां शर्वेषां परमः परमेश्वरः ।
 ४२
 तथाव सर्व दानानां विद्याकानां परं स्मृतम् ।
 अनेनैव विद्यानेन यश्चावृत्तान् पुस्तकम् ।
 ४३
 कुसुमाक्षगारकं रथाप्य पूजयेत् श्रीवाशमे ।
 आप्याह्वानां पौरीमास्यां तु दीपामालयावलोधनैः ।
 ४४
 वैक्षारणां चापि संपूज्य विद्यादानानां त्वं अते ।
 यद्युक्तश्रीमृपस्तकवरं नवले रथ्यं विवेदयेत् ।
 ४५
 श्रीवद्याकानाशिरुक्ताश तस्य पुण्यफलं हृष्टं ।
 शावन्तरात्पत्रसंख्यानां सज्जये तीव्र इशोभावे ।
 ४६
 गवयुग्मसहस्राणि उद्गतोऽन्ने महीयते ।
 यः पत्र यन्त्रसूत्राद्यैः मणिश्राजवल्लेखने ।
 ४७
 श्राद्ध यन्नांसनाद्युङ्गं शाश्यां तद्भूतवेतनम् ।
 द्युप्येवमादि यन्मान्यतदर्थमुपयुजयेत् ।
 ४८
 यज्ञा तज्ञा म त्रूपम् विनां गेन न अवेत् ।
 तदेवमापि विद्याद्वांश्चानुसारतः ।
 ४९

निवेद्य स महा ओगे शिवी वलो के महीयते ।
 पुरुष तका स्तरणं हला तद्यन्तं वा प्रमाणतः । १९०
 तद्वास संवितानं वा शिवलोके महीयते ।
 यावत् तद्वास तन्तूलां परिस्वेष्या समन्वयः । १९१
 तावद्युग सहस्राणि महा ओगमवा पूर्वात् ।
 शिव वानाश्रियुक्ताश्च भवत्याच्छायां ददाति यः । १९२
 आशमात्मे रवि द्विन्द्रं विद्यादानफलं क्षेत्रं
 कुपानच्छत्रं कोषीन शास्या प्रावरणा सवम् । १९३
 पादपूजां जना उर्यंग रनान् ओजनं ग्रेषजम् ।
 | याति मात्रो पवरणं मठसंमार्जनादिकम् । १९४
 | याति मात्रो पवरणं मठसंमार्जनादिकम् ।
 दी पाहितो अवृप्याद्यं शिव पुरुषक वानिनाम् । १९५
 यः कुर्यादेत मरिवे लं शिव ज्ञानरतात्मनाम् ।
 पञ्चानां पञ्चवर्षाणि विद्यादानफलं क्षेत्रं । १९६
 तिसप्तकुलमुत्तरायि स्थापये द्वैषणवे पुरे
 तत्र तद्विपुलं शोगीः कीउगा चन्द्र तारकम् । १९७
 कक्ष अृत्य सम्बृत्येः युक्तशिवपुरे तरः
 अङ्गाद्यं मोदते कालं विमाने रसान्विताम् । १९८
 विद्यामण्डलकं वृत्तं यदि वा चतुरश्वम्
 द्विहस्तभवितं वापि कृत्वा गोमयवारिपा । १९९

स्मितरन्तादीशः पूर्णः समन्तादुपशोषितम् ।
 ।
 स्मितपदायुतं गद्ये तद्वितानविशृणितम् ॥ 100
 ।
 विनित्रकुसुमाकीर्णि प्रदीपाक्षतसंयुतम् ।
 ।
 संपूर्जयेवं शिवक्वानं शब्दया वाच्येततः ॥ 101
 ।
 ॥ 1
 आचं ततः क्रमात्सर्वमेव रूपं इनेक्षणेः ।
 ।
 सर्वलोकोपकारार्थमात्मनः पुण्यवृद्धये ॥ 102
 ।
 तत्समाप्तो शिवं विद्या माचार्येत् प्रपूजयेत् ।
 ।
 कल्पयेद्भूजनं पश्यात्सर्वेषां शिवयोगिनाम् ॥ 103
 ।
 य एवं शक्तिः कुर्याद्विवक्तानस्य वाचकम् ।
 ।
 मूलगेन कारयेद्भूपि विद्यादानकलं लभेत् ।
 ।
 अपि शक्तेऽपि तदर्थं ग शिवक्वानस्य यः पठेत् ।
 ।
 वाच्येद्विनेद्वयेद्वयेत् लिखेद्वयेत् वा ॥ 104
 ।
 शुण्यादेकपि न श्व तदर्थं विचारयेत् ।
 ।
 जनेद्वयावयेद्वय तस्य पुण्यफलं शुण् ॥ 105
 ।
 ज्ञिः प्राहाश महीपूर्णि सर्वगतैस्तु अत्प्रकल्पम् ।
 ।
 शक्तेऽपि श्वरक्वानीद्वयेत् तदवाप्नुयात् ।
 ।
 यश्शामणीसमुद्भूतं निमनश्वतं सुसंचयम् ।
 ।
 हृद्यात्संकरकं अन्तर्या वर्मणा वापि विर्मितम् ॥ 106
 ।
 शिवक्वानाश्रियुक्ताय तदर्थायनहेतना ।
 ।
 सुर्णिकाफलकां वापि विद्यादानफलं लभेत् ॥ 107
 ।
 ॥ 108
 ।
 ॥ 109

महावि मोर्ने श्रीमि अः सर्वकाम समन्वयै
 कीडते परमं कालं उद्भवो द्युष्यास्थितः । ॥१॥
 ततः कालात्क्रिति प्राप्य राजा अवति धार्मिकः
 स्वरूपात्स विजिते वापि सर्वविद्यार्थपारगः । ॥२॥
 अस्तु वर्णं सुखं पूर्णं सर्वरूपो पश्चोक्तिम्
 विद्यादानसमाशयम् । ॥३॥
 कारयेद्वापि काव्येण ताम्रण चतुरशकम्
 कांस्यारकूट लोहैवि दातुवंशादिविभितम् । ॥४॥
 सूक्ष्मायानुरूपेन पर्मणात्रिनवेन च
 अन्तर्विद्युत्तम्भवेत् समुद्देनवम् । ॥५॥
 स्त्री, द्वारकाटको पेति दृक्सूत्रादिवन्धनम्
 कुर्यात्ताक कर्मणुकं विद्यारकाकरपतुम् । ॥६॥
 एवं वित्तानुसारेण कारीघित्वा सुखपतः
 प्रक्षाप्य गन्धतोयेन विद्या शास्त्रहृष्टं वरम्
 कुर्वन्त्यसदृशं दिव्यमन्तर्षष्टिहृष्टितम्
 विद्या सिद्धासनं तत्र विविवधुजयेत्ततः । ॥७॥
 तस्मिन्पुष्यात्क्षात्रेन विद्या कोशं गृह्णन्त्यसेत्
 ततः कुकुम्भगन्धन कर्मिरकुकुम्भादैः प्रलेपयेत्
 अन्तर्यम्भत्युत्थृप्य सपुष्टेऽपि दृजयेत्
 ततो वादित्रिविष्णो वै विद्याकोशं प्रपूजयेत् । ॥९॥

- ततस्संपूजये द्विद्यां यथा विश्वविश्वेऽः ।
कृत्वा प्रदीक्षिणं चान्ते नमेत्सर्वाङ्गिकं नरः । 120
विद्याकोशाग्टहस्यापि विद्यायतन मुन्तमम् ।
अवेद्युश्चोर्ध्वं रम्य मष्ट हस्तप्रसाणतः । 121
तेषुकामुण्डयं का सद्वाकुकृतगेव वा ।
कवाटा हृलसंशुक्तं प्राकारारामहृषीतम् । 122
वितान द्विज संशुक्तं सद्विदाविश्वितम् ।
यष्टाचामरसंशुक्तं किञ्चिद्विदाविश्वितम् । 123
नन्दनाग्नुगन्ध्या द्वौरनुलिप्तं समन्ततः ।
वित्यं सुगन्धिकृ॒॒ैः पुष्पैश्याप्यविवासयेत् । 124
तत्सूक्तसुषोषण मङ्गलविद्यैरपि ।
आनीश स्थापये ब्रह्मत्वा विद्यारत्ना करण्डकम् । 125
ततस्सुगन्धिपुष्पादैश्विविवटप्रतिपूजयेत् ।
श्रीविद्यां सदाकालं त्रिसन्देशमुपचारतः । 126
ततस्समागतान्वर्त्तविद्यां शोजयेद्विविद्यां विद्यां ।
हृनान्धकृपणादीकृष्ण तपितिवा कुमापयेत् । 127
एवं यः श्रीविद्यायाः कुर्याद्वायतनं शुभम् ।
स मुनकः पातकैस्त्वर्षः विद्याकाग्नपूर्णं लभेत् । 128
कुलेकविद्वामुन्तार्थं सञ्चृत्यपरिवारितः ।
प्राप्याष्टगुणमेवं कर्य शिवलोके महोयते । 129

यस्तत्र ज्ञानमासाद्य विषयान्विषयवर्त्यजेत् ।
 स प्राप्नोति परं मुक्तिं ओगी ओगान वाप्नुयात् ॥ १३०
 सृष्टगन्तरे पुनः प्राप्ते षुथिथ्यामेकरा इवेत् ।
 सर्वश्वर्यगुणोपेतः सर्वज्ञान-यापारजाः ॥ १३१
 यः कारणेन्महारम्यं सुवेदि सुस्थितं पुरम् ।
 पञ्चओमं तिओमं वा शिव-ज्ञान-रत्नाम्बाहु ॥ १३२
 गुद्भाष्वर्णकृत्युक्तः मैत्रस्थान-समान्वितम् ।
 वास्तुविज्ञाविश्रक्तं च प्राकारपरिक्लोकितम् ॥ १३३
 तस्य वेदी द्विष्टस्तोऽन्नापर्यन्त रत्नभस्तुतम् ।
 पक्षेष्टिका परिच्छब्दं तसुरम्यं समन्ततः ॥ १३४
 सुनित्रं पुरतः कुर्वी हृष्टयाग्नेयी महासूनम् ।
 धूमनिर्मिमोपेतं पूर्वतस्तत्रामणुपम् ॥ १३५
 ग्रन्थपुष्पगृहं कार्यमेश्वान्या पद्मसंयुतम् ।
 आण्डाकारं च कोबेयीं गोष्ठागारं च वायवे ॥ १३६
 कुदकाशर्यं च वासुदेयां वातायत्तन-समान्वितम् ।
 समित्कुशोन्धनस्थान-मायुधानां च नैर्निते ॥ १३७
 अश्यागतान्तर्यं स्वर्णं रम्यं इश्यासन-समान्वितम् ।
 यो याहिनीपस्त्रैर्युक्तं दीक्षिणो श्रवेत् ॥ १३८
 गृह्णन्तराणि सर्वाणि सूजतैः कदकीगृहैः ।
 पञ्चवर्णश्च कुसुमैः शोभि तावि प्रकल्पयेत् ॥ १३९

- प्राकारं तद्दीर्घः कुर्यात् पश्य हस्तं प्रमाणतः ।
प्राकाराच्च नीहिः कुर्यात् सर्वदि कृत्स मन्तराः । 140
४२० दिव्यं शिवा अमारामं नानापुर्वोपश्चोश्चितम् ।
सर्वर्तुकगुणोपेतं बहुवृक्षजलान्वितम् । 141
प्रथम्युक्त्वा रिषाङ्गोक्तपत्रजीवं कारित्वते ।
पुन्नाभानां वकुलैः पाटली विमलं पौरो । 142
स्वेतमन्दार निजयेऽ जातीयगत्तु कुञ्जोः । ५१०३१३
सुवर्णोऽस्वेतच्युथीश्चिः नाणालताकुरं वको । 143
करवीरैः कर्णिकारैः नावावर्णो रवेलक्षा ।
स्थानविन्यास रन्धितैः संमार्गियावसंकुरैः । 144
वृक्षेन दुविष्ट्युक्तं दिग्बिहिकृजलान्वितम् ।
सितरन्तकाञ्जक्तु स्मैः वीक्षकोट्पलैश्चितम् । 145
लतानि तान गृहैः विन्धि त्रैश्च द्विस्थितैः ।
कदम्बेस्तं अष्टपौर्ष वाडिमाच्च विराजितम् । 146
इति कृत्वा वहिस्तर्य प्राकारं कल्पयेन्महत्
कवाटगोपुरोपेतं परिष्ठातु संयुतम् । 147
दृतीयाच्च पुरादूर्ध्वं विद्यान्यारव्यान मण्डपम्
गवाध्वनिगमोपेतं विन्धि त्रैं परिकल्पयेत् । 148
पुराज्ञ वीक्ष्येमं कार्यं शिवस्य कवलभी गृहम्
पठन्त मष्टद्वीर्ण्य द्वारपद्मविनिर्मितम् । 149

तत्र मृद्दारुशीलं का स्थापये हिंसि वन्धु वरम् ।
 सर्वविद्याविद्यातारं सर्वज्ञं नकुकीक्ष्वरम् । 150
 प्रतः शिर्षेश्च गुणितिः व्यारब्योनोद्यतपाणिकम् ।
 पद्मासनस्थं कुशेतं प्रसन्ननवदनं गुरुम् । 151
 एवं शिवाङ्गमं कृत्वा अन्तर्जा वित्ताङ्कसारतः ।
 तत्र तिष्ठां ततः कुर्यात्पूजा संस्कार लक्षणम् । 152
 विद्यादानोक्तविभवे इडोओं कृत्वा मठाग्रतः ।
 पञ्चमृतपञ्चगव्येन इनोपयेक्षान्यां शिवं क्रमात् । 153
 स्नापयेदुद्धितोयाद्यैः स्नापय वस्त्रेण धादयेत् ।
 कुर्याद्योपेससमानीय स्नापयेत्पुष्पमण्डपे । 154
 तत्प्रसन्नं कुषपाद्यैः पूजयित्वाधिवासयेत् ।
 जहां पञ्चविद्यं स्तोत्रं शिवं विद्वापयेत्ततः । 155
 अस्त्वाधिवासस्त्रितं देवं श्रवपृतिष्ठा विद्यापुनः ।
 अन्तर्जामनुकं पार्थि शान्त्यर्थमुलकल्पयेत् । 156
 प्रातस्नापय उग्रहेवं पूजयित्वा सवेक्षयेत् ।
 पवित्रैस्थापयेद्देवां पादाद्वारय पञ्चशिः । 157
 तत्प्रसुगम्यगव्याद्यैः विद्यं अन्तर्जा शिवालयम् ।
 शिवं-प पूजयेद्वितर्जा यजमानस्वर्णं गुरुम् । 158
 द्विष्टिणां शिवित्वित्राशिः ओजनाद्यैष पूजयेत् ।
 निवेदयेत्तत्प्रस्थानं सर्वेण्णं शिवयोगिनाम् । 159

- स्वेच्छकरणोपेतं प्रणिपृथे चुनः चुनः ।
एवं यः कारयोद्दिव्यं श्रीमाद्विवफुरं महत् । 160
सर्वपापविनिर्मुक्तश्शिवलोके महीयते ।
स्वगोत्रात्कोपेतस्सद्वृथं परिच्छारतः । 161
पुत्रमि जादि संयुक्तसान्तप्तुरपरिच्छदः ।
सुविच्छिन्नमिहायानैरसंबोधसविगामेतः । 162
शिववक्त्रोदितेऽप्नोरणिमादिगुणायुतः ।
ततः कालेन महता विद्यादानप्रभावतः । 163
क्वाग्योगं समासाद्य तत्रैव सविमुच्यते ।
श्थापति इथापको वृक्षात् । 164
यान्ति उद्रपुरं सर्वे तद येनराः ।
यो-पापि भूत्या भूतका शिवायतनकर्मिणः । 165
तेऽपि यान्ति भूतास्वर्वग्नि शिवपर्मानुसारतः ।
शिवदासवर्मापन्नाः ब्रह्माशीनपुंसकाः । 166
तेऽपि तन्नामसंयोगात् यान्ति उद्रपुरं महत् ।
हन्तां क्रीताः प्रविष्ट्य दृष्टोपन्नां लोक्युताः । 167
विद्वया उद्रगणिका शिवायतत्त्वोपितः ।
याउद्रगणिकोपन्नात् दिसं तीतिः । 168
सापि याति भूता स्वर्वं मात्रेवाङ्गुभावतः ।
शिवायतनपर्यन्ते क्रियन्ते येपि जन्तवः । 169

	ते पि यान्ति शिवं मोक्षं किं पुनरस्तमुपाप्नीताः ।	
	अत्येक्षणप्रभापि यः कुर्यादतिरम्यं श्रीवाङ्मम् ।	1 170
	वितीस्तेहस्तमात्रं वा सोपि यान्ति शिवं पुरम् ।	
	कृत्वा स कुट्टिमां भूमिमीश्वरायतनाग्रहतः ।	1 171
	तत्र मण्डलकं कुर्यात् कृतं वा वक्त्रशक्तम् ।	
	सूत्रेण सम्मितं कृत्वा नानावर्णकोशीतम् ।	1 172
	विनिपत्रं कुसुमोक्तीर्णं मद्ये पङ्कजशोषितम् ।	
	प्रदीपाक्षातसंयुक्तमुद्देशं ग्राह्य पाणिना ।	1 173
	मूर्धनी प्रणवय मेहिन्यां श्रीवाय विविवेदयेत् ।	
	यः कुर्यात्सकृदप्येवं श्रीवामण्डलकं नरः ।	1 174
	स सर्वकामेस्संयुक्त इश्वरत्वोक्ते महीयते ।	
	कलापुनररिहायात् लीमानर्थपतिश्चित् ।	1 175
	ज्ञानवान् रोगठीनश्च सुप्रिणस्सद्विजस्तुरवो ।	
	विद्यामण्डलकं कृत्वा विद्याव्याख्यानमप्यत्पे ।	1 176
84	तत्राव्यन्थं श्रीवक्त्रान् व्याख्यानं कृषुधान्ततः ।	
	श्रीवमण्डलकांचेन विद्यिनातीन शोभनम् ।	1 177
	गुडमण्डलकं कृत्वा श्रीवत्तोक्ते महीयते ।	
	श्रीविद्यागुरुणांस्य कृत्वा मण्डलकं त्रयम् ।	1 178
	यश्चूष्णोति श्रीवक्त्रान् तत्त्वां विद्या प्रसीदति ।	
	अनेन विद्यिनां ज्ञानं यः प्रवर्त्तिश्चूष्णोति य वा ।	1 179

	सं सं प्राप्य शिवं सौरम् देहान्ते मुक्तिमाप्नुयात् ।	1
	आरोहय इशानं यः कुर्यान्महावैष्टपुरुषतम् । १४०	1
	सर्वोपकारणोपेतां तद्य पुण्यफलं क्षुणु ।	1
	धर्मीर्थकामं मोक्षाणामारोग्यं साधनं यतः । १४१	1
	तस्मादारोग्यद्वागेत इतं रुद्यान्तचतुष्टयम् ।	1
	अप्येकमाति विद्धीसं स्वरस्थं कृत्वा प्रवर्तनतः । १४२	1
	प्राप्नोति सुमहापुण्यमनंतं क्षयवर्जितम् ।	1
	क्रान्तयोगात्मं इशानं रोगाति शिवयोगिनम् । १४३	1
	यः करोति तरः स्वरस्थं सर्वदागफलं लब्धेत् ।	1
	त्रिलिङ्गस्त्रियस्मर्ते स्वदारा नुजना दृपाः । १४४	1
	योगस्थिते महावि व्याहृत्याधयस्तेन योगिनाम् ।	1
	व्रह्मकाञ्चित्काञ्चकृद्वाः रागार्तन्पालयत्येतः । १४५	1
	यत्पुण्यं महाद्वाप्नोति ना तत्सर्वमहामर्त्येः ।	1
	आश्रायस्थ यथा नान्तस्त्वं रस्तुरप्युपलभ्यते । १४६	1
	तद्वदोरोग्यदानस्थ भान्तस्मिन्पद्यते तथा ।	1
	पुण्येनागेन महाता गत्वा शिवपुरं वरः । १४७	1
84a	मोक्ते विविधोग्निः विमानेसार्वगमिकौः ।	1
	एवं शिवगुणोपेतः सञ्चुट्यपरिवारितः । १४८	1
	अन्ते शिवपुरे तावद्यावदाश्रुतस्तप्तवम् ।	1
	ततस्तद्दमीशोषणं संप्राप्ते प्रश्नवेत्तथा । १४९	1

ब्राह्मणपादारे तस्य कुरुत्यं प्रतिपादितम् ।
 ।
 ब्राना द्वि करु संसारे श्रीब्रह्मां समाप्तिः । 190
 ।
 स हेहं दृष्टवन्त्य त्वा सर्वे कुरुवान्तमाटकुयात्
 समस्त दुःख निर्मुक्तं इति वाचोऽद्वैतमन्यवास्थितः । 191
 ।
 सर्वे ब्राह्मणे परिपूर्णक्षम मुक्त इत्युच्यते कुरुते ।
 ।
 तस्मा द्वयोगापवर्गीयं रोगार्थं स मुपाचरेत्
 ।
 विश्वेषण योगीद्वयमात्मनाच धनेन च
 रोगीणां त्यजेत्प्राकृतस्तन्मूलाणां च सर्वतः । 193
 ।
 संप्रथेद्वयं वन्दित्यमेवं धर्मः प्रवर्तते
 ।
 योन्तव्यहीतमात्मानां मन्यमानो दिनोऽदिने
 ।
 कुपशर्पेत रोगार्थं तीर्णस्तेन अवार्णवः ।
 ।
 तस्मात्सर्वं प्रथलेन विद्यादानं समाचरेत्
 ।
 एवमेतद्वयं विद्यादानं प्रकीर्तितम्
 ।
 सर्वेषामेव वर्णाणां विधिनागेन तद्वयेत्
 ।
 "इति श्रीश्रीब्रह्मोत्तरे शास्त्रे
 ।
 विद्यादानपालनाम
 द्वितीयोद्यायः ॥
 — • X • —

"श्रीसाम्बन्द्हसदाश्रीब्रह्मोत्तरमर्तु ॥"

("श्रीः॥)

("अथ तृतीयोद्यायः॥")

४५

"इति अमर्तुं"

अथ ये स्मृतं शत्रुघ्ना शब्दिवयोगिनः १
 ते किन्दन्ते महाभोगान् देते गोगां च शाङ्कः २ मृ
 ऋग्योगार्थिभिः स्तरमाटसंपूज्याइश्विवयोगिनः ३
 प्रतिश्वासान्पानेन इत्यावस्थास्तनाद्विभिः ४
 यन्नाम गात्र श्वि शूषा प्रकृथीच्छिवयोगिनाम् ५
 दरिद्रे रस्ततं शत्रुस्तर्ष्य पुण्यफलं शृणु ६
 सूर्यतेजः प्रतीक्षां विमानस्तावं गामि ७
 मृताइश्विवपुरं गच्छेत् त्रिसप्तकुलस्युतः ८
 तत्र दिव्ये महाभोगे स्त्रिसहस्रे मनो रमैः ९
 कल्पकोटिशात् दिव्यं सेव्यमानस्तस्ति छति १०
 तदन्ते विष्णु शब्दे तावृतालं वसेष्टुनः ११
 वैष्णवे विनिधी श्रोगी इति सहस्रे रसमन्वितः १२
 विष्णुको काञ्चयुतो ब्राह्मणं संप्राप्य ह्य) वसेष्टुनः १३
 श्रोगीस्तु विनिधीस्त्रुष्टुगैः तावृतालमनुत्तमैः १४
 प्राजाप्येन्द्रिगार्थर्व यक्षालोकेष्वनुक्रमात् १५
 श्रोगान्नानावि धार्तुका पृथिव्यां जायते क्रमात् १६
 कुले मृति विप्राणां प्रक्रांश्विलभान्वितः १७

19

तत्संपूर्ण आवेद योगीन्द्रं पर्युपासीते
तसंपक्षिकृत्वा ज्ञानं प्राप्य योगं बिषेवते
यो हिरन्यकशसं साराम्पाप्तेऽति परमं पदम्
इति यः कुरुते अति सततं शिवयोगिनाम्
सु द्वितीये तृतीयेवा देहे योगमवाप्नुयात
अथ पूजाएव कार्यी च अदैर्विष्वास्ततः
कर्मयज्ञस्य मारुत्यातस्तप्त्या-द्वायणादिनम्
स्वाध्यायश्च जपः प्रोक्तं शिवमन्तर्यात् तत्त्वादा
४५८ द्यानयज्ञस्य मारुत्यात शिवविनिता महुर्मुहुः
अद्यापनं हि तद्वचानं द्यारव्याभवणाचिन्तनम्
इति पञ्चपकारोऽस्त्रान्यज्ञानयज्ञो प्रमीरितः
उत्तरो न्तरतद्वेष्टुं सर्वेषां परिकर्तितम्
पञ्चानामपि यज्ञानां विज्ञानयज्ञो विकृतिदः
नास्ति ज्ञानं विज्ञानं नास्ति ज्ञानमयोगिनाम्
ज्ञानं द्यानं य यस्यास्ति तीर्णस्तेव अवार्णवः
ज्ञानं प्रसन्नमेमाग्नमशोभो वाचि विवरितम्
योगा उत्थासेत् सततं विरक्तस्योपज्ञायते
श्रुतिविनितामयज्ञानं विकल्पनहुः यतः
तस्मान्तरप्रसन्नत्वात् यज्ञानं तविकृतिदम्
श्रुत्वापि वर्द्धयेत्ज्ञानं प्राज्ञास्तात् चिन्तयेत्पुनः

10

11

12

13

14

15

16

17

18

	विमलं तत्प्रसन्नं य चिन्यमानं अवेद्यते ॥१९॥	119
	आरं शाकाले शवणं किञ्चाकाले विभिन्नतम् ।	1
	विभ्यया ज्ञापनं तस्य निष्ठाकाले प्रसन्नतः ॥२०॥	120
	कानं विकल्पं कुरुते रागाद्यैः कल्पुभिर्वृतम् ।	1
	अज्ञानमत्कुरुद्यथैः कल्पो हक्तव्यं वैत ।	121
86	विस्मारमति कष्टं य अनं शाकायत्कूरान् ।	1
	अम्बोवश्च शारकाले तप्रसन्नं कुरुते ।	122
	यहा प्रसन्नमेवाहं स्थितिमो हृष्टिसंस्थितम् ।	1
	तद्वाज्ञानमिति प्रोत्तुमेवत्तद्विषयः ॥२३॥	123
	इति प्रसन्नं यज्ञानं भावनामये मुच्यमन् ।	1
	रागाद्यैरपरमहृष्टं तद्विषयं विमुक्तिहम् ।	124
	अज्ञानपाद्यावन्धित्वादमुक्तः पुरुषरस्मृतः ।	1
	तस्माज्ज्ञानमुक्तिस्त्वादज्ञानस्य परिज्ञायात् ॥२५॥	125
	संसारवन्धमन्नानं संसार्यज्ञः पुर्मास्मृतः ।	1
	ज्ञानान्तस्य निवृत्तिस्त्वात् प्रकाशान्तमसो यथा ॥२६॥	126
	अज्ञानेन त्रिरागाद्या धर्माधर्मैः तदेवाः ।	1
	धर्माधर्मवद्वात्पुर्णाः शारीरमुपजायते ।	127
	शरे यति संक्षेपेद्वासर्वैः शा युज्यते यतः ।	1
	ततः केशप्रहारार्थं पुनर्देहं न कामयेत् ।	128
	जगतस्त्वं संबोधा ह ज्ञानं विविवरते ।	1

अक्षान् विनि वृत्तोऽप् रागादी नामसंश्वरः	1 29
रागा चुपशामाट्पुंसां पुण्यपापपरिक्षायः	1
तत्कायाच्च शरीरेण न पुनर्स्संप्रयुक्यते	1 30
अद्वादीरथ्य संक्लेशो रसर्वैऽन न बाध्यते	1
क्लेशमुक्तः प्रसन्नात्मा मुक्तं इत्यग्रिधीयते	1 31
त२-माह इनमूलानि सर्वदुःखवानि देहिनाम्	1
काने सहित इनानां भिवर्तत सर्कर्मशिः	1 32
नास्ति इनाहते पुंसा पुण्यपापपरिक्षायः	1
मोक्षार्थीपुरुषस्तरमात् इनामेन सदाचायसेत्	1 33
मार्जरमाणसदा यद्वृक्षपिणो निर्मलो अवेत	1
इनाहृत्यासात्तदा पुंसां कुष्ठे अवति निर्मलः	1 34
इनामृतरसो गेव सकृदास्वादितो अवेत	1
सर्वकार्यापि परिधावति	1 35
इनामृतरसप्राप्तस्तेन नारवादितो अवेत	1
योवान्यत्रैव रमते तद्विहाय सुकुर्मतिः	1 36
इनामृतेन दृष्टस्य कृतहृत्यस्य योगिनः	1
नेनास्ति किञ्चित्कर्तव्यमते मस्ति नेनानतक्षिप्तं	1 37
लोकहृत्येति कर्तव्यं किञ्चिद्दन्यननिवाते	1
इहैव स विमुक्तं रस्यात् संपूर्णरसमहश्चिनः	1 38
नास्ति इनापरं किञ्चित्पवित्रं पापनाशम्	1

तत्सदाभ्यासं गोगेन् शानैराट्मनि विन्दति । 39
 ब्रतानि हानानि तपांसि यज्ञा स्वसन्यासं तीर्थाभ्यमध्यग्नेयोगाः ।
 स्वर्जीयमेतत्सुरवं मधुवर्णं क्वांश्च इनि कर्ममहार्थम् । 40
 अक्षेष्वनवत्वमाप्नोति तपोभिः श्रीलुणः पदम् ।
 द्वागेन विविधान्गोगान् ज्ञानात्मोऽक्षमवाप्नुयात् । 41
 धर्मरज्ञवा वज्रेदूष्कृं पापरज्ञवा व्रजेऽप्येष्वः ।
 हृणं ज्ञानासिना छिर्वा विदेह इशान्ति गुरुत्वात् । 42
 ज्ञानिनां यद्यप्यमेण अवेक्षण्यः इनुओनवा
 इनुवमुक्तिः कथां तेषां विज्ञवदानां शुश्रावुभ्यः । 43
 बहु देहशृता इकम् कर्म त्यन्तुं शुश्रावुभ्यम्
 गत्वा तस्मैषो वापि तद्वप्येष्व अवेचतः । 44
 अधर्मविनिवृत्येन अवेपुण्यमकुर्वतः ।
 धर्मत्यागाद्धर्मस्य त तेषां विश्वासाः कथाम् । 45
 तस्माद्बानि विज्ञा तुष्णिमशोष्णं कर्म नन्दिनम् ।
 कामाकामकृतं छिर्वा इनुद्दर्शनाट्मनि विष्णी । 46
 यस्तथा वन्दिनु महादीप्ता इनुमाद्रिष्यप विद्वेत् ।
 ८७ तथा शुश्रावुभ्यं कर्म ज्ञानाभिर्देहति क्षणात् । 47
 पद्मपत्रं यथा तोषे स्तस्यै इपि व लिप्यते ।
 शाश्वदाद्विविष्णवां लोकिर्वत्सन्नाम् न लिप्यते । 48
 यद्वामन्त्रवलोपेतः कीडक्षस्पैर्वि दंशगते ।

क्री उन्ने विष्णुते कानी तद्दिन्द्रिय पव्वोः । 49
 मन्त्रो विष्णुते कृष्णकृष्णितं जीर्णते विष्णुम्
 तद्वस्तु विष्णुपापानि जीर्णते कानिकः कण॥५०
 नास्ति ब्रानसमं तीर्थं नास्ति ब्रानसमं तपः
 नास्ति ब्रानसमो यज्ञः तस्मा उज्जानं सदाभ्यसेत् । 51
 यथा ज्ञानं तथा द्यानं ज्ञानद्यानं समं स्मृतम्
 ज्ञानद्यानरत स्तो २०थं मुनिर्मोक्षं विन्दति
 ज्ञानादैवर्गमतुलग्नैवर्यात्सः मुनतम् । 52
 द्वावेन तप्तिरित्यन्य तद्विमुक्तिमवाच्नुयात् । 53
 सर्वेषामेव यज्ञानं ज्ञानद्यानं परं स्मृतम्
 नियंश्चुद्धः प्रसन्नाश्च सर्वदोषविवर्जितः । 54
 शुद्धकृणः परस्त्वद्विशुद्धस्त्वमाधिजः ।
 ज्ञानयज्ञः परो यज्ञः स्थूलो शुद्धो कर्मणोऽप् । 55
 विशुद्धसाधने रस्त्रक्षेत्राद्यान यज्ञः प्रसाद्यते
 यस्मात्तस्मादिशुद्धो यमपवर्गफलप्रदः । 56
 अन्तर्यागोपन्यारेण यः पूजयति शाङ्करम्
 द्यानमज्ञानसततं सर्वाति परमां गतिम् । 57
 शुद्धै द्युन्द्रसनियमे रात्रिकाद्वाशिः परैः । 58
 हशादिकु तथा मद्ये यजेत परमेश्वरम्
 विष्णुमोयते विष्णुओ द्वाशिर्हृणः

- ४७ a जपय कृतपो गङ्कः वेय इक्षातहुणा लिकः । ५९
 क्रान द्यानामक स्सू कुम श्वी वयोग महा मरवः ।
 वरि ष्ट सर्वय क्राना मसंरवते महारुणः । ६०
 पूजया विपुलं राज्य महिने कार्येण संपदः ।
 जपेन पापसंशुद्धि क्रान द्यानेन मुन्त्यते । ६१
 मार्य माणस्सदा य द्वृप्णो निर्मलो अवेत ।
 क्राना च यासानथा फुसीं कुद्धि अवति निर्मलः । ६२
 प्रक्षीणा द्वौषदो षस्य क्रान द्याने अवेन्मति ।
 पापोपहत बुद्धीनां तद्वारापि सुकुल्लभा । ६३
 धनुणां कोटीश्वर्गः समन्तात्परिरक्ष्यति ते ।
 सहस्रैष्टिक्षेर्गद्वापर्मज्ञां तद्धीतः । ६४
 तीर्था वि तोयपूर्णानि देवान्पाषाणमृणमयान् ।
 योगीनो न प्रपद्यन्ते स्वाम्प्रत्यग्लारिणः । ६५
 आमर्थं याक्षीनं त्यक्ता वहिष्ठं यजते शिवम् ।
 हस्तस्थं पि एमुस्तुज्य विहेऽकोर्परमात्माः । ६६
 सर्वत्रावश्चितं छान्तं श्रु प्रपद्यन्ते इंकरम् ।
 क्रान-य कुविहीन वा दृष्टस्सूर्यं यथोदितम् । ६७
 यः प्रथसर्वगं शान्तं तस्यात्मस्थाश्वीवस्सदा ।
 आमर्थं ये न प्रद्यन्ति तीर्थे मार्गन्ति ते शिवम् । ६८
 आमर्थं तीर्थकुस्तुज्य वहिस्तीर्थानि योव्रजेत् ।

करस्थं स महारन्तं त्यत्का कान्पं विमागतः ।

ज्ञानदयानरतैश्चान्ते यद्यतोयं विषेवितम् । ६९

पापकुर्द्यथं मज्जानां ततीर्थं न न योगिनाम् ।

दिवसं दिवसार्थं वा यत्र तिष्ठन्ते योगिनः । ७०

तन्माङ्गलयं पवित्रं य ततीर्थं तत्पोवनम् ।

जिज्ञासुरपि योगर्य यां गति लभते मुषिः । ७१

त तां गतिमवाप्नोति शर्वेरपि महामर्हवैः ।

सर्वामागमवार्तायाम् प्रत्यक्षोन्म तप्तेः । ७२

अद्येयमीश्वरज्ञानमल्पकूशं महापलम् ।

यदि कूशोन् गहना अवेपुण्यं महापलम् । ७३

स्यान्महारन्तवाहित्यं फलं पाणाणवाहिनाम् ।

पाणाणकातसाहस्रं अस्तकन्धे वेदुमिन्दृति । ७४

श्रममेति विनाशां वा सो बुद्धिस्तविद्विनीव ।

अनुज्ञोदरमातंकु विशिष्टः पञ्चदादमणिः । ७५

प्राप्तस्तुं सुरवसंवाह्यो महतोर्थस्य नाथकः ।

एवं श्रिकर्माणि तपांसि यज्ञवालं कूशात्मकात्मपक्षं ।

प्रदांक्षेष्य ।

सन्त्यज्य सर्वान् शिवं योगमेनः ।

दयायेत्परं स्त्रेष्मुक्तिकरं प्रशान्तम् । ७६

ज्ञानयोगप्रधानवादन्तरज्ञो विमुक्तिर्दः ।

बहिरङ्गो प्रधानत्वा या ब्राह्मं ओग साधनम् ।	१७७
शङ्कुरेण यद्देहान्तरप्रकाराङ्गं प्रिया रसयुः गविष्ठराः ।	१७८
तथान्तर्द्यानविरताः प्रिया शङ्कुभोर्नस्त्रिकर्मिणः ।	१७९
बहिः कर्मकराचयत् नातीव फलगोगिनः ।	१
द्युषानरेन्द्रभवते तद्वन्त्रापि कर्मिणः ।	१८०
यद्वन्तरुपचारेण तरस्त्रियु प्रसीदति ।	१
४४० तथान्तर्द्यानविधिना प्रसीदति महेश्वरः ।	१
यथान्तर्द्यन्तिभो दन्ताः सुरिवन्नो न बहिस्थिताः ।	१
तथान्तर्द्यानविरतारसं फलानि बहिर्विरताः ।	१८१
अत्यल्पोपि यथा दीपरसमहं ब्राह्मं तमः ।	१
योगाभ्यासस्तथाल्पोपि महापापं विनाशयेत् ।	१८२
अर्थग्रामं मुहूर्तं वा द्यायतः परमेश्वरम् ।	१
यद्वन्तरसुमहृष्ट्यमन्तस्त्रिय न विद्यते ।	१८३
यद्वन्तरेपि प्रथेत ब्रान्योगोर्थमुद्यतः ।	१
शद्या युक्तशक्त्यान्प उद्गतोऽस्त्रियते ।	१८४
अनुशूल्य सुरवं तत्र कुले जायेत गोगिनाम् ।	१
ज्ञानयोगं ततः प्राप्य संसारमतिवर्तिते ।	१८५
मृदुर्मिद्योन्तमान्व शब्दापुंसां चिद्धात्तिः ।	१
जन्म चिद्धा अत्यन्तं ब्राह्ममन्तस्त्रियोपि विनदिति ।	१८६
तस्मारस्वर्गं समुत्सुज्य कर्मयोगमशास्वतम् ।	१

८४
द्याये नित्यं विशुद्धं-य ज्ञानं योगमनुत्तमम्

इत्येवं ज्ञानं योगस्य महाआर्थमुदाहृतम्

तदाद्यासरतानां-य मुखीनां ज्ञानतन्त्रेतसाम्

॥ इति श्रीशिवधर्मोत्तरे पञ्च-

महायक्षणाद्यायः ॥

—५—

॥ श्रीसाम्बसदाश्रीनार्पणमस्तु ॥

(॥श्रीः॥)

(॥अथ-नवुर्ध्वेद्यायः॥)

४७

॥ शुभमस्तु । शिवाय शुरवे नमः ॥

अथैकं भविकं दानं कर्मयोगरतामनाम् ।
 श्रातजन्मश्वरं दानं तपोनिष्ठे प्रतिष्ठितम् । १
 जपयज्ञवाग्निशुकेश्चयः सहस्राभविकं स्मृतम् ।
 आश्रूतसंपवरथाग्नि प्रदानं शिवयोगिनाम् । २
 अत्यल्पमपि ओदन्तं श्रीवक्षानार्थयोगिनाम् ।
 तन्महाप्रकर्णं यावदनुओगाय कल्पते । ३
 सदानमल्पं बहुवा किञ्चिद्विस्ते विजानतः ।
 देशकालवितश्वाद्वपात्रयुक्तं तदक्षयम् । ४
 हेश काले य पात्रे य विधिनाशवदयाय यत् ।
 हृतं कुतं हुतं नेत्रं तदनन्तरफलं भवेत् । ५
 लीलार्थमात्रकेणापि यत्प्रमाणो न हीयते ।
 तटपात्रे श्वदया किञ्चित्तद्वेत्सर्वकालि । ६
 यद्वातं ब्रान्सलैलैश्शीलभृमप्रमाणितम् ।
 तटपात्रं सर्वपात्राणामुत्तमं सर्वकामिकम् । ७
 ब्रान्दोदुपेन यः पुंसां त्राति संसारसागरात् ।
 अब्रानपतनो ब्राणात् पात्रं तटपरमं स्मृतम् । ८
 ब्रानपूर्वलक्ष्मोपेतः पात्रं पापमहार्णवात् ।

ना ब्रा वि तारये द्वां कि शिलां तारये निला । ९
 द्विजानां वेदविदुषां कोहि संबोध्य यत्पत्तम् ।
 श्रीकामात्र प्रकानेन तत्पत्तं शिवयोगिने । १०
 शिवयोगी गृहे यस्माद्वद्धां गृह्णाति सकृतम् ।
 कुलमुतारयेन स्थ भरकाणि ल संस्थितम् । ११
 य ब्रा जिहोत्र तीर्थेषु यत्पत्तं परिकीर्तितम् ।
 योगी नामनदानेन तत्समग्रपत्तं लक्षेत् । १२
 ४१a शनिव इन्द्रियानां शिव द्यान रताय च ।
 श्रद्धयानां सकृद्वला सर्वपापैः प्रमुच्यते । १३
 एवं मुनिवरं इन्द्रियरार्पित मानसम् ।
 ओजयित्वा सकृद्वत्या सर्वमानवाङ्गुयात् । १४
 द्याय मानशिवं योगी शुक्रेन्द्रं सततं यतः ।
 ततस्साक्षात्क्षिवेन तश्चुक्रमशानं अवेत् । १५
 ऋयं शुक्रद्वय य श्राव्ये ओजयेत्प्रिवयोगिनम् ।
 स गच्छैव रथानं मेव विश्वकुरान्वितः । १६
 शिवाय सर्वपापहि) प्रनिवेशाज्ञोऽप्य होमयेत् ।
 कल्पगेच्च गुरो ग्रागि मित्र्यर्थं सततं विद्यः । १७
 शिवानि गुरुविप्रेत्यः सर्वपाकाग्रमन्वत्तु हम् ।
 यो निवेद्य रथर्थं शुक्रेन्द्रः स रुद्रो नातं संशायः । १८
 अनिवेद्यन् यो शुक्रेन्द्रः स शुक्रेन्द्रः किञ्चिं नरः ।

आमिने अन्त जो अुक्ते लिखे थे नहीं

कृषि वार्षिक वणिज्य क्रोधा सत्योर्जनादिशिः । 19

पुंसां पापानि वर्धन्ते सूना दोषं पञ्चशिः ।

संमार्जनाज्जनं तोय माहिने कुण्डकं पोषणम् । 20

सूनाः पञ्चं गृहस्थानां पापानि वृद्धये

शिवाग्ने गुप्तपूजाशिः लित्यं पापैः नलिष्यते । 21

अन्ने पञ्च पातके व्येरिस्तर-मात्रसं पूजये त्रयम् ।

शिवाग्ने गुप्त नैवेद्यं यावत्सिद्धानि संरब्धया । 22

ताव वृषभसहस्राणि तदा शिवं पुरे वसेत् ।

घृता पूता युते रिसद्धैः पुण्यं द्वाहुणो तरम् । 23

(3) नृपदंश अते लित्यं पुण्यं द्वातगुणादिकम्

90

एषि तोहन नैवेद्यैः सहस्रगुणितं फलम् । 24

सुग्रीवपूजा लित्यं नैवेद्यैः विशेषमयुतादिकम् ।

मातुर्नुंग कदल्लाम पतसा दौद्धुओ नवैः । 25

कलमाश्वालित्यैवेद्यैः अवेलक्षादिकं फलम् ।

एवं शालि विशेषण फलं स्वमस्यादुत्तरो तरम् । 26

सव्यञ्जनानि विनिगाणि स्वादुनि सुरभीणि च ।

कोटि कोटि फलान्यादुः स्वेतद्धानि मधुराणि च ।

क्षीरकुम्भकं नैवेद्यैः दूषा अुक्ते गुणादिकम् । 28

दधिश्वरकरथा युन्तं तत्पुण्यं स्याऽद्वशाधिकम् ।
 १
 रसानां सुधनां शीतां कपूरसुरभीकृतम् । ३९
 १
 तिवेद्यपुण्यमाप्नोति कोटिश्वातगुणाधिकम् ।
 १
 पानकानां सुगन्धिनां फलं तुल्यं रसान्योः । ३०
 १
 तथा फलविश्वाप्तेष्य रवादुविरस दशित्रिस्सदृशं फलम् ।
 १
 गुलरवण्डकृतैश्चापि घृतेन परिपान्ते । ३१
 १
 कोटिसाहस्रगुणितं ब्रह्मं पुण्यं सुगन्धिभिः ।
 १
 नाना प्रकारविविधैः । घृतेन परिपान्ते । ३२
 १
 कोटिकोटिगुणं पुण्यं शिवाप्तिगुरुकाले ।
 १
 द्वृताक्षगेत्र विक्रयं माणस तुल्यं फलं नुष्ठे । ३३
 १
 शार्करारवण्डयुन्तेन माणादेव्याधिकं फलम् ।
 १
 यथा यथा हि रवादुवि रितिरप्यादि रुरभीणि ए
 १
 भिश्वान्नपानशोषयाणि तत्पत्तानि यथा तथा ।
 १
 यज्ञा तदा शिवायानां लिङ्गाने गुड्गुरुतये । ३५
 १
 आत्मा वैवेद शुद्धानां अफलमध्यमाद्यात् ।
 १
 १०० एवं शुद्धयः कुरुते श्राद्धं भौक्तितः शिवयोगिनाः । ३६
 १
 स पित्रान् सर्वपापेभ्यः समुद्दृत्य शिवं नयेत् ।
 १
 जङ्गा स्नानसमं पुण्यं दृश्निं शिवयोगिनाम् । ३७
 १
 सर्वतीर्थभिषेकात् तस्माण्णाणमुत्तमम् ।
 १
 मुच्यते सर्वपापेभ्यः प्रणम्य शिवयोगिनम् । ३८

शुभ्युप युतग्नां तं अन्तर्गां शिवलोके मठीयते ।
 ३९
 युगापृष्ठि तास्त्रो ब्रह्मविष्णु महेश्वराः ।
 मातरसर्वदैवाश्च योर्चियेऽच्छिवयोगिनम् ।
 ४०
 तुष्यन्ति पितरस्तस्य स्तुवु ष्ट्रिव स्विकृष्टिकः ।
 यः श्राद्धे ओजये श्रद्धन्ता विश्वो भाऽच्छिवयोगिनः ।
 ४१
 आपीनस्सकुले कालित् जनयेत्पुरामी द्वाम् ।
 यस्संपूर्जय श्रिनं श्राद्धे ओजये च्छिवयोगिनम् ।
 ४२
 वृत्यन्ति पितरस्तुष्टा गायन्तिर्य पितामहाः ।
 अद्यनः पुत्रपात्रो वा योगीन्द्रं ओजयित्यति ।
 ४३
 श्रिवयोगिनमायान्ते दृष्ट्वा गृहसंस्थेताः ।
 क्विडन्त्योणधियस्तीः आस्यामस्त्वंगमङ्गयम् ।
 ४४
 अनुश्रुत्य लोकानां श्रद्धायाश्च परीक्षये ।
 चरन्त्यतिथिरूपेण देवो योगाच्च श्रुतेः ।
 ४५
 तस्मादतिथिमायान्तमाधिगच्छत्कृतां जातिः ।
 स्वाहातासनपाद्याद्यास्तान्नारङ्गाय नादीति ।
 ४६
 श्रुपानिवेतं विरूपं हि मालिनं मालिनां बरम् ।
 योगीन्द्राश्चाश्च इद्या नित्यमति थीर्ति विचारयेत् ।
 ४७
 श्रिवयोगिन्द्रियरूपं नित्यं सन्ति हितश्चिवः ।
 योगीन्द्रं पूजयेत्स्मात् साक्षात्संपूजयेऽच्छिवः ।
 ४८
 ये योगीन्द्रं द्विष्ट्रयज्ञातेऽसर्वपापेत्वं नुक्तमात्

अथो मूर्खोद्वपादास्ते पत्थन्ते नरकाग्निः ।
 क्रमिकिर्णनवहना तथ्यमानाङ्ग वान्हना ॥ ४९
 प्रपीडयन्ते महाबोरुः आवहमन्द्रतारकम्
 ये श्रीवशावनिरतं प्रद्वियति मनागपि ॥ ५०
 पश्चाद्वा हुक्मन्दपास्ते नीयन्ते यमसादनम्
 तत्राग्नित ससन्देशौ ॥ ५१
 तेषामुत्पाद्यते जि नहु श्रातशोश्च सहस्राः
 विक्षयन्ते महामानं ये मूढाश्विवयोग्निम्
 ते आन्ति श्रोत्रिविस्सार्थं नरकं नव संक्षयः ॥ ५२
 येचापवादं क्षुण्वन्ति विमूढाश्विवयोग्निः ॥ ५३
 तेषि श्रोषण वद्यन्ते नरकेऽलामहिक्षयात्
 संति वृक्षो तरि वन्ता स्याद्वमानस्य गोग्निः ॥ ५४
 तस्मान्द्वोत्तरपापीयां नाददा त्युमहामीनः
 वन्ता श्रोतानुमन्ताय प्रयोक्ता दूषणस्य-प
 एतेषां यस्तु संपर्कं पञ्चेते नरकास्तुताः ॥ ५५
 इति योगीन्द्रपात्रस्थं महाआग्न्यमुद्दाहृतम्
 पूजयापवाद विष्मरये पात्रं क्षुण्डताधुगा ॥ ५६
 अन्नानपद्मनिर्मिन मात्रा त्राणविवर्जितः ॥ ५७
 अपुण्थ जिरिणा कान्तमपात्रं गुणवर्जितम्
 ४ आपपात्रे रसो यस्त्वा सह आजनम् ॥ ५८

१५८ दोन कुके यथा रव स्तं सहपात्रेण नश्यति
 सदीजमूषके यदा दुस्तनिरवे लतां व्रजेते । ५९
 दानं तद्वदपात्रेषु विन्यस्तं निष्पत्तं अवेत ।
 तस्मिन्निवृत्तं हृष्टं यथा होतुरसु निष्पत्तम् । ६०
 कानागिरहितो विष्ठो .. वादानं विश्वितम् ।
 यथा षण्डो नरस्त्रीषु “ पुंगवेन विनाय गीः । ६१
 ब्राह्मणस्थ तथा जन्म ” कानहीनस्थ निष्पत्तम्
 लो शोदुपेत प्रस्तुरं निमध्याट्युकृदके यथा । ६२
 तथा दाता ग्रहीतान् पतयन्ते तमस्यधः ।
 का र्व श्रुते ऋयः शद्वद्या यत्प्रदीयते । ६३
 दानं तदपि विक्रेयं सर्वकामिकमुत्तमम्
 दीनान्धिकृपणानाथ बालवृद्धकृशात्तराः । ६४
 एते कुकं यास्तततं नार्थं गृह्णीत विस्पृहः ।
 अर्हत्यक्षागिभः पात्रमस्पृहत्वान्ते शिरः । ६५
 अलिपका विहिता पूजा पर्याप्तं कर्मिणः फलम्
 नहि स्वार्थं समुद्दिष्य पुत्रं हन्ति हि साधवः । ६६
 दातुरेवो पकाराय गृह्णन्ति मुनयो मनात्
 हरिद्रसाच्चुर्भिर्भिन्नाटप्रार्थनीयो हि कुकंपया । ६७
 अदानादन्य द्वारि द्वयदाना दैवत्यमाप्नुयात्
 दातुरेवो पकाराय वदत्यश्चित् दस्यते । ६८

- यस्माद्वाता ब्रजेदूर्ध्वमथन्ते छेतप्रतिग्रही ।
देहीत्येवं कुवृत्यर्थी जर्नं व्यधियतीव न सः । ६९
यदिदं कष्ठमर्थित्वं प्रागच्छदानफलं महत् ।
१२ बोधगन्ति त याचन्ते देहीति कृपणाजनाः । ७०
अवस्थेयमदानस्य मात्रूदेवं ग्रवानपि ।
कल्याणमित्रायान्तमर्थित्वं कोन पूजयेत् । ७१
दानात्स्वर्गमवाप्नोति कोन्यो बन्धो रिवार्थितः ।
इहमन्त्रप्रस्तोपि दातारमनुभो ब्रजेत् । ७२
आच्छ त्यत्युग्रहं हातुः कर्त्तव्यं न प्राप्तिपूजयेत् ।
नार्थितः स्युः कर्थं पूजा याचमाना दिवेदिने । ७३
ये बलाद्वय निश्चित्तं योजयन्ति तरं शिया ।
अहन्यहिमार्जन्तं को नमन्येऽकुतुं यथा । ७४
मार्जनं दृष्टिरथेव यक्षकरोति दिवेऽदिने ।
करमुतानकं कृत्वा दानं गरुणाति यो तिक्तिः । ७५
होनादूर्ध्वं गति तस्य दातुर्ध्वश्चयतीव सः ।
एकेन ति षुक्ष्म तादृत्ता हृत्योन्यं खरिति षुता । ७६
दातुपाद्यक्षयोर्धेहः करात्यामेव नोप्तिः ।
यः स्तुत्रमर्थित्वं द्वीर्णं यक्षका पात्रमुपेभ्रति । ७७
स वणिस्थुर्मन्त्रव्याना दाता परमार्थितः ।
यद्यर्थित्वानुरा नस्युः दातुर्ध्वम कर्थं अवेत् । ७८

गत्व अर्थात् शब्दान् नन् हाने-य तत्पत्तम् ।
 यदि लक्ष्मी वा इष्टा हीना न स्युरप्रियवाहिनः । ७९
 क्षात्रं हानं तथा तथा क्षात्रं भार्या तेना कुरुते शिवधा ।
 यदि नामनि देयं स्यांसं प्राप्तायार्थिनो गृहम् । ८०
 किं वाक्यस्य विग्राहि प्रियांष्यद्वगता ति-य ।
 १२० अश्चयानाशेगमनं स्वागतं-वासनं प्रियम् । ८१
 पादो हक्मनुवर्जय एवज्ञसो पान स्वाक्षरम् ।
 विनं विनानुसारेण कदा कस्या भविष्यति । ८२
 ग्रासा दर्थमपि ग्रासं हातं युक्तं सदार्थिनो ।
 हानं प्रियविनिर्मलं लघुमाहुर्विप्रियितः । ८३
 तस्माद्यस्य हातव्यं नरेण प्रभौ मिच्छता ।
 प्रत्याश्यासमपि क्षेयः प्रियासु न युपेशम् । ८४
 सकु दानमस्तुकारं पात्रव्यं परुषी कृतम् ।
 वरं न वृत्तमर्थिव्यः संकुच्छेऽस्तुते वान्तरामना । ८५
 हः श्व नन् प्रीति त्रृष्ण धर्मप्रियवर्जितः ।
 हानं व्रतादिनियमः यज्ञैव्यानं हुतं तपः । ८६
 यत्नेवापि कृतं शर्वं कोशितस्तद्वा ग्रेत् ।
 यश्चाद्यथा स्थितं ह यातं प्रतिगृह्णाति वार्थितः । ८७
 ताकुओ गच्छतस्त्वर्जि तरकं तदिष्ठिपर्यये ।
 कुरुद्वार्यात्सगतिः त्रैक्ष्मा मनुकंपा महात्सरा । ८८

एवं द्वे वहते पञ्च दातुर्दीनं महतपलम् ।
 १८९
 वाराणसी कुकुद्वात्रं प्रथागं पुष्करणी-न
 गङ्गा समुद्रे तीरं-न वै मिशारण्य मष्टमम् ।
 १९०
 श्रीपर्वतं महा पुण्यं गोकर्णं वेदपर्वतम् ।
 १९१
 इत्यादि कीर्ति ताहेश्वास्युर सिद्धनिषेविताः ।
 १९२
 योर्व शिवाश्रमाः पुण्या स्वर्वनश्चास्यपर्वताः ।
 १९३
 गोसि द्वामुनि वासेन्प चुण्य देशाः प्रकीर्तिताः ।
 १९४
 शिवायतनसंस्थाने यदल्पमपि दीयते ।
 १९५
 तदनन्तपलं क्षेयं शिवक्षेत्रानुभावितः ।
 १९६
 ग्रहणं-नन्दस्युर्या अयामुन्तरायण दक्षिणम् ।
 १९७
 विष्णुवं इत्यतीपातं ऊडशीतिष्ठरवं तथा
 दिनश्चिद्वाणिनाक्षान्ते क्षेयं विष्णुपद्मं तथा ।
 १९८
 इति कालास्समारुद्धाता पुंसां पुण्यविवर्धिताः ।
 १९९
 अन्तिःशनिः परा प्रीतिः शिवधौर्मिकतां गता
 प्रतिपत्तिरिति क्षेया श्रद्धाहर्षाय वज्रमम् ।
 २००
 श्रद्धामात्रेव जननी ज्ञानस्य कृतस्य न
 तस्माच्छ्रद्धां समुपाद्य देयमक्षयमिन्द्रिता ।
 २०१
 यद्वानं श्रद्धया पात्रे विविवेष्टि पादितम् ।
 २०२
 तदनन्तपलं क्षेयमपि पालाप्रगात्रकम् ।
 २०३
 तीर्थेष्व दीर्घे गुणान्वेष्टु यच्छ्रद्धयास्वलमपि? ।
 २०४
 प्रादत्तम्

तत्सर्वकामान् समुपैति लोके शब्देव दातं प्रवदन्ति ततः ।
199

शब्दाप्रधारं विक्रेयं स्तपात्राणि पठुष्यम् ।
199

शब्दा ते कीर्तिं तर-मान्त्रा शब्दातः पातं लगेत
199½

"इति शिवं च मोते रे स्तपात्र गुणं

गामं पठु थो दयायः ॥

श्रीस्ताम्बसदाश्विवाय

परम् लोकमः

—०—

(॥श्रीः॥)

(॥अथ)पञ्चमोदियायः ॥ ७

अथ धर्माद्विषये ज्ञाने का श्रीवधर्मागमोत्तमे
को आ नहु विधास्तेऽपि कर्मयोगं प्रभेदतः । 1
हैं सा दोषविनिर्मुक्ताः कैश्चायाऽनिवर्जिताः
सर्वभूताहिताइश्च द्यारस्तु सूक्ष्मारस्तु महेषुलाः । 2
आनन्दशारबालविताश्विवामूले कल्पानिताः ।
सर्वे शर्वगुणोपेताः श्रीवधर्मारसभातनाः । 3
याजयन्ति श्रीवं यरमाद्यायन्ते श्रीवभानिताः ।
श्रीवधर्मारस्त्वृतारत्यमात्यन्त्याराणीवतारणाः । 4
अथाहित्यादया सत्यं हि शब्देनित्रयनित्रहः
द्वानभिज्ञाजपो द्वयान्तं दृश्यकं वर्मलक्षणम् । 5
उत्थायस्तोरस्मस्तेवा श्रीवधर्मरक्षितैः
श्रीवेकस्थानसंप्राप्तिः गतिरैक्यं कीर्तिता । 6
यथा शुरसर्वभूतानां स्थानं स्नाधारणं स्मृतम्
तथा तच्छेव अन्तानां ओगारस्त्वाति इत्यारस्त्वृताः । 7
नानापुण्यविक्षेपेण ओगाश्विव पुरे आ
इशुगाङ्गुश्चरफलं जात्र अजन्ते सर्वदैहिनः । 8
श्रीवधर्मस्य ऐकरय फलं तत्रोपशुज्यते
यस्य यावद्वेत्पुण्यं श्रद्धापात्रीविक्षेपतः । 9

ओगान्ता दृष्टिविधां तत्र केया स्साति इशास्तथा ।
 स्थान प्राप्तिपरा नुलया ओगास्साति इशाया स्थिताः ॥ 10
 कुर्यात् पुण्यं महत् तरमा नमहा पुण्यजिगीपया ।
 सर्वाधिपत्यमेककं तत्र नास्ति पुरो तमे ॥ 11
 अस्मिन्नोगाद्विषयं इशाच्छ्रवस्त्रभवत्यजगत्पतिः ।
 केन्द्रितत्रैऽनुवद्यते ज्ञानोगारता नराः ॥ 12
 अनुवद्यते पुन श्यान्येऽसंसारे ओगतपराः ।
 तरमापरो कुमिन्वद्यतन् ओगान्सिंहिवर्जयेत् ॥ 13
 विस्त्रेत्तद्विज्ञानतन्त्राभ्यां शिवज्ञानमाला धुगात् ।
 येत्प्राप्ते रस्त्रहृदया यज्ञात्तीर्णप्रसंगतः ॥ 14
 तेषामपि ददातीशारथान् हृष्टानुवृपतः ।
 तत्रौचयन्ति ये उद्ग्रं सकृदुद्विष्टुप्रभावम् ॥ 15
 तेषां पिशाचतोऽपु ओगान् श प्रवद्यते ।
 द्विरथयन्ति ये उद्ग्रं कुरास्संशुद्धेऽप्नाः ॥ 16
 रक्षोलोके शिवस्तेषां महीओगानुप्रश्चकाति ।
 त्रिरथयन्ति ये उद्ग्रं मद्यमांसात् रानराः ॥ 17
 यक्षोलोके शिवस्तेषां ओगान् दिव्यान् प्रवद्यते ।
 येनु लम्बकात्तिकु मगीते तु वदति त्रिपंतुवीयद्वयाः ॥ 18
 शिवाह्रतस्तंते यन्ति गान्धीर्व शुक्रतं नराः ।
 लोकां रुद्यात्ति समुद्दिश्य पश्यार्थयन्ति यावद्विवेष्ट ॥ 19

त.. द्व भवने उद्गः कामान्दियोऽप्यगच्छति ।
 कामासनेन चिक्षेन प्रडर्चयति यश्शिवम् । १२०
 सोमलोकं श्रीवरस्तथा कामान् हिव्योऽप्यगच्छति ।
 सप्तार्चयन्ति ये उद्गं गन्धपुष्पादिश्चिं कमान् । १२१
 प्राजापत्ये श्रीवस्त्रये लोकं शोगान्प्रयच्छति ।
 अष्टार्चयन्ति गायत्र्या शिवं ये वेदतप्यराः । १२२
 सब्दावतीश्शिवस्तेषां ब्रह्मलोकं प्रयच्छति ।
 न वार्चयन्ति ये उद्गमेभ्यः सम्पादिताः । १२३
 ते यान्ति विष्णुभवदं हिव्योर्गसमन्विताः ।
 त्रयं विष्णुपुराद्वृद्धि दिव्यं शिवपुरं महत् । १२४
 तद्वोगस्थानमठुलं कर्मयोगरात्मगाम ।
 अप्रमेयगुणैहिव्यः विमानस्सार्वगामिकैः । १२५
 १४० असंख्यस्तपुरं व्याप्तं सर्वप्राप्युपकारकैः ।
 सहस्रोमनिस्तीर्णैः स्त्रूर्चिकोटि समप्रश्चैः । १२६
 उद्गलोकमिव प्रोक्तं मङ्गोषगुणसंश्चतम् ।
 सर्वेषां श्रीवशनकानां तपुरं परिवीर्तितम् । १२७
 उद्गक्षेत्रमृतानीज्ञ जड़ूमरथावरात्मजाम् ।
 अप्येकदेवसंभन्नज्ञ यः पूजयति शाङ्करम् । १२८
 सोपि याति परं स्थानं . . . विवात् ।
 तस्मादीशो सदा आत्मि भावये दाम्भात्मनि । १२९

तस्मादामेविनारेण अवदोषविरागतः ।

एवं शिवानुशावेन बिकृष्टेनापि कर्मच्छी । 30

नरैरु रथानान्यवाच्यन्ते कर्मशावानुरूपतः ।

इत्येतत्परमं प्रोक्तं श्रीमात्मकं वफुर्महात् । 31

हेतुनां कर्मनिष्ठातां पुनरावर्तीनं रम्भुतम् ।

अद्यं शिवपुराज्ञेयं स्थानान्तर्यामनुतमम् । 32

नित्यं परं निश्चुद्धं-य रक्षणो मात्राङ्गुरामितम् ।

स्वरूपं शान्तिधरं शान्तं षण्मुखं शिरिवेवाहनम् । 33

तस्मात्मीकरप्रवर्थं निश्चिरं बालरूपिणम् ।

प्रभाति शिरितं देवं सर्वतो भावुकंपकम् । 34

द्यायन्सदा प्रसन्ना भावं चुहुरथानमवाप्नुयात् ।

कन्या स्वपामुमां शान्तं सूर्यकोटिसमप्रभाम् । 35

द्यायमानसदा अन्त्या देव्यारथानमवाप्नुयात् ।

कुबुद्धस्फटिकसंकाशं लटामलुटशोशितम् । 36

यद्युं-यदुर्जुं शान्तमध्यमूलाधिरं हरम् ।

वरदा ग्रयहस्तं-य निश्चलासत्कपाणिगम् । 37

द्यायमानशिरिवं नित्यं तस्माशुभ्यमवा-पठुयात् ।

ये संप्राप्ताः परं रथानं ज्ञानयोगरतानराः । 38

न तेषां पुनरावृत्तिः प्योरसंसारसागरे ।

सर्वज्ञारथर्वगाइकुद्धो परिपूर्णी महेश्वराः । 39

शिवतुल्य नलोपेताः परं शिवपूर्वं गताः ।
 १
 योऽं प्रबोधिरिष्वामि पृथग्दिवायन् स्थितम् । 40
 १
 कुपरिष्टाञ्च लोकानां स्वरूपं चाप्यकलमात् ।
 १
 तजाष्टुगुणमैश्वर्यं पार्थिवं पिण्डिताशिनाम् । 41
 १
 तत्सा युज्यगतानीं च तराणां तत्समं स्मृतम् ।
 १
 राक्षसं षोडशगुणं पार्थिवं चापि तदेवा । 42
 १
 एता नूरविशेषं हि यक्षेष्वन्यस्य तैजसम् ।
 १
 गम्भीराणां च वायव्यं यक्षाणां स्मकलं स्मृतम् । 43
 १
 पात्रं श्रोतिकमिन्द्ररथं चत्वारिंश्चाङ्गुणं महत् ।
 १
 सो मपानरसं द्विष्टं अच्चादं पात्रं श्रोतिकम् । 44
 १
 स्मै म्यात्प्रजापति नाम अहं कारहुणाविकम् ।
 १
 चतुष्पाणिष्टुणां ब्राह्मणं श्रोदयमैश्वर्यमृतम् । 45
 १
 त्रिजोः प्रदानिः सूक्ष्ममैश्वरं ब्रह्मणं परम् ।
 १
 श्रीमान्तिवर्षं द्विष्टं मैश्वरं सर्वगामिकम् । 46
 १
 आनन्दगुणमैश्वर्यं शिवस्यामगतं महत् ।
 १
 आदिमैद्यान्तरहितं विशुद्धं वर्त्वा लक्षणम् । 47
 १
 सर्वाशिग्रावकं सूक्ष्ममनोपर्यं मनामयम् ।
 १
 सुसंपूर्णं जगद्देहं पशुपाशविलक्षणम् । 48
 १
 एतत्रशान्तग्रन्थोक्तं तस्य श्रोगास्तदामकाः ।
 १
 ऐश्वर्यं तत्समानं च भवेदीश्वरप्रसादतः । 49

95a

तारा रूपा वि मानामाँ दृश्यते सन्पत्तो दयः ।

आषावि इति रेवो दर्शि संही मारस्तु कु तामनाम् । ५०

ये कु वी निति नमस्कार मी श्वराय कवि कान्ति ते ।

संपक्ति को तु कालो आ त लिमानं वहनि ते । ५१

नामसंकीर्तनं वापि प्रस्त्रेन श्रीवरथन् ।

कुर्यादा तं नमस्कारं न तरथ वि पक्षं अवेत । ५२

इत्येवं गतयः प्रोत्ता महात्म्यः श्रीवक्त्रभिराम् ।

अट्यल्पाल्पतरेणापि युसामाशान्तु आवतः । ५३

॥ इति श्रीवक्त्रभिरेण श्रीवरसंग्रहः ॥

पञ्च मो दया य ॥

— — • ♪ — — —

श्रीसांबद्धाश्रीवर्षभरः

ब्रह्मण नमः ॥

- ♪ -

(॥ श्रीः ॥)

(॥ अथ प्राणोदयागः ॥)

अथाऽपतनात्पुंसा भृष्टमिः परिकीर्तिः
 नरकाष्ठो महावोरे पतनात्पापमुच्यते
 अधर्मग्रेहो विज्ञेयाद्येत्तद्वृत्ति प्रवरेदतः
 स्थूलसूक्ष्मा सुसूक्ष्मास्य कोटिश्चेदैरनेकधा
 तत्र ये पापनिभया रस्थूला नरकहेतवः
 ते यमानेन कृद्यन्ते वा जमनः कायसाधनम्
 परस्त्रीकृथं संकल्प द्येतत्तानि षुणिन्तनम्
 अकार्याद्यन्तेष्वशास्य चतुर्द्धा कर्मानसम्
 आनिबन्धप्रत्यक्षिवमस्तर्थं चाप्तिर्थं च यत्
 पश्यपवादैक्षुन्थं-चतुर्द्धा कर्मानप्यकम्
 अभक्ष्य अक्षणं हिसा मिश्याकमन्यसेवनम्
 परस्वानामुपाहाते चतुर्द्धा कर्मकाप्तिकम्
 इत्येवं त्रिविधं प्रोक्तं कर्मत्रितयन्ताद्विनाम्
 अस्य ग्रेहान्पुनर्वक्ष्ये येवां एतमनितकम्
 ये द्विषिणी महाकेवं संसाराणीवतारणम्
 सुमहत्पातकं तेषां त्रिर्वाणीवज्ञामिनाम्
 द्वृष्ट्यन्तश्चिन्नीवज्ञानं ये क्षेत्रसर्वार्थप्रसाधनम्
 सुमहत्पातकं तेषां त्रिर्वाणीवज्ञामिनाम्

श्रीवृक्षानन्दगण्डकीय गुरुः ॥
 सुमहत्पातकोपेतास्ते यान्ति निरथार्थविम
 श्रीविनिनदा गुरोनिनदा श्रीवृक्षानन्दगण्ड
 देवद्रव्यापहारिः ॥ १५ ॥ १०थविनाशनम्
 हरन्ति येन संगृहा श्रीवृक्षानन्दस्य पुरुषान्म
 सुमहत्पातकोपेता अवन्तानि पत्तानि पद
 हातिगन्धन्ति ये दृष्टा श्रीवृक्षानन्दगण्ड
 न न मनुभवित्वा दृष्टा पूजित्वा न स्वन्ति-
 यथोष्ट्वे छानिस्सज्जास्सन्ति षण्ठि इमन्ति-
 उपचारविनिष्ठिकाः ॥ श्रीवृक्षानन्दगण्ड
 स्थानसंसारपूर्वे येन कुर्वन्ति पर्वस्तु
 श्रीविनिनदागुरुणां-य कर्म योगोपयनास्थिताः
 येत्यजन्ति श्रीवृक्षानन्द- श्रीवृक्षानन्द-
 श्रीविनिनदास्माहेते महान्तःपातकोत्तमाः
 असंपूज्य श्रीवृक्षानन्द- ये विद्यन्ते लिङ्वन्ति-
 अन्यायत्थं पुनर्वन्ति धृष्टान्त्युच्चारयन्ति-
 विक्रियन्ति-यलोगेन कुरुत्वान्तः नियमेन वा
 असंस्कृतप्रदेशोपुर्वोष्ट्वे यथोष्ट्वे स्थापयन्ति-
 श्रीवृक्षानन्दधीष्टान्त्येत्यापते
 स्वाधीयन्ते समर्थस्वान्त्येत्यप्रमाणेन्तोति-
 ॥ १६ ॥ ११
 ॥ १७ ॥ १२
 ॥ १८ ॥ १३
 ॥ १९ ॥ १४
 ॥ २० ॥ १५
 ॥ २१ ॥ १६
 ॥ २२ ॥ १७
 ॥ २३ ॥ १८
 ॥ २४ ॥ १९

अनिन्ता द्याइनिरथाने यस्तु ओति प्रवर्तिः ।
 इति सर्वं समाप्तेन ज्ञाननिनदा समं स्मृतम् । १५०
 गुरु पूजामहृत्वेन यश्चास्त्रं श्रोतुमित्यति ।
 गत्वा इति श्रीशूणा माङ्गां अक्षिः भावतः । १५१
 नाशी नन्दनि तद्वाक्यमन्तरं-य प्रयत्नति ।
 गुरु कर्मणि शाठ्यं-य तदुपेक्षां करोति-य । १५२
 गुरुमात्मकान्तं वा विदेश प्रास्थितं तथा ।
 अरित्रिः परिगृह्यतं वा यस्संघेन निति पापकृत । १५३
 गुरु आभ्युपामित्रेषु यष्टिपाव झां करोति-य ।
 इत्येतत्पातकं द्वयं गुरुनिनदासमं श्रवेत् । १५४
 ब्रह्मसुराप्त्यसुराप्त्यस्तेयो य गुरुतलपाणः ।
 महापातकस्तेते तस्योगीयं पञ्चमः । १५५
 शोधा को आवृत्तयात्कृष्टात् ब्राह्मणस्य वधे तु यः ।
 मान्त्रिकं महादोषं ब्रह्महा स प्रकीर्तिः । १५६
 ब्राह्मणं यस्य मातृय यात्मानं मक्षिभ्य नम् ।
 पश्यान्वास्तीति थो श्रुत्यात् ब्रह्महर्यो सप्तस्मृतः । १५७
 ग्रह्याविद्याजमानेत् गम्भीर्यति हिंजम् ।
 उद्दीप्तीर्णं सग्रामद्ये ब्रह्महा स प्रकीर्तिः । १५८
 मिश्यागुणे रस्वमात्मानं न यत्प्रकर्षिणीं लक्षात् ।
 गुरुणां-य विकुद्दरस्यात् ब्रह्मात्य रस्य स्मृतः । १५९

शुन्तुष्णातस्तदेहानां द्विजानां ओकुमिष्ठताम् ।
 ३०
 यस्समाचरस्ति विष्टं तमाहुः ब्रह्मधातकम्
 परद्वोपान्परिक्षाय नुपकर्णेजपेत यः ।
 ३१
 वापीयान्पिशुनः कुद्रो ब्रह्मात्परिच्यति स्मृतः
 पिशुनस्तर्विक्लोकानां रन्धान्वेषणतपरः ।
 ३२
 उद्गेजनकः कूरः सन्यवै ब्रह्मधातकः
 गवां तृष्णात्विश्रुतानां गच्छन्तीनां जलोशायम्
 ३३
 यस्समाचरते विष्टं तमाहुर्ब्रह्मधातकम्
 देवाद्वेजगातां श्रुमि पूर्वदत्तां हरेत यः
 ३४
 प्रनष्ठामपि कालेन तमाहुः ब्रह्मधातकम्
 द्विजविनापहरणं चायेन समुपासितम्
 ३५
 ब्रह्महृत्यासमं क्वयं पातकं नात्र संशायः
 अधित्सयाइशीवद्वानं परित्यजति मूढधीः
 ३६
 सुरापानसमं क्वयं तपातकमुन्तमम्
 आग्निहोत्रपरित्यागः पश्यत्वाधिकर्मणाम्
 ३७
 मातापित्रोः परित्यागः कूटसाक्षयं रुद्धक्षयं
 अप्तियं शिवभक्तानामभक्यरथन्य अक्षणम्
 ३८
 वने निरपराधानां प्राणिनां चोपधातकम्
 गवां मार्गे वने चाहिनि पुरुं ग्रामं ग्रहीष्येत
 ३९
 इति पापानि चोशाणि सुरापानसमानि ति

१३४ शीतसर्वरवहरणं तरस्ती गजवालिनाम् ।
 जो भूमि रूप रौप्याणा मोपधीनां रसस्य ए
 नन्दनागु करस्तृष्टी कर्पुर पद्म वासरा म् । ४०
 १३५ इवाच स्यानाथ हरणं उवभ स्तव्य समस्तृतः । ४१
 कन्यानां वर योग्यानां मदानां सदृशो वे
 पुत्रामि त्रेषु गमनं अगिनीषु । ४२
 कुमारीसाहसं घोर गन्तव्य जस्तीविष्वलानाम् ।
 सबणीगाम्प गमनं एकुतलप समं स्तृतम् । ४३
 महापातकठुल्यानि पापा व्युत्कृष्टि यादि त
 तानि पातक रथं ब्राह्मि तदुनाव्युपपातकम् । ४४
 एव जाग्रथं प्रतिकृष्टि व ग्रथकृष्टि थः पुत्रः
 न स्वं स्मरयते विप्रः तल्यं तदुपपातकः । ४५
 इति विज्ञेयापहरणः म द्वाचाव्यतिकरमः ।
 आतिमार्त्ति कोपेच द्वाचार्त्ति कुरुतात् । ४६
 अत्यन्तविषयासन्तः कार्पण्यं शाठ्यमसरे
 परद्वाशक्रिगमनं ज्ञातुकन्याश्रिदृष्णम् । ४७
 परिवित्तिः परिवेत्ति यज्ञानं परिवेत्ति
 तयोर्दीनं एव कन्यायाः तयोरेव यज्ञानम् । ४८
 पुत्रामि त्रकृत्राणां प्रभेव रवामि वस्तथा
 कार्याणां एव परिव्यग्णः रवामि त्रितृतपीविगम् । ४९

गवां क्षात्रियवैश्यानां स्त्रीशृङ्खणां विष्पातकम् ।
 श्रीनामस्तरस्तां पुष्परामा निराकृतम् । ५१
 यदृ द्वामा अमरश्याना मान्यरे कोलीकामपि ।
 तद्वृया परिकारस्य पशुधान्यधनस्य ए । ५२
 लौज्जप्तेनु पुकुर्द्वया मया ज्ञानं प याजनः ।
 यज्ञारामतटाकानां दारापृथ्यरस्य विक्रयः । ५३
 १४ तीर्थात्रोपवासाणां ब्रतायतनकर्मणाम् ।
 स्त्रीधनान्युपजीवन्ति स्त्रीभिरुद्यन्त कीर्तिराः । ५४
 उरक्षणां नवीणां मृद्यम् स्त्रीनिषेचणम् ।
 ग्रामीणामप्रदानां एव द्वात्मकृपावेगम् । ५५
 विनिहितान्तं हनादागमापण्यानीं प विक्रियम् ।
 विष्पमारणयन्त्रापां प्रयोगो मूलकर्मणाम् । ५६
 उच्चाटनात्रैपार्थ्य एव एव विक्षेपणक्रिया ।
 जिह्वाकामोपओगार्थं यद्यारं अस्य कर्मसु । ५७
 मूलपेनाद्यापये द्वार-तु नूलयेनादीयते एव ये
 व्रात्यता व्रत सन्त्यागरसर्वाहारविषेवणम् । ५८
 असरक्षा स्त्री शिगमनं इहुकंकतकालं लनम् ।
 हेवादिनुश्चाद्वीगा विनदागोक्रालणस्य ए ।
 प्रत्यक्षं वा परोक्षं वा राक्षां मण्डिलनामपि ।
 उत्पन्नपि तु देवजयारवकमित्रयिणीनां तस्मा । ५९

दुश्कीला नास्ति का० १ पापा० सदा सच्चू० श वादिका० १
 १ सर्वकों दिवाचालि प्रसुवि योगी पञ्चयोगुषु १ ६०
 १ सैरजस्वला सु योगी ए मैथुनं यस-समाप्ते १
 १ इति धुमि रु संप्रीते राशा या अदेह का अ ये १ ६१
 १ जनन्या प्रियवन्मार० कृश-समय गोहिन० १
 १ अुका स्तदुनक० कृत्रै० पापै० पापन रास-स्मृता० १ ६२
 १ यो गो ब्राह्मण कन्यानां रवामि मित्र तपश्चिनाम् १
 १ अन्तरा यान्ति कर्येषु ते स्मृता नरका स्मृता० १ ६३
 १ १४२ परद्व्याहितैऽविरता० परस्त्री परद्व्युक्ता० १
 १ द्व्यापहारै विरता० परस्त्री परद्व्युक्ता० १ ६४
 १ दुःखं द्विजानां यः कुर्वन्ते प्रहरेषु वितो हि यः १
 १ यस्सेवते द्विजाद्वृद्धैः सुरां पापाति कामतः १ ६५
 १ ये पापात्मिरताः कृशः ये पि हिंसा प्रिया नराः १
 १ (इ) अत्यर्थं ये-एकुवले दानयवादिका कियाः १ ६६
 १ गाढा चिनिजल-रथयासु तदुच्छाया नगेषु-न् १
 १ ये यजन्ति चुरी आ आ नारामायतनेषु-न् १ ६७
 १ मद्यपावरता विश्वं गीतवाद-रता नराः १
 १ केक्षी शिता अुजड्गा अ॒ परद्वान्वेषु तप्तरा॒ १ ६८
 १ वंशो छकाशिला काष्ठे दृश्टैः कृशा कुंशी रेव ए १
 १ ये मार्जन्तपकुंशिते परस्त्रीमां हरन्ति न १ ६९

- कूटशालिन कर्ता रः । कूटमीरता नराः । १
- कूटयु द्वाष्ट वरजाणि कूटसौवहारिणः । ७० ।
- चनुषां श्लो शाकशरजाणां यः कर्ता यज्ञ विक्रिया । ।
- निष्ठो तिवेषो ग्रेषु पञ्चनां दूषकोष्ट अे । ७१ ।
- मिश्याप्रवद्योपाष्ट माकर्णयाति अक्ष्यानैः । ।
- स्वामिमित्तगुलुद्रोही मायावी-प परद्वाठः । ७२ ।
- अे आर्या पुत्रमित्राणि बालवृष्टकृशाकुरान् । ।
- शृत्यान्तिथि बन्धुन्मा त्यक्ता कृष्णितान् । ७३ ।
- यस्त्वयं मृष्ण मन्त्राति विप्राभान्यप्रथम्यति । ।
- कुथापाकी स विक्रेयो ब्रह्मवादिषु गीतेष्व गर्हितः । ७४ ।
- निःमान्सवयमादाग्ने त्यजन्ति जितेन्द्रियाः । ।
- प्रवृज्यारसि का अ-प रहस्यानां अ अद्वकाः । ७५ ।
- ७७ अ लो अग्निं गायत्रेव द्विवं ते-प महुर्मिहुः । ।
- दुर्बलान्गेव पुष्णन्ति प्रणाष्टांश्च द्विष्टान्तिन् । ७६ ।
- पीडयन्तयाति ओरेण अस्तु दृष्ट्यान्ति-प । ।
- सार्यामाच्च वरताः संशुक्तो येव कृश्चन्ते । ७७ ।
- ये अग्नावाक्षिरोगार्थं तान्स्वरोपान्कुपाकुरान् । ।
- न पालयन्ति यविनि स्ते गोप्ता नारका रम्हताः । ७८ ।
- कृष्णां कृष्णाय अ पापिष्ठा नाशयन्ति-प । ।
- वाहयन्ति-प गां ग्विन्द्यामही नारकिपो नराः । ७९ ।

४+

अदृशा.. समनुप्राप्तान् कुतूणा अमल द्वितान् ।
 ये ति थीनव महयन्ते तेष्व विरथगामिनः ॥ ४०

अनाथान्विक्तान् दीनान् बालं वृष्टं कृशा॥ कृतान्
 नानुक्तं पन्ति ये गृहा स्ते यान्ति विरथाणिवस्तु
 अजानि को माहि जीक स्सामुद्रो वृष्टं कीपतिः । ४१

इति द्रवि हुक्तान् वृत्ति ध्य नारकी रथा द्विजो नमः ।
 द्विलिनः नारवो वैद्या हेमकार नृपद्विजाः ।

श्रुतका इश्वा ठर्सं चुनका स्ते नरा नरका सरमुताः । ४३
 य श्रोपितमनुकृत्य स्वेष्व ये व हरेन्द्रम्

नरके ए स पत्येत यश्च दण्डक्षयी नृपः । ४४
 उको शक्ति रविकृते स्तरकरै ध्य प्रपीडिते

यस्य राज्ञः प्रजा राष्ट्रे पत्यते तरके ए सः । ४५
 ये द्विजाः प्रति ए निति नृपस्यान्यायवर्तिनः

प्रथान्ति ते पि योरेषु नरके ए न संशयः । ४६
 परद्वारिक्योशणी यत्पापं पार्थिवस्य तत्

७७ अवे दर क्षतस्तस्य पापायेव प्रतिग्रहाः
 अन्योऽपोरवत्प्रये योरं वा पोरक्षपिणम्

अविवाशि नृपस्तस्मात् पातयन्नरकं त्रयेत् । ४८
 पूतते लाल पानादि मधुमांस सुरासनः

गवेषु क्षीरश्चाकानि दधि मूलफलानि च । ४९

तुणकार्षं पुरुषवरस्त्रै मौषधासव श्रावनम्

उपागच्छत्रशक्टमासर्वं शूद्धयन् मुदुः

ताम्रसीसं त्रपूकांस्यं शाङ्काद्यं - ए जलो अवम्

वाङ्मि वा वै एवं वाचं हत्तोपकरणानि - ए

बोर्णी कार्पीस कोशाय अष्टपद्मो अवानि - ए

स्थूलसूक्ष्माणि वस्त्राणि ये लोभेभां हरन्ति - ए

तरके फुकुवं गच्छेत् अपहृत्यस्वाम्पकानि - ए

यद्वा तन्दा परद्रव्यमपि सर्वप्रमात्रम्

अपहृत्य ग्रो याति तरकं नात्र संशायः

एवमाद्यैवैः पापैः उक्तान्ते इसमनवरम्

शूरीरं यात्रात्मीयं पूर्वीकारमलाङ्गुयात्

इरेण त्रजन्त्येते शूरीरेण यमाज्ञया

यमद्वैते गिर्हायोरै नियमानारसुदुङ्गिवेताः

हेवतिर्थङ्गुरुयाणां मध्यमियतामनाम्

धर्मशाजा रम्भृतश्चास्ता स्ता लुप्तोर्विविष्टोः

नियमान्मारयुक्तानां प्रमादात्मरवितामनाम्

प्रायाश्चित्ते गुरुश्चास्ता त यमो वधयिष्यति

परद्राक्षकोरणां मन्याग्रथ्यवाहारिणाम्

बृपतिश्चासनं प्रोक्तं प्रत्यक्ष्यानां ए धर्मराट्

तस्मात्कृतस्य पापस्य प्रायाश्चित्तं यमापरेत्

१००

१०

११

१२

१३

१४

१५

१६

१७

१८

१९

नाश्च तत् स्यान्यथा नाशः कालपकोटि शतेरणि
 यः करोति सवर्णं कर्म कारये चानुमोदये त
 कायेन मनसा वाचा तस्य पादो गतिः पलम
 इति संक्षेपतः प्रोक्तः पापशीतास्ति साधनाः
 कश्यन्ते जातशक्तिनां गराणीं पापकमिणाम्
 "इति श्री शिवधर्मोत्तरे पापशीदः
 नाम षष्ठो द्यायः ॥
 श्री सांक्षदाशिवाय पर
 श्री हृष्णे नमः ॥

— ♪ —

(॥ श्रीः ॥)

॥ अथ सप्तमोद्यामः ॥

अथ पौषे रिष्टो यान्ति यमोक्तं च तदिदृशेः ।

सन्त्रासजन छांप्तोरं विवक्षा रस्तर्व हैहिनः । ।

गर्भस्थर्जयमानैष्य बाले स्तुण दुष्यमेः ।

स्त्रीपुंसपुंसके बृहैः द्यातव्य सर्वजन्तुशिः । 2

शुआशु अपलं पात्र हैहिनं प्रविचार्यते ।

नित्रजुप्रादिविस्त्रिमिद्यस्थैरसम दीर्घित्रिः । 3

न तत्र प्राणिनस्यान्ति येन यान्ति यमान्यम् ।

अवैयं हि कृतं कर्म ओक्त्यांगविचारतः । 4

तत्र ये शुअकमाणस्याम्यन्ति ताह यान्विताः ।

तेन रा यान्ति साम्येन पथा ग्रान्ति विकेतनम् । 5

यः प्रहृया हिंजेन्द्राणामुपानत्वाष्ठ पादुके ।

स परायेन महता सुखं यान्ति यमान्यम् । 6

धन्दादेन गच्छान्ति पर्यं सान्देश हैहिनः ।

हिंयन इत्रपरीक्षानाः यान्ति वस्त्रान् प्रदाय एः । 7

त्रिलिङ्गायेन शुद्धानेन न त्वयैन सुखं त्रेत ।

शुद्ध्यासन प्राहोन शुखं यान्ति सविशमाः । 8

आरामकतीष्पात्रा सु शीतकासु शुखं त्रेत
यान्ति पुष्पविमानेन चृष्णाराम प्रदायनः । 9

हैवायतम् कर्त्ता यति नामा अमर-य-य
 । 10
 अजांशमणुपाणी-य कीडामान यहो तमः
 हैवायने गुरु विप्राणां मातापि त्रोष्य पूजकः
 । 11
 पूज्यमाना नरायानि कमिकेन यथा सुखम्
 योतयन्तो दिशस्त्वाः यान्ति दीपप्रदायिनः
 प्रतिश्राय प्रदानेन और्हे सुरवं यान्ति और्हे स्वयम्
 । 12
 सर्वकामसमृद्धेन पर्याय गच्छति जो प्रदानः
 येऽनपानानि कुर्वन्ति ये तृष्णा यान्ति सर्वथा
 । 13
 आर्तीष्ठप्रदातारः सुरवं यान्ति बिरामयाः
 विश्रामयमाना गच्छन्ति गुरुश्च शूपणे रताः
 । 14
 पाहूद्वान्य प्रदानेन श्रीतोऽन पथा व्रजेत्
 पादाश्चां गच्छन् यः कुर्विदृश्ववृत्तेन सो व्रजेत्
 । 15
 हेमरुन प्रदानेन यान्ति कुर्गाणि हुस्तरम्
 रथासु कुहूदानेन दिव्ययोगेन गच्छति
 सर्वकामसमृद्धेन श्रुमिदानेन गच्छति
 आनपानप्रकानेन पिबन्वादेष्य गच्छति
 । 16
 दूयेवादेविदीर्णिः सुरवं यान्ति यमक्षयम्
 एवर्गेय विपुलान ओगान् प्राप्नोति विविधानरः
 । 17
 सर्वप्राप्तेन द्वानानामन्त्रादानं वृत्तं समृतम्
 । 18
 सर्वधीतिकर्त्तिं दिव्यं वलपुष्टिविवर्धनम्
 । 19

(ना) अनन्दागमम् दानं त्रिषु कोकेषु विचरे
 101 अनन्दागवनि श्रुतानि तद्वावे मियन्ति-
 रस्तमां स वसा शुक्लं कुमाद्वा त्रपवर्धीते
 कुक्ला अवनि श्रुतानि तरस्माद्वा मयै हि जगत्
 हेमरजोऽव नागोऽद्र नारी स्तवं वन्देत्वा हित्रिः
 समस्ते रथि र्ण प्राप्तेः नरमन्ते चु अक्षिताः
 गर्भस्थाजाय मानोऽय बालवृद्धाश्च महियमाः
 आहारमविकां क्षन्ते देवदानव तापसाः
 कुधाहि सर्वरोगाणां रोग इत्रे छत्रम् रस्मृतः
 तस्माद्वा षष्ठ्यलेपेन ब्रह्मार्थाः प्रकीर्तिताः
 नास्ति कुधासम् दुःखं नास्ति रोगः कुधासमः
 नास्त्रयाहारसम् रोगः नास्ति कोष्टसमो रिपुः
 अत एव महत्पुण्यमनन्दानं प्रकाशतः
 यतः कुधाशि सौन्तसाः मियन्ते सर्वदैविनः
 अनन्दः प्राणदः प्रोक्तः प्राणदः प्रापि सर्वदः
 तस्माद्वा प्रदानेन सर्वदानफलं लभेत्
 त्रिलोके यानि रुदानि ओगाः स्ति वाहगाजिन्
 अनन्दानं प्रदानेन इहामुत्तमं तत्त्वं भेत्
 यस्यान्तपानं पुण्यं त्रुक्ते पुण्यसंग्रहयम्
 अनन्दप्रदातुस्त्रयाद्वि कर्तुश्याद्वि न रसंशायः

	धर्मार्थकाममोक्षाणां है॒० परमसाधनम् ।	1
	स्थिति स्तत्स्यान्वापाना उया मत स्तत्सर्वसाधनम् । ३०	1
	अन्तं प्रजापति॒स्ता क्षादन्तं निष्टुष्टि॒वस्त्वयम् ।	1
	तस्मादन्तसमं दानं न श्रुतो न अविष्यति । ३१	1
	त्रयाणामेव ल्पेकानामुद्दृक्तं जीवितं समृतम् ।	1
	पवित्रममृतं द्विष्ठुद्दृक्तं सर्वरसा श्रयम् । ३२	1
101a	अन्तपाना इवाग्नावस्त्रद्वाया एष त्रासना॒नि॒प्य	1
	प्रेतलोके प्राश्चितस्य तान्यश्छोप्य विश्वाप्तः । ३३	1
	एवं दानविष्टोपेण धर्मराजपुरं नरः ।	1
	यस्माच्चान्ते सुखेन्नेत तस्माद्दृमि॒समावरेत् । ३४	1
	यो युनः क्लूरक्षमाणः पाना॒दानविवर्जिताः ।	1
	ते द्वोरेण पथा॒ यान्ति दक्षिणोन यगान्तयम् । ३५	1
	षड्डीति॒ सहस्राणि॒ शोजदाऽभिती॒य वै	1
	वै नरवंतपुरं द्वय नानास्तपं॒ ऋषिस्तितम् । ३६	1
	समीपस्थाप्ति॒ वाभाति॒ ग्राणां पुण्यकर्मणाम् ।	1
	पापीनामपि॒ दूरस्थं यथा॒ द्वोरेण गच्छताम् । ३७	1
	तीव्रकण्ठके अुत्केन शर्करानिष्ठि॒ तेना॒	1
	कुरा॒ आरानि॒ श्रीस्तीवै॒ पाण्णी॒ गिष्ठि॒ तेना॒ । ३८	1
	कन्ति॒ त्प्रक्षेपै॒ न महता॒ दुर्दूरा॑ आ प्यातकैः॒ ।	1
	लोहसूचिमुखै॒ दृश्यैः॒ सर्वान्नेन पथा॒ कन्ति॒ । ३९	1

तटप्रपातविष्णुः पर्वते वृक्षसंकुलः

प्रतसान् युक्तेन यान्ति मार्गेण दुःरिवेताः

कन्धि द्विपमगतेष्य कन्धिलोष्टयं पिश्चतेः

सुतप्रवालुकीशेषं तथा तीक्ष्णेषं शाङ्कुशिः

अनेकशास्त्रानि ततो यस्तवंशस्तवैः कन्धितं

कष्ठेन तमसा मार्गमनांशेन कुञ्जपितं

अथ शुद्धाटके स्तप्तेः कन्धिद्वाहवा छिन्नापुरः

कन्धितस्त्रिमिश्यं कन्धिलयात्मैः हिमेन्द्रः

कन्धिद्वालुकया व्याप्तमाकण्ठान्तप्रवेश्या

कन्धिद्वयां शुला व्यासं कन्धिलसीणवन्हेना

कन्धित्येष्वैष्टुग्नेष्याद्यैः दृश्यैः कीर्तेष्य दारुणैः

कन्धिनमहाजलुकाशिः कन्धिआग्रहैः पुरः

मध्मिकाशिश्य काहाशिः कन्धिस्तपेत्विष्णोलवणैः

मतमातक्षयुथेष्य [बलोकीलेष्य दारुणैः

कन्धिनमहाजलुकाशिः कन्धिआग्रहैः पुरः]

बलोन्मत्तैः प्रमादिशिः।

पूर्वानकुलिलस्तवीष्टयं तीक्ष्णशुद्धामिहावृष्टेः

महाशृङ्खेष्य महिषैः कुप्रेष्मत्तैष्य रवादकैः

डाकेशीशिश्य रौद्राशिनिकराष्ट्रेष्य राक्षसैः

व्याधिशीशिश्य महाष्योरैः पीड्यमानां व्रजन्ति-

1 40

1 41

1 42

1 43

1 44

1 45

1 46

1 47

महाद्युक्तिविमिशेण महान्पतेन वाचुना ।	1 48
महापाषाण वर्षेण हृद्यमाना निराकृशाः ।	1
क्वचिलिच्छुपोतेन वार्ष्यमाणा व्रजान्तिं-य	1 49
महता बोणवर्षेण पूर्यमाणा तु दन्ति-य	1
महामेधुरवैष्टोऽपि वित्रास्यान्ति गुहुर्भुः ।	1 50
निष्ठीतैलेषु वर्षेण्या-पूर्णमाना अप सर्वशाः ।	1
महाक्षारांकुरारात्रिस्त्रियमाना व्रजान्ति-य	1 51
महाशीतेन महता रुक्षेण पुड्डेण-य	1
समन्ता दृद्यमानाय शिष्यन्ते स्म तु दन्ति-य	1 52
इत्थै मार्गेण रोद्रेण सहायरहितेन-य	1
विरामेन मार्गेण दुर्जितेन समन्तरः ।	1 53
पि अविक्षमेण महता विरापाशेण-य	1
तमोरुपेण कलेन सर्वदुःखवाशेण-य	1 54
जीयन्ते हैहिनसर्वे ये गूढाः पापकारिणः ।	1
यमद्युतैमिदावोर यमाकाकारिविनिनात्	1 55
एकाकिनः पराधीनाः गित्रबन्धुविवर्जिताः ।	1
शोन्यन्ते स्वानिकर्मणि रोदन्ते य गुहुर्भुः ।	1 56
प्रेतश्रूता विनस्त्राय शुष्ककंपो ष्ठानुभासाः ।	1
कृशाङ्गा ग्रीतभीताय दृष्टमाना शुद्धार्जिना	1 57
वद्दाश्चकुरुत्या क्रान्तिं उत्तानाः पाद्योर्बर्शाः ।	1

- आकृष्यमाणा ते वृष्यमाणा यमद्वैतेन को हृष्टेः । ५४
- उरसा हेत्यो मरवा श्यान्ये वृष्यमाणा कुरुक्षुः सुहृष्टिविताः ।
केश पाशनि बद्धेन समाकृष्यन्ति रज्जुना । ५९
- ललाटे शाङ्कशेनान्ये श्रीनां कृष्यन्ति हेहिनः ।
कुतानं कण्ठकपथा कंचि हङ्गारं वर्मीना । ६०
- कंचि त्पश्यान्ति बद्धाश्च तत्त्वेष्य जडैश्च प्रधीडिताः ।
नि बद्धा क्षुङ्क्षुभिक्ष्य हस्तयोश्च सुरीयताः । ६१
- श्रीवां पाशे निवृष्यन्तः प्रथान्तेऽते सुकुर्षिविताः ।
जि ह्वां शाङ्कं प्रबन्धेन समाकृष्यन्ति रज्जसा । ६२
- [नाना द्वये द्वये रज्जवान्ति द्वये सदाकृष्यन्ति नापरे]
- कृरुक्ष्या मर्दन्तेष्येण क्षिण्यमाणा इतरततः ।
श्रीनेत्य वृष्णेऽन बद्धानि नीयन्ते न्येष्य रज्जुना । ६३
- नाना द्वये द्वये रज्जवान्ति द्वये सदाकृष्यन्ति नापरे ।
विश्रीनां नापो लयो रज्जवाकृष्यन्ते रस्य तदोष्याः । ६४
- विश्रीनां लोके चान्ये तत्पृष्ठं श्रुत्यान्विताः ।
कृष्यन्ते कर्णयो श्यान्ये विश्रीनां लकुम्भो चरे । ६५
- विश्रीनाऽग्रे हस्तपादाश्च +६ विश्रीनाऽप्तोष्य भागाशिकाः ।
न स विश्रीनाकृष्यम् श्रीनावृष्णा । +७ विश्रीनाऽप्तासन्धियः । ६६
- प्रश्रीयमाना कुन्तोऽस्मि श्रीयमाना श्य रतायनेः ।
इतस्ततः प्रथावन्ति कृन्दमाना विराशयाः । ६७

- ८८
- मुक्तुरेष्वहृष्टेष्य हन्यमाना मुहुर्भिः ।
कर्षेष्य विविद्येष्वर्वलनाहिसमप्रतीः । १६४
- श्रिष्टिपालैः प्रभिद्यन्ते स्ववन्तः दूयशोणितम्
कर्मदाः कमदाश्चात्य नीयन्ते विवशा नराः । १६५
- यात्यमात्रात्य सात्त्वमन्त्यापि बुशुक्रिताः
द्वायां प्रार्थयमानात्य श्रीतार्ती आनन्दं फुवः । १६६
- हानहीनाः प्रथान्तेवं प्रार्थयन्ते शुद्धवं नराः ।
गृहीतहानपाथेयाः सुरवं यान्ति यमात्मसम् । १६७
- एवं वदन्ति कषेन प्राप्ताः प्रेतपुरं नराः ।
यद्याप्ता प्रब्राह्मिता द्वृतेवि नेष्यन्ते यमाग्रतः । १६८
- तत्र ये इमकर्मीणः तान्यमान्यते यमः
स्वप्नाताक्षसवदानेन पाद्याद्येण प्रियेण च । १६९
- धन्या युर्यमहामानस्वात्मनो हितकारि वा ।
येव दिव्यसुखार्थीय अवश्यस्तुतं कृतम् । १७०
- इहं विमानमात्रौ दिव्यस्त्रीओगश्चूषितम्
स्वर्णिं जच्छृद्विमत्तुलं सर्वकामसमन्वितम् । १७१
- (अन्ते)
तत्र शुक्रां महाओगा दत्ते पुण्यस्थ संक्षात्
यादिकेऽप्यद्वयमत्तुलं पुवस्तदिहं ओदयते । १७२
- तेनपि धर्मराजेन नराः पुण्यानुशावतः ।
प्रस्त्रान्ति सौम्यपवर्वं मित्रशूतमिवात्मनः । १७३

- ये पुनः क्रूरकर्णिणः ते पश्यन्ति भयानकम् ।
पापाव शृणु गयना विपरीताम् बुद्धयः । 78
दुष्टाकराक्षवदनं अकटी कुरुते भगवत्
अल्लवेक्षाङ्गा समशु प्रस्फृ हृतवानम् । 79
अप्सादश्च शुजम्मूर्ध्वं नीलाञ्जन छदोपमम्
सर्वायुधो द्वात करं यमदृप्तेन तर्जितम् । 80
महामाहिषमारुदं दीप्तिसम्मोचनम्
इत्तमाल्यां लर्द्धरं महामेतुमिलोच्चितम् । 81
प्रश्नायाम्बुद्धिपर्योगं विद्वन्तमिव सागरम्
ज्ञासन्तमिव त्रैलोक्यं मुद्ररूपं विवानम् । 82
मृत्युं च तस्मीपरश्च एकाननम् समप्रभाव
कालं आञ्जनसंकाशं कुरुतां च अयनानम् । 83
मरीं योग्रां महामारीं काकरात्रि च हाङ्गाम्
विविधा व्याधयः कष्टाः नामारूपा भयानकाः । 84
इत्तिक्षुलाङ्गुष्ठाद्धरा चक्रपाक्षासि दारिणः
वज्रदण्डधरा रोद्रा क्षुरदुर्जिधुर्धरा । 85
असंख्याता महावीर्यः कुरुते आञ्जनसान्ति आः
सर्वायुधो द्वात करा यमदूता भयानका । 86
अनेन परिहारेण संकुरुतं चोरदृशनम्
धर्मं पश्यन्ति पापिष्ठानित्रं गुरुं च श्रीष्णम् । 87

	निर्भृत्यतिन्वात्यर्थं यमस्तान्पापकारिणः।	।
	निर्भृत्यत्तद्गत्वा अगत्यात् पर्मवाक्येः प्रबोधयेत्।	। ४४
	ओ ओ दुष्कृतकर्मणः परद्वयापठारिणः।	।
१०४	गर्विता रूपदीर्घेण परद्वाराश्रिमत्तिकाः।	। ४५
	यस्त्वयं क्रियते कर्म तस्त्वयं शुजयते पुनः।	।
	तत्त्विन्द्रियोपशागार्थं अविद्युक्तिर्कृतम् कृतम्	। ४०
	इदं तिनि प्रतप्यद्वं पीड्यमानास्त्वकर्मश्चित्।	।
	भुज्जयद्वं स्वानि दुःखानि बात्र होणो न कर्यन्वित्।	। ४१
	येत्तेष्व पृथिवीपानाः संप्राप्ता मृसमीप्ता:	।
	स्वानीयैः कर्मश्चिष्टेऽपि दुष्प्रज्ञा लक्षणिताः।	। ४२
	ओ ओ नृपादुराचारा प्रजाविद्वंसनकारिणः।	।
	अल्पकालस्य राज्यस्य कृते किं दुष्कृतं कृतम्	। ४३
	राज्यलोकेन मोहन बलादन्यायतः प्रजा:	।
	यद्वितीयः पक्षं तस्य शुजद्वमधुनादृपाः।	। ४४
	को तद्राज्यं कर्कतं यदर्थमर्थशुश्रृङ्खं कृतम्।	।
	तत्सर्वं संपरिभृथ युथमेकाकिरस्यताः।	। ४५
	प्रथामस्तद्वलं सर्वं येन विद्वंश्चिताः प्रजा:	।
	मद्वृत्तृष्ण्यमानाग्नामधुना कीदृशं अवेत्।	। ४६
	एवं बहुविधीर्वान्नोः उपलब्धाय मेन-प-	।
	इोचान्ते स्वानि कर्माणि दुष्ठीतिष्ठन्ते पार्थिवाः।	। ४७

	इति धर्मिसमादित्यं नृपाणां धर्मरात् पुनः ।	
	तातः पापविक्षुद्यर्थं इहं वन्यन मध्य वीत् । १९८	
	ओ ओ-चण्डा महान्याडाः शृणुत्वा नृपतीविमान् ।	
	निशोधयैवं पापेभ्यः क्रमेण तरके षुष्य । १९९	
	तत इश्वीपूर्वं समुत्थाय नृपान्तर्गत्य वाह्योः ।	
	आमित्रिवाति वेगेन प्रक्षिप्तोऽपि प्रगृह्य- । २००	
	सर्वप्राणेन महतां सुप्रतेष्ट शिल्पात्मे ।	
	आस्फारयन्ति तरशा वज्रेण व महाद्वृग्मां । २०१	
	तत संसरके स्त्रो तांसि नृपते जड्नीरीकृताः ।	
१०४ a	निश्चलं निरसं द्वयं तथा देही निश्चेष्टां ध्रजायते । २०२	
	तत संसराया अस्मि स्मुष्टु इश्वाने उच्छ्वसते पुनः ।	
	ततः पापविक्षुद्यर्थं क्षिपन्ति तरकाणि वे । २०३	
	अष्टविनिश्चतिरेवाद्यः क्षिते तरकाणो दद्यः ।	
	यमस्त्रवतस्याद्यो द्योरे विषमे तमसि रिथिताः । २०४	
	पाप्यान्तरे सप्तमस्य तुष्यन्ते द्योरेतमसि रिथिताः ।	
	प्योरारव्या ग्रथमा द्योरिस्त्वयोरात्तदृप्तस्त्वयतः । २०५	
	अथ द्योरमहाप्योराद्योरन्तरपाप्य पञ्चमे (मी) ।	
	षष्ठी तद्वद्योरारव्या सप्तमीन् अयानका । २०६	
	पद्मा पद्मावती श्रीमा श्रीमा श्रीपण शायका ।	
	कराका विकराकान् वज्रा निश्चाति कार्त्तमृताः । २०७	

	त्रिलोगा पञ्चलोगा न सुदीर्घि परिवर्तु का ।	1
	सप्तश्रूमाण्डोमान् दीपा मायेति-याष्टमी । 108	1
	तासाम तस्मानुष्टुष्टा षोरा तरबंधो ईयः ।	1
	उन्धानि शति रेव ताः पापानां यातनात्मकाः । 109	1
	आसां कमेण विक्षेयाः पञ्चपञ्चेव नायकाः ।	1
	प्रत्येकं शर्वि कोटीनां नामतस्तां निबोधत । 110	1
	रौरवः प्रथमेष्टोणां उदन्ति यत्र हैहीनः ।	1
	महायेरव पीडीशीर्महान्तोऽपि उदन्ति-य । 111	1
	तपश्चित्तस्तथान्योणं पञ्चाद्यानामन्तर-मृताः ।	1
	सुषोरास्तमहास्तीष्टाः पञ्चसुनीवज्ञादः । 112	1
	महानामो विलोमाणं सुरहीमृष्टं कद्गुटः ।	1
	तीव्रेण ऋकरामृष्टं विकरामः प्रकृपतः । 113	1
	महाप शस्त्रसुवक्त्राम वालवक्तः प्रभदिनः ।	1
	सूषीमुरवेस्तुतुभिः श्वरवादिः सुप्रवीषिताः । 114	1
105	कुंशिपावस्तुपावक्ष्य वृत्तिकारुणः ।	1
	अद्भुतराश्चित्तिवृत्तमस्तुतु पूर्वदृतया । 115	1
	तीक्ष्णाकुणायस्तुष्टुष्टुकुनी महासंवर्तिकः कृतः ।	1
	तप्तदृतं पद्मलेवं वृत्तिमांसो द्रवर-त्रपुः । 116	1
	उच्छ्रुतस्त्रय विकुद्धवासः सुदीर्घिः कृष्टशालमिति ।	1
	आरिष्टसुमहानादः प्रवाहस्तुप्रवाहितः । 117	1

ऋग्वेदमेष्टु ष इशांय व्याप्रसिंहु गजाननः

अनैवसूक्तरराजा न वृष्टमेष्टु काननाः

ग्राहकुं शिननका स्सपि वृभि ष्म वायसाः

गृद्धो शुक्लजश्चकाष्म शार्दुलं कपि कुकुटाः

गण्डं काष्ठादिवक्त्राणे रक्ताक्षाः पूतमृत्तिकाः

कर्ण द्युमस्तुषाग्निष्म कुमीणां नन्यग्रहतथा

अमेघठा प्रतीकारो शुचिरांशः प्रपूजनम्

नानाग्निष्मात्मीष्म क्षान्त रक्तं शक्षस्तु दाकुणः

संमार्गस्तु लिङ्गानां विकृतः कर्त्तुतनः

अम्बरीषः कर्याहृष्म कष्टां वेतरणी गदी

सुतध्नो हृष्मने कपादः स्तुपूरणः

आपि तानवर्णं प्लोरं गति अङ्गः प्रपीडनम्

तिलात्मीकुर्याणाणि कूटवेषः प्रमहेवः

महान्धूणा भद्रुष्मि तथा लोहमग्निला

सर्वतः कुरुक्ष ध्यारारुयस्तथायमक्तु ग्रन्थितः

यूनि निष्मान्धा कूपाष्म कारकूपाष्म शातनाः

मुसो लूरवर्णं यन्त्रं शिलाकटलाङ्गः

नानपत्रासीगहर्न महामशांकमपुरम्

समोहनो हस्ति गांगः तथा ग्रन्थं मयोग्रन्थं

बहुदुःखं महादुर्वलं कर्मलं द्रामलं मानम्

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

- 105 a हात्ताहनो विरुपश्च रवरूपश्च यमानुगः ।
 एकपादस्त्रिपादश्च तीव्रश्चापिमिरुतमः । 1 128
 अष्टाविंशतिरेवे न गच्छाः पञ्चकारुरुताः ।
 कोटीना मनुपूर्विः पञ्च पञ्चोन नाथकाः । 1 129
 कारवाद्यमपि रथनं नरकाणां शातं स्मृतम् ।
 चर्वारिंशतसमाधिकं महानरक मण्डपम् । 1 130
 ये षु पापाः प्रभीड्यन्ते नराः कर्मानुरूपतः ।
 यातनाशि विनियत्राशिः उन्नमकमिक्षया शुश्रम् । 1 131
 आमलवृक्षधाद्यद्वन्नाद्यां ते धातवः ।
 तथा पापक्षयात्पापाः इोद्यन्ते नरकाग्निषु । 1 132
 कुंगाढ्ठं हृतयोर्बैद्वा तपश्चक्ष्मया नराः ।
 महावृक्षाग्नशारवासु लभ्यन्ते यमकिङ्गतः । 1 133
 ततस्ते सर्वयत्नेन क्षेषानो उच्यन्ते किङ्गतः ।
 द्वार्यवतास्याति वेगेन वस्तरं ज्ञायन्ति योजनम् । 1 134
 अन्तरिक्षास्थितानां तु लोहशारशातं ततः ।
 यादयोर्बैद्यते तेषां यमद्वौ मिहान्तः । 1 135
 तत्र आरेण महता * शुश्रामायासिता नराः ।
 द्यायन्ति स्वानि कर्माणि द्वैषी तिष्ठन्ति निश्चानाः । 1 136
 ततः कर्षीरग्निवर्षः लोहहण्डैरुसकं षष्ठ्यते ।
 हृत्यन्ते किङ्गते वर्षे इः समन्तात्पापकारिणः । 1 137

	ततः क्षणेन दीप्तेन वैरपि निशेषतः	
	समन्ततः प्राप्तिप्यन्ते तामेण-पुनःपुनः	1 138
	द्वृतेनात्यन्तलिप्यन्ते सखाताङ्काः इक्षिरीकृताः	1
106	पुनर्विदर्ज-वाङ् इनि श्विरसः प्रशृति कुमात्	1 139
	वार्ताकवटपृपन्यन्ते तप्तैले कटाहके	1
	विष्णापूर्णे ततः कूपे क्षिमीणां निषये तथा	1 140
	मेदो लृकृ पृथपूर्णाणां नप्यां प्रक्षिप्य ते पुनः	1
	अक्षयन्ते क्षिमीत्रस्तीक्ष्णे लोहकुण्डे अवायतः	1 141
	स्वात्रिहृषी वृक्षे राष्ट्रः व्याप्तेष्य विकृतान्तः	1
	पत्त्यन्ते मत्त्यवन्यापि प्रदीप्तां नरराशिष्ठु-	1 142
	(ऐ) प्रोताइक्षणेषु तीक्ष्णेषु नशः पापेन कर्मणा	1
	तेलपि एति विवाक्षय एकं कर्मशिरामणः	1 143
	तिलवट्पृच्छते लोरे नकारणे नरके नशः	1
	पञ्चन्ते पात्रितप्तेषु लोहभाण्डेष्वनेन्द्रिया	1 144
	तेलपूर्णकटाहेषु सुतप्तेषु पुनः पुनः	1
	बहुशोत्पृच्छते जिह्वा गेह सृत्यापित्रवादितः	1 145
	सुहंशोत्पृच्छते सुतप्तेन प्रपीड्योरसि पाप्नीतः	1
	मद्यागमप्तवन्तुल्य जिह्वास्याचार्ति निर्गता	1 146
	जिह्वां कोशाद्द्विरतीर्णी हृतैस्तीक्ष्णौः प्रपीड्यते	1
	जिर्भृत्याचार्ति ये कूरा मातरं पितरं गुरुम्	1 147

- तेषां वक्तुं जलूकाशिः मुखमापूर्य सिन्धते
ततः क्षारेण दीप्तिन ताम्रेण त्रपुषा पुनः । 148
द्रुतानापूर्य तेत्यर्थं तप्तैलेन तनुभवते
द्रुतस्ततः पुनर्विक्तं शूश्रामापूर्य हन्यते । 149
क्षि पि ष्टाशिः क्षिग्निमि शाशिः शोपानञ्चरणे विही ।
परिष्यगन्ति चात्युग्रां प्रदीपां लोहशालग्नीम्
हन्यन्ते पृष्ठदेशो च पुष्टीमिमहाप्यनेः । 150
दनुरेणातिपोरणचिक्षेष कर्को वा बन्धीयसा
106.a श्विरः प्रशृति पाठ्यन्ते पोरः कर्मीष्विरात्मनेः । 151
रवादन्ति च वृमांसाग्नि पि वन्नाः क्रोणितं स्वकर्म
अन्नमानमदन्तं वै मूढैर्गीष्यकुमोकितम्
इक्षवृसं प्रपीड्यन्ते इर्द्दर्शीकृत्य मुकुरैः । 152
अस्मि तालवने पोरे द्विद्यन्ते रवण्डुरवण्डशः
सूचिनिर्विन्दसर्वाङ्गाः तप्तशूल प्रोपिताः । 153
सरुद्यालयमाना विवशा त्तिष्यन्ते नमयन्ति च
हृहु दुपद्यते मांसं गिर्यन्ते स्थीरि मुकुरैः । 154
टिष्टाकृत्यते दूर्ज यमदूते विलोक्यते ।
निरुद्धासैनि निरुद्धवासा रस्ते पृष्ठिं तरके विरग
उरुद्धवसन्ति ददुरुद्धवासे लड़से वालुकाहुताः । 155
काढ़रे शोदृशाद्य भीड्यन्ते विविष्टे विष्टे । 156
काढ़रे शोदृशाद्य भीड्यन्ते विविष्टे विष्टे । 157

- महारोरव पीडीमिहान्तो इपि कुदन्तिए
पादे-पान्यो गुदे-पान्योः पाण्यो औरसि मर-तके 1 158
- निश्वन्यन्ते धनास-ती कणाः प्रतसा लोहशाकूलः
सुतस वालुका अधिष्ठ प्रबोधयन्ते मुहुर्मुहुः 1 159
- जनुपङ्क्ते शृङ्खं तसे क्षेत्राः कुन्ति विविश्वरम्
तेन तेनैव सूर्येण शारन्ति पारदारिकाः 1 160
- गाढमालिङ्गते नारी उवालिते लोहनिर्मिता
पूर्वीकाराम् चुकुषाः प्रज्वलिते ततस्तस्तः 1 161
- दुष्पारिणी श्रियं गाढमालिङ्गन्ति बदन्ति ए
ति प्रव्यावन्ति बेगोर र ते मोक्षोऽस्ति सांप्रतम् 1 162
- त्वाप्यतस्ते यथा अर्ति पापं अङ्गव तथा पुनः
लोहुर्मुखे विनिष्ठिप्तासपिद्योजेश्वानैश्वानैः 1 163
- मुहानिना प्रपत्यन्ते रवपापैरेव मानवाः
क्षोचन्ते लूरवले जर्खं प्रपीउयन्ते शिलासुव 1 164
- क्षिप्यन्ते वाम्पुकूपेषु दृश्यन्ते असरैश्वान्
किमीशीर्णिन सर्वाङ्गाश्वातश्चोऽश्वारीकृताः 1 165
- सुती कुण्डारकूपेषु क्षिप्यन्ते तदनन्तरम्
महाज्वाले न गरके पापाद्वक्षिप्यन्ते शृशाम् 1 166
- इतस्ततः प्रव्यावन्ति दृष्ट्यमानास्तदन्तिष्या
पुष्टेनानीय जद्वे क्षेत्रे विन्यस्ते स्वत्पूर्योरपि 1 167

- तयोमिद्येव नाकृष्ण बाहुपुष्टेन मद्यतः ।
बृहवापरस्परं सर्वे सुदृढं पापरच्छुश्रीः । 168
- पिष्ठुबृहवाप्त्वा धूक्षाल्येव आमरास्तीकुणलोहाः ।
मानिनां क्षेत्रिनां वैव तस्कराणां च हारुणाः । 169
- स्मि पिष्ठुबृहद्दस्मृतो लोके याम्ये महात्माने च यातनाः ।
रजुश्रीवैष्टिताङ्गाः प्रातिसकृद्भेन च । 170
- करीष दुष्प्रवृत्तौ च पन्त्रयन्ते न श्रियन्ते च
सुतीकुणक्षारतोऽस्येव इक्करासु च । 171
- आपापसक्षयात्पापा मुख्यमते चन्दना यथा
शशीरात्यन्तरगतौः प्रश्रुतौः किमितिराः । 172
- अहम्यन्ते तीकुणवृत्तौः आदेह प्रक्षया शुक्रम्
किमीनां विन्यये क्षीधाः वृतिमांसस्य राशिषु
त्रिष्टुपुलिङ्गहृष्याः पर्वतोऽन्यं च चीडिताः । 173
- सुतप्रवज्रवेगेन शशीरमनुक्तिष्यते
अद्योमुखोद्विपाहाः धृतास्तप्यान्ते वीक्ष्यनां । 174
- 107a वदनान्तप्रविन्यस्ते सुप्रतप्तमग्रो गुरुम्
स्वादन्ति रम पराधीनाः हन्यमाणाः प्रक्षरः । 175
- ये श्रिवायतनारामं वापीकूम्भामात्रादिकाम् । आत्म
आभिद्रवद्विष्टां पापिष्ठां ये तत्र विवरसन्ति च । 176
- ०ग्रामामोऽस्तिनाऽन्यकुः स्वानपानादिशोजनम् । 177

की उंडं मेशुनं द्वृतं मान्परन्ति रमन्ति - ४	।
ते वधे विविधं घोर्यः च इक्षुयन्त्रादिपाइन् ।	। 178
विरयाग्निषु पन्मन्ते यावदा-वन्द्र तारकम् ।	।
ये शुष्ठवन्ति गुरोग्निदां तेषां कर्णे प्रपूर्यते ।	। 179
अग्निवर्णे रथः कीलैः ततस्तामादिश्रिद्यग्नैः ।	।
त्रिपुसीसारकुटाद्यैः क्षारेण जातुगां पुनः ।	। 180
सुवप्ततीक्षणश्चोलन वज्रालोपेन वाततः ।	।
क्रमादापूर्यते कर्णौ नरकेषु च यातनाः ।	। 181
अकुरु मेण सर्वेषु अमन्त्रेते समन्ततः ।	।
सक्षेत्रियाणामत्येवं क्रमाटपोपेन यातनाः ।	। 182
अवन्ति व्योरां प्रत्येकं शारीरे तत्कुतेन - ५	।
स्पृश्यालोकेन ये मूढा संस्पृश्यन्ति परस्त्रियम् ।	। 183
एतेषामाग्नि वर्णादिश्चरूप्यिश्रिः पूर्यते मुख्यम् ।	।
ततः क्षारादिश्चरूपेभ्यः इशीरमभुलिप्यते ।	। 184
यातनान्व महाकुषा सर्वेषु नरकेषु - ५	।
गुरोः कुर्वन्ति अकुटी कूर्म-क्षुष्य ये बराः ।	। 185
परद्वारांश्च प्रवन्ति लुब्धास्त्वं रघेन - क्षुष्या ।	।
सूचिश्चिरग्निवर्णात्रिस्तेषां नेत्रेषु पूर्यते ।	। 186
क्षारादेष्यं क्रमात्सर्वे हेहे सर्वाक्षयं यातनाः ।	।
देवाग्निगुरुवि प्राणामग्निवेद्यं प्रश्नुतः ।	। 187

लोहकीलक्ष्मौरस्तस्ये निरुद्धारयं च प्रपूर्यते ।
 १४४
 ततः क्षारेण लिष्टेन तैल तामाहित्रिः कमात्-
 शयीरेभु महापोरा अत्रा नरकथातना ।
 १४५
 ये शिवारामपुण्याणि लोआत्संगल्य पाणीता
 जिप्रान्ति गन्धलोभेन शिरसा धारयन्ति वा
 प्रपूर्यते शिरस्ते एवं सुतस्तेलोहिकाङ्गुष्ठिः ।
 १४६
 नासि काम्याति बहुशाः ततः क्षारादित्रिः पुनः ।
 १४७
 ये बिन्दन्ति महामार्गमायार्थं धर्मदेशकम्
 शिवभक्तांश्च ये मूढा शिववर्धनी च इत्यनन्तम्
 पृथुलोरसे कर्णे-य जिह्वायां दन्तसम्प्रिपु
 तालुन्योष्टे च नासायां मूर्धी सर्वाङ्गस्यान्विषु
 अग्निवर्णस्युसंतप्तैरस्ते शिरसेलोहिकाङ्गुष्ठिः ।
 १४८
 आलोउग्रते सुबहुश स्यान्वेतेषु मुद्रैः ।
 १४९
 ततो महामितेष्व तामेण त्रपुना पुनः ।
 १५०
 तप्तैलाहित्रिस्सर्वैः आपूर्यन्ते समन्ततः ।
 १५१
 यातना श्च महान्त्रित्रा इष्टारीरस्यापि सर्वतः ।
 १५२
 बिहुष्ठोष वरकर्त्तव्यं ग्रवन्ति कमश्चाः पुनः ।
 १५३
 ये गृह्णन्ति परद्रव्यं पद्माचां विप्रं स्पृशन्ति-य
 शिवोपकरणं गांचं व्यागं-य लिखितं कविते
 हस्तपादोद्यान्तेष्व मुद्रैरुद्यते ततः ।
 १५४

108a	क्षारता क्षाणि शिरस्तम्भे शैर्द्धै हृष्टे नहुशः पुनः ।	
	नरके गुच्छ सर्वेषु विम्बिता हेह यातनः । 198	
	अवन्ति नहुशः कष्टाः नशाणां पापस्तं अवाः ।	
	श्रीवायतनपर्यन्ते श्रीवारामे च कुत्रचित् । 199	
	समुद्धयन्ति ये पापाः पुरीषं मूलगेवम् ।	
	तेषां श्रीश्वरं सवृष्टें चूष्ट्वन्ते लोहमुद्धैः । 200	
	(श्री) स्फुरिश्वराजे पूर्णशिरस्तत आपापूर्यते पुनः ।	
	अथशक्तुः श्वरं सुमहाम् अग्निवर्णस्तुक्षेपतः । 201	
	आलोड्यन्ते गुह्ये तेषां यान्मूर्धि विनिर्जितः ।	
	ततः क्षारेण महता तासेण त्रपुना पुनः । 202	
	कुत्रेनापूर्यते गाढः गुह्यं श्रीश्वरं च हेहिनाम् ।	
	मनसाचेन्द्रियेष्व यस्माद्गुह्यं प्रवर्तते । 203	
	कुःरवते जायते तस्मात् नरस्तत्सुरवन्दुःरवतः ।	
	धने सत्यपि शेदान् न प्रयत्नते तुष्णया । 204	
	अतिथिनाव मन्यते कान्तप्राप्तं ग्रहाश्वे ।	
	तेऽहोरणे रस्वा हस्तपादा समानिताः । 205	
	विस्तारिताङ्गा कुष्ठ्यन्ते तराः पापप्रवर्तताः ।	
	हस्तपादलाटेषु चरन्तां लोहशक्तुःश्रीः । 206	
	निर्यं च विवृतं वक्तं कीलक्षितथतातिरम् ।	
	क्रिमिश्रिः पाणिश्रिक्षोभैः लोहं तुष्टेष्व वायसैः । 207	

	उपद्रवैर्वं बुद्धिरेष्ये । मुख्यतः प्रतिपादयते	1
	अन्धो मुख्याः प्रबन्धात्मा आरम्भस्थलां पुनः	1 208
	तिष्ठन्ते लम्बगानक्यं लोहशारं सु... तु कम्	1
109	श्रीकृष्ण वृषभे तंस्य लोहशारद्धयं पुनः	1 209
	तिष्ठन्ति लम्बगानक्यं नाहुर्ग्रामांप-पर्वतुर्गुणम्	1
	ततं स्स्व मांसमुद्धृत्य शारीरा हैहि - .	1 210
	रवादितुं दीयते तेषां सूत्यग्रेण तु शोभितम्	1
	यथा विर्मिसतां प्राप्ताः कालेन बहुना नराः	1 211
	ततः क्षारेण दीप्तेन तच्छरीरं प्रकिञ्चयते	1
	क्षिष्टयन्ते वर्षध्याराभिः शोषयन्ते वायुना पुनः	1 212
	शुष्कान् सिञ्चाते तैलेन सुतस्तेन समन्वयतः	1
	पञ्चयन्ते बहिर्ना भूतो दुरस्थेव शोषयन्ते	1 213
	एषाभिर्वित्तनाभिः पीड्यते शक्तिः पुनः	1
	शुद्धां बुद्धुक्षया पीड्यां कषां यानि पिपासया	1 214
	उत्त्युणो भाविक्षीतेऽपि यापादां स्मरणेन्य-	1
	एवमाद्या गठापोराः यातनाः पापकारिणाम्	1 215
	एकेकतरके झेया इतश्चो च सहस्राशः	1
	प्रत्येकं यातनाभित्राः सर्वे यु वरके एव-	1 216
	तस्माद्विश्वातेनापि सर्वान्व तु समुद्दत्ते	1
	इति चित्रं भूष्यो रस्था ज्यमानाः श्वकमितिः	1 217

कियन्ते भूत पापिष्ठाः यावपापस्य संक्षयः ।
 १ २१४
 तत्रान्याः यातनाः कष्टाः विक्षिप्ताः पापकारिणाम्
 इह पोरा तिष्ठो रारुयाः कल्पान्तल समप्रश्नाः ।
 १ २१५
 शुद्धैव तावतस्तुर्हि कियन्ते पापिन्ते भराः ।
 १ २१६
 ततस्तेवात्र कथिताः पापैः द्रष्टव्यन्ति वा स्वयम्
 १ २१७
 १०९a युजमित कल्पत्रार्थं युद्धुष्यं कुरुतं त्वया
 एकाकी दद्यते तेन तात्र पश्यसि ताविच
 आत्गैव वृत्तं पापं ओत्तेऽयं शुद्धमात्रम् ।
 १ २१८
 तत्कीर्तिमानधूतार्थं मूढ पापं लभ्यम् कुरुतं त्वया
 १ २१९
 एवं द्वृते लुपालं क्षान्त्वा युरुचन्ति युवः पुत्रः
 कियन्ते केव पापेव कालमासते भराः ।
 १ २२०
 देवद्रष्टव्यविनाशोन ऊरुद्वोहादिकर्मिणिः ।
 १ २२१
 क्रमार्थेव यु पत्त्वन्ते भरकेषु न संद्वायः
 १ २२२
 महापा तत्कीर्तिमापि सर्वेषु नरकेषु य
 आनन्द तार्थं यावत् पत्त्वन्ते विक्षिप्तविष्टः ।
 १ २२३
 तथा पातीक्तवसर्वे विरयार्थाव रूपिषु
 च तदृशासु पत्त्वन्ते कल्पार्थे विक्षिप्तविष्टः ।
 १ २२४
 उपपातीक्तवसर्वापि तदृष्टि कालमासते
 १ २२५
 शोषेः पापैः तदृष्टिर्य कालं वापि तथा विष्टम्
 तस्मात्पापं न कुर्वीत वाप्ते जीविते ज्ञाति ।
 १ २२६
 १ २२७

110

- पापेष्व वै धुवं यान्ति नरकेषु तरास्त्वयम् ।
यः करोति भरः पापं तस्यामा धुवमपियः । 228
पापस्य हि एकं दुःखं तद्वैतत्त्वं तदात्मना
कथं ते पापनिरताः तरा रात्रिषु शोरते । 229
जन्मान्तरता येषां चोरा नरकचात्राः
एवं द्विष्टा निश्चिछाक्षमं नावशोषेण कर्मणः । 230
ततः धीर्ति समासाच पुनर्जीयन्ति हि इनः ।
स्थावरा विविधाकारा वृक्षाः गुलमादिशेषतः । 231
तन्नानुशूय दुःखान्ति जायन्ते कीटयोगेषु
बिष्ट्रान्ताः कीटयोगिभ्यः क्रमान्तरायान्ति योक्षणः । 232
संस्कृता दिव्यः अवान्ति लक्षण्योगेषु ।
मृगदुःखमतिक्रम्य जायन्ते पशुयोगेषु
क्रमान्तरायोगिमासाच पुनर्जीयन्ति मानवाः । 233
एवं योगेषु सर्वास्तु परिक्रम्य कर्मण तु
कालान्तरवशाचान्ति मानुष्यमतिदुर्लभम् ।
पापिमानुष्यं प्राप्यते पुण्यगोदवात् । 235
विनियत्रा गतयः प्रोत्तराः कर्मणां गुरुकापवात्
मानुष्यं यस्तमासाच स्वर्गमोक्षप्रसाधकम् । 236
तयोर्न रत्नाद्यत्येकं स्म मृतास्तप्यते तदा
हेवासु राणां सर्वेषां मानुष्यमतिदुर्लभम् । 237

- तर्संप्राप्य तथा कुर्या नगन्नरकं यथा । १२३८
 स्वर्गीपर्कीलाभाय यदि नास्ति समयमः
 सर्वस्य मूलमानुष्यं तद्यनादनुपात्येत् । —
 धर्ममूलेन मानुष्यं लब्धवा सर्वार्थसाधिकम् । १२३९
 यदिलोभाय यनस्ते मूलं रक्षय अतिः ।
 मानुष्येवेपि विप्रवं संप्राप्यातीन कुर्लभम् । १२४०
 बरकोट्वामेनश्चेतः कोन्यस्तरमाद्येत्तरः ।
 सर्वपामेव देहानामयं देहः परस्समृतः । १२४१
 ओगश्रुमिस्त्रमृतस्तर्वर्गः कर्मश्रुमिरियं मृता ।
 ॥१०॥ इह या क्रियते कर्म स्वर्गे तदुपभोजयते । १२४२
 यावत्सर्वस्थशरीरेवं तावद्दर्शिं समाप्तरेत् ।
 अस्वस्थयोद्दितोऽप्यद्योऽन किञ्चित्कुरुते । १२४३
 अध्यवेण शरीरेण धुवं येन प्रसाद्येत् ।
 धुवं तस्य परिआष्टमधुवं नष्टमेवय । १२४४
 आयुषः रवणुरवणानि निपतन्ति तवाग्रतः ।
 आटोराजोपदेशेन किमर्थं नावनुद्यसे । १२४५
 न ज्ञायते नरमृतयुः कहा कर्त्य गानेष्यति ।
 आवस्मिन्नेके हिमरणे धृतिं विन्देत कर्तव्या । १२४६
 परियज्ञय यथा सर्वमेकाकी यास्यति धुवम् ।
 न हदासि कहा कर्त्यापाथेगार्थमिदं धनम् । १२४७

ग्रहीतवान्पाथे गस्तुर्वं यान्ति यमाद्विनि ।
 ।
 अन्यथा कुःखिनो यान्ति पाथेयरहिताः स्थि । २४५
 ।
 येषां द्विजेन्द्र बाहित्री पूर्णपापं हि गच्छति ।
 ।
 स्वर्गदेशस्य फुरतस्तेषां लाभः पदेपदे । २४९
 ।
 इति ज्ञात्वा नरः पुण्यं कुर्यापापं एव वर्जयेत् ।
 ।
 पुण्येन याति देवत्वं मपुण्यं दरकं व्रजेत् । २५०
 ।
 ये मनागापि देवेशं प्रपन्नाऽश्चारणं श्रीवभु ।
 ।
 तपि घोरान्नं पश्यन्ति यमस्य वहनं नराः । २५१
 ।
 किंतु पापैर्महादोरः किञ्चित्कालं श्रीवाक्या ।
 ।
 प्रेतराजान्ततो यान्ति पश्याच्छिवपुरे वसन् । २५२
 ।
 ये पुनरस्तर्वभावेन अतिपन्ना ग्रहेष्वरम् ।
 ।
 न ते पापेन लिप्यन्ते पश्यपापामिवं भरता ।
 ।
 तस्माद्विवर्ध्येत्किमीश्वरे सततं कुप्ताः । २५३
 ।
 तन्माद्यनिवारणं अवकुःस्वविरागतः ।
 ।

"इति श्रीश्रीवधुर्मोत्तरे दरक
 विशेषन्नाम सप्तमोद्यायाः"

श्री साम्बसदाश्रीवाय

परब्रह्मात्मेनमः

—○—

२
॥ श्रीः ॥

॥ अथ अष्टमोद्यायः ॥

अथ गारुकिणं पुंसागच्छ महादेव के लाला

झणमात्रेण श्रुतेभ्यः इशीरमुपपद्यते

तत्तद्वेष्टिप्रेण वैकेन देवानां चोपपादितम्

स द्यः प्रजायते दिव्यं इशीरं श्रुतसारतः

कर्मणाप्यतिमित्रेण शन्तिरमिहात्मनः

तद्वृतपरिणामेन विज्ञातं हि पत्रविद्यम्

उद्धिदा स्थावरा द्वेष्टि पा गुलमादिक्षरूपिणः

क्षिमिकोटपत्तद्वाद्या स्वेदजानामदोहिनः

(स्त्र)

अष्टुजाः पक्षिणस्सर्पीः न श्रुतमस्यास्त्वं कर्त्तव्याः

जरायुजाऽप्य विद्वांशा मानुषास्यान्वतुष्पदाः

तत्र शिन्हा जलै श्रुते रत्नाणुरुमापिका पुनः

दश्मुहानास्तु जीविष्ट्वा बीजत्वं वायुवा रवे सपद्यते

तत्त्वसर्वाजि बीजानि यस्तिन्ताऽर्थं अस्ता पुनः

उद्धृतां मृदुत्वं च मूलश्वां व्रजन्ति य

तमुलादद्वृतोपत्ते रद्वृतोपत्तिसंशब्दः

पर्णीक्षाकं तथा क्षाप्तं काष्ठप्तां च प्रसन्नं पुनः

क्षीरे तद्वृत्ते तद्वृत्ते तद्वृत्ते तद्वृत्ते

तण्डुलाद्वा यदा पाकं ब्रह्मन्त्रोपविद्य औस्था

यनाचा इक्षालि पर्यंता श्रेष्ठा रसप्रदक्षारस्मृताः ।
 ओऽग्निः फलपा कान्ताः शोणाः कुम्भाः प्रकीर्तिताः । 10
 एवं स्वनामताता ए शनैकुत्पूर्य संस्कृतेः ।
 मुसलो लूरवल्ल यन्त्राच्च रसथाल्या मुदक विद्विति ॥ 11
 परिद्विधाहार ग्रेहनं परिणामं ब्रजन्ति ए
 अन्योन्यरससंयोगाद्वेन स्वाकृतं गताः । 12
 ॥ a अक्षयं ओऽग्निं एवं लेह्यं योष्यं पितृस्मृत
 इति श्रेदाष्टज्ञानय गच्छुराचात्म षट्साड
 तदनं पिण्डकबैः आसेऽर्त्तिं ए देहि त्रिः । 13
 अन्नस्थूलाशये पूर्वं प्राणरसापयते न मात
 अपिष्ठ
आपिष्ठ श्रुतमाहारं नरायुः कुलते द्विधा ।
 संप्रविशान्नमैत्रे नु पृथगनं पृथग्जलम् । 14
 अग्नेन्द्रियं जलं स्थाप्य तदनाम्य जलोपरि
 जलरसादिः रसयं प्राणरसित्वाग्निं दगते शनैः । 15
 वायुना याम्यमानोऽग्निः अत्युष्टयं कुलते जलम्
 तदनं मुषण तोयेन समन्तात्पत्त्वते पुनः । 16
 यथा अवति तत्पत्ति पृथकूकीं पृथग्जलम्
 मालं काहशात्रिकीं गिङ्गं देव लहौर्विजेत
 कण्ठिक्षिनासि काजिह्वा दन्तशिश्वरं क्षव गुह्यं नरवाः । 17
 मलाक्षयाः कष्टरनेहो विषमुत्ताच्च इक्षा रस्मृताः । 18
 मलाक्षयाः कष्टरनेहो विषमुत्ताच्च इक्षा रस्मृताः । 19

हृ १५ के प्रतिबन्धात्म सर्वान्नाद्यसमन्वयः ।
 ।
 । २०
 तस्मां मुखेषु तं सूक्ष्मं प्राणस्थापयते रसम्
 रसेन तेऽन ता गाडीः प्राणेः पूरयते चुंगः
 ।
 । २१
 प्रतर्थ यन्ति संपूर्णास्तात्म देह समन्वयः ।
 ।
 । २२
 ततस्तं नाडिप्रदृशस्थाक्षरात्रोषण पारसः
 सनात्ना स्मीयस्तितो श्वीनि नरवा मज्जास्थिसंबन्धाः
 ।
 । २३
 मज्जाक्षरणे कल्पयं कुक्षिं ए प्रसवात्मकम्
 इति द्वादशा दोन्नस्य परिणामः प्रस्त्रकीर्तितः
 ।
 । २४
 सर्वैषाधि रसकुक्षिं कुक्षिं देहस्य संश्लवः
 गड्ढुकाते यदा कुक्षिं विशेषं योगिसंस्थितम्
 ।
 । २५
 तता तदायुना स्पृष्टं स्त्री रत्ने नैकं तां ब्रजेत्
 निश्छेषकाते कुक्षिरथं जीवः करणसंयुतः
 ।
 । २६
 प्रीत्या प्राविश्वाते योगिं कर्मचिरस्त्वैर्नियोजितः
 ततश्चक्षुक्षिं भेदकालिनं अवेत्
 ।
 । २७
 पश्य रोत्रेण कलिनं बुद्धिदाकारातां ब्रजेत्
 कुबुद्धिं नवरोत्रेण मांसवेशी अवेततः
 ।
 । २८
 द्विसप्ताहाद्वेष्टोद्देशी रक्तमांसनिता द्विद्या
 बीजस्थेवाकुराः प्राप्तप्राप्तिशितिरात्रः
 ।
 । २९
 अवलिम्बासमात्रेण पश्य द्वा जायते चुनः
 प्रीवा शिरोप स्कन्दस्य पृष्ठवंशास्त्रदोदरम्

पाणि पादं तथा पार्व कटिगोत्रं तथैव ए ।
 मासद्येष इर्वाणि कुमश्च २४८ अवान्ति हि । ३०
 प्रिणिर्मार्शैः प्रजायन्ते सर्वाङ्गा कुरुसन्धयः ।
 मासाय तुष्टि रुद्धिः प्रजायन्ते यथा कुमार् । ३१
 कुरुवन्नासं घक्षी-य जायन्ते मासपञ्चके ।
 हृतपक्षं च च दार्य जायन्ते य तथा नखां । ३२
 कणिगो अवतद्धि द्वे पाणमासा उयन्ते इणं कु ।
 पाञ्चमे कुपरथां नाशि द्युपजायते । ३३
 सन्धयो एव गजेषु जायते माससप्तके ।
 अङ्गोपच्छिं रसं पूर्णिक्षीरकेशमानवितः । ३४
 विभात्तावयवरस्यष्टिः पुनर्मासाष्टकेन तु सति ।
 पञ्चाकरसमायुक्तः परिपक्षसतिष्ठति । ३५
 मातुराहार वीर्णिं षड्क्षिणे रसेन तु ।
 नाशिसूत्रेण बद्धेन वर्धते स हिने हिने । ३६
 ततस्मृतं लभेत्तीव रसं पूर्णिक्षीरके ।
 कुरुव हुः रवं विना आकृति विद्धि इवाप्नु पुराकृतम् । ३७
 मृतम्याहं पुरुषो जातम्याहं पुरुषो तः ।
 नानायोगिस्त्वा साणि मया दृष्टानि जायता । ३८
 अध्युक्ता जातमा त्रोहुः प्राप्तसंस्कार एवता ।
 तत्राश्चेयः करिष्यामि येन गर्भे न संशवः । ३९

॥२८

गर्भस्थानितयेवं महं गर्भाद्विर्गतः ।
 । 40
 आद्येष्यामि शिवद्वार्ता संसारविवर्तकम्
 एवं श गर्भदुःखेन महाताप दितः ।
 ।
 जीवः कर्मवशादास्ते गोष्ठोपायं विच्छिन्नयेत्
 यथा जीरिपरिक्रान्तः कर्मप्रदुःखेन विष्णुति
 तथा जरायुणा देही दुःखी तीव्र तिष्ठतीः । 42
 पतितस्ताप्तगरे अदृतं दुःखवशोऽसमन्वितः ।
 । 43
 गर्भद्वार्ता क्लिष्टाङ्गः सर्वतो व्याकुलस्तथा
 क्लोहुँ श्वे यथा न्यस्तः पन्त्यते कालविहृता ।
 ।
 गर्भदुःखे तथा क्षेत्रः पन्त्यते जठराप्रविना
 सूचिर्गीर्वाणिवर्णाणिर्विभिन्नस्य निरन्तरम्
 अदुःखमुपजायेत् तदुपेष्टिगुणं अवेत् । 44
 ।
 गर्भवासाटपरोवासः कषो नाम्यत्र कुत्रितः
 देहिना दुःखवशुऽसुखोऽपातिसङ्कटः । 45
 ।
 इत्येतदुःखं गर्भदुःखं हि प्राणिनां परिकीर्तिम्
 वरस्त्रीराणां सर्वेषां मामगर्भानुभूपतः । 46
 ।
 गर्भान्तोषिगुणं दुःखं योगिचान्त्रं प्रधीडनात्
 संमूद्धी तस्य जायेत् जायमानस्य देहिनः । 47
 ।
 तिनवप्तीऽगमानस्य यन्त्रेषोव रसमन्ततः
 क्षिरस्यात्तद्यामानस्य पापमुद्गुरणे स्त्रिः । 48
 ।
 । 49

- गामीनिक्रमयमाणस्य प्रवक्तरसूति वाचुभिः ।
जायेत् सुमहादुःखं परिज्ञापामविभृतः । 50
यज्ञेण षीडिता यज्ञा विस्सारारस्युस्तिलेखुवत् ।
॥३ तथाश्रीरनिरसारं ओमिथ्यपीडनात् । 51
अस्तिट्टुं निरास्तं अं इनाचु नव्येन यन्त्रितः ।
रक्तमांसमृद्धालिप्तविष्मूलश्वर्य आजनम् । 52
केशारोमवृण्डिन्द्रं शोगायतनमातुरम्
वद्वैकमहाद्वैरं गवाक्षाण्विश्वापितम् । 53
ओष्ठलयकवाहन्य दन्तजिह्वागीकान्वितम्
गोउस्त्वेदध्वाहन्य कफपितपरिपुतम् । 54
जराशोकसमाविष्टं कालवकान्तेस्तितम्
कामकोष्ठवृथताकान्तं व्यवस्थेषोपमहितम् । 55
ओगतुष्णाकुरामृद्देश राहाक्षेषवशाङ्गम्
संवर्तितांगप्रत्यक्षं जराचुपरिविष्टम् । 56
सङ्कुठनाविनेनेन योगिमार्गेण निर्गितम्
विष्मूलरक्तलिप्ताङ्गं एकोक्तिकसमुद्भवम् । 57
आस्तिपञ्चरसंपातं क्षेयमार्गेनकेवरे
शात्रजं उष्णग्रीष्मिकं पञ्चपेशी शाताविष्प
स्नाद्धीश्विस्ति स्तु श्रिश्चिन्द्रिनं समन्ताद्रोमकोटिशिः ।
शारीरं स्थूलसूक्ष्माणि हृश्यादृश्यांश्च रसांश्चितः । 59

तावती श्री ईश नाडीनां कोटि श्री रत्नसमिवेतम् ।
 प्रस्वेद महुन्मि याशीरन्तरथं दृपते बहिः । 160
 ह्नान्तिं इश द्विषामा प्रोक्ता विश्वितेरन्म नरवारस्मृताः ।
 पितृस्थ कुडं शेयं कपरयादाठकं स्मृतम् । 161
 नरवाया ईश पलं विश्वात तदृष्टि कलं लस्थं प
 परमा शुद्धपलं शेयं पलानि इतमेहसः । 162
 पलायं महारन्ति मज्जारयात्कुप तर्गुणम् ।
 शुद्धकूर्धि कुडुषं शेयं तदीर्थं हैहिनां लक्ष्मि । 163
 मां साद्य मेतपिष्ठेन पलसाहस्रकृत्यते ।
 रन्ति पलशातं शेयं विष्मूर्त्यं प्रमाणतः । 164
 इति देहवर्हुं लेतं निर्यं स्यान्नित्यमामनः ।
 अपि शुद्धं निशुद्धं स्या कर्म लद्द विनिर्मितम् । 165
 शुद्धकूर्धि नितसंपर्का देहस्थं जायते यतः ।
 निर्यं विष्मूर्त्युर्जिवात् तेवाथ महुन्मिरस्मृतः । 166
 यथान्तर्विष्मापुर्णः शुद्धस्थान्न नहिर्बिर्दः ।
 यत्नतश्चुद्धमानोऽपि देहो यमश्चुनि स्तथा । 167
 यं प्राप्यन्यं पवि त्राणि पञ्चगत्य हृदीक्षितं ।
 अशुन्मित्वं कुणादानी कि मन्य हृशुनि रत्नतः । 168
 अशुन्मित्वं अन्यान्यान्यं चयन्तपापानि यं प्राप्यन्यं सुरभीषि-य ।
 अशुन्मित्वं प्राप्यन्याशु विमप्यन्यं रत्नतोऽशुन्मित्वः । 169

हे जगाः किं न पश्यद्धं यत्ति आति दिवे दिवे ।
 स्वदेहात्कृमां वृति इति धार्थाः कथं शुभिः । ४०
 दैहं संशोध्यमानोऽपि पश्यत्यनुशां लुभिः ।
 अृष्यमाणा इवाज्ञनि निर्मलं त्रिं गच्छति । ४१
 स्रोतांसि यस्य सततं प्रसन्न वन्ति गिरेरिव ।
 कप मूर्त्रा रात्रुपि स्वदेहु शुद्धियते कथम् । ४२
 सर्वाशान्त्यासि दानस्य शारीरस्य न बद्यते ।
 शुभिः कप्रदेशोपि विषमूर्त्यते यतः । ४३
 स्पृष्टा स्वेदहु स्रोतांसि मृतो शेषोध्यते नरः ।
 तथा प्य शुभिः आण्डस्य स पर्वति किञ्चनाः । ४४
 कायस्युगम्य द्युपाद्यौः यत्नेनापि सुखं स्वतः ।
 न जहाति सुकुर्गन्धं वृष्टिं इव नामतः । ४५
 यथा जातीय शुष्णो नाशुष्णव्याहृपायतः ।
 संशोध्यमानापि तथा अवेनमूर्ति.. निर्मला । ४६
 जप्त्वा शुष्णिगन्धं पश्यन्नपि किञ्चन्मूर्त्य ।
 न विरजति एके वा यं चोऽथनपि नाशिकाम् । ४७
 अठो मोहस्य माणात्मयं येन न्यग्नो हितं जगत् ।
 जिप्रन्प्रयन्त् स्वकामदो यान् कायरन्यं न विरजते । ४८
 स्वदेहशुभिगत्वेन न विरजति गो नरः ।
 विराजा कारणं तस्य किमम्यदुपाद्यते । ४९

सर्वमेव जगत्पूर्तं देहरावाङुनिः परम् ।
 ।
 तं मलाषय वस्य इशोऽकृनि रथ्य हुनिर्गीवेत् । १४०
 ग्रन्थलेपापनुत्यर्थं शोऽप्य देहरथ कीर्तितम् ।
 द्वयस्या वगमाटप्रभा झाव इद्या विकुद्धिवति । १४१
 गङ्गातोयेन सर्वेण मुख्यारैष्य नगोपमः ।
 आमृत्यो रात्मरैच्छोऽप्य आवे इद्येण य इद्यते । १४२
 तीर्थस्त्रावै स्तपोशिर्वा दुष्टात्मा नैव इद्यति ।
 एव इद्यति क्षाक्षितां तोषैः किं इद्यमीमांगस्त्वति । १४३
 अन्तर्गीव प्रदुष्यन्ते विश्वातेपि हुताशानम् ।
 न स्वगो नापवर्गार्घ्य देहनिर्गीवेन एवम् । १४४
 आव इद्यः परं शोऽप्य प्रमणं सर्वकर्मसु ।
 अन्यथा किञ्चित्तो कान्ता आवेन दुहितां न्यथा । १४५
 मनसा शिद्यते वृत्तिरश्विनो एवपि वस्तुषु ।
 अन्यथैव नन् पुत्रं न्यिन्तयत्यन्यथा पतिः । १४६
 परिशुद्धदृश्य आवरथ तं माहात्म्यमेष्वापतः ।
 परिवृत्तापि यं नारी आवहीनो न कामयेत् । १४७
 नाद्या द्विविधमन्त्राद्यः अक्षयाणि सुरभीणि ।
 ओश्वर रत्स्तस्मात् आवरस्वर्वत्र कारणम् । १४८
 न्यिन्तं शोधय यत्रेन किं मन्त्रैर्बिलु शोधते ।
 शान्तस्तु विशुद्धात्मा स्वर्गमो होत्य विन्दति । १४९

- क्रान्मासल्ल असा पुंसः सद्गैराज्यमृदा पुनः ।
 ॥
 190 अविद्यारागविष्वास्तेपगन्धविशोधनम्
 एवमेतत्कृतीर्ह हि बिसर्गादकुमि विदुः
 ॥
 191 त्वं द्वात्र सारनिरसारं कृत्वा इसन्ति अस्त
 कार्येन दुषितं देहं यः प्राक् शिशि थिली अवेत
 नाति क्रमाति संसारं मूढ ग्राहीनं तिष्ठति
 ॥
 192 एवमेतं मठाकृष्णं गर्भाद्धुःखं प्रकीर्तिम्
 पुंसाम ब्राह्मणे न वानाकर्म वशोनं च
 ॥
 193 गर्भरथरथ रमृतिर्चासीत्सा जातरथ प्रणाल्यति
 मूर्द्धितरथ्य द्वुःखेन योगियन्त्रं प्रपीडनात
 ॥
 बाह्येन वायुना पास्य मोहरं द्वेष देहिनः
 ॥
 195 स्पृष्टमात्ररथ प्योरेण वरस्संखुपजायते
 तेन उक्तेण महता महामोहः प्रजायते
 ॥
 196 संमान्यरमृति आंशकीशीष्मां संजायते पुनः
 स्मृति अंशात्ररथ पूर्वके मीवशोनं च
 ॥
 197 रतिरसंजायते पूर्णं जन्तोस्त्रैव जन्मति
 नात्र मूर्थश्च प्रोक्तोय मकार्यं संपवति । ते
 ॥
 198 नवात्म संविजानाति नपरंच वैवतम्
 ॥
 199 ॥ सु श्रुणोति परं श्रेयः स्वति यक्षाणी नेक्षाति
 समाप्तयाश्वर्गचक्रम् सर्वतीव पदे पदे

तस्यां नुद्धो न जागति लोक्यमानो कुर्वते
 संसारे द्विष्टते तेव पा न्द्रो कवशामुगः । 100
 ग अस्मृते रभानेन शास्त्रमुक्तं शीवेन हु
 दुःख प्रशमनार्थय इवंगीमोऽप्रश्नाप्तवम्
 यत्तृप्यस्मि निवासने धर्मकामार्थसाधने
 का कुर्वन्त्या त्मन श्रेय र-तदहत महु हेदुतम्
 अव्यन्ते निर्भयवृत्तिवात बालगे दुःखं महुप्तु नः । 101
 यन्त्रज्ञपि ते शाकोग्नि वचुं कर्तुं ए यटिक्याम्
 दन्तो दथाने महादुःखं मोतेव द्याधिनाशनम्
 बालरोगे द्य विविधौः पीडो बालग्रहैरपि
 त्रयी बुद्धो पवर्त्तनः क्वच ति षष्ठी रात्रेन
 विष्णो रभक्षणा द्वे द्य मोहान्वान्तर-समाप्तेत्
 को मारे कर्णवेधेन मातापित्रोऽपि लाच्छवात् । 103
 अङ्गरा द्यायना द्वे द्य दुःखवृत्यात शुलुशासनात्
 प्रभतेन्द्रियवृत्तिश्च वामराजप्रपीडवात्
 रागाद्यस्त्येव सततं मुक्त र्मोरव्यं हि अव्यसे
 (ई) योऽप्यशाप्य महादुःखं शैहृष्टमा तस्य जायते
 ब्रेत्रस्वप्निश्चित्तस्येवं दुःखवाय केवलम् । 107
 त रात्रे विन्दते दिद्र्यां कौमारि परि रवेदतः
 दिवान्पापि कृतर्मोरव्यं अर्थोपायत निन्तया । 108
 । 109

स्त्री इवायानि तदेहस्थ ये पुंसश्च शुक्रुं बिः वः ।

११५ a न ते दुःखा यमन्तर्या नेतजा इति विन्दवः । ॥१०
 क्रमाभि स्तु द्युमानस्य कुम्भिः पामि करन्या वा
 कण्ठूयनाग्नितप्तेन यद्दुर्वं स्त्रीषु तद्विद्धुः । ॥११
 यादृशं मन्यते सौरव्यं कण्ठूपूय विनिर्गमे
 तादृशास्त्रिषु सन्तव्यं नायिको ताङ्कविद्यते । ॥१२
 गण्डस्य वेदना यक्षत् स्फटितस्य त् वर्तते
 तद्विद्विष्ट्रीष्ट्रिपि ताद्विद्धि त् सौरव्यं परमार्थतः । ॥१३
 विष्मूत्रस्य समुद्रगति सुर्वं अवति यादृशाम्
 तादृशं स्त्रीषु विक्षेयं मूढैः कम्लिपत मन्यथा । ॥१४
 नारीष्वर्णस्तु तासु अर्वदो याशयासु च
 नाणुमात्रकमप्येवं सुरवमास्ति विन्यासतः । ॥१५
 संमानम वमानेन वियोगे नष्टसङ्कुमः
 व्वन् यस्त्रिसंजरया ग्रस्तं कसौरव्यमनुपद्रवम् । ॥१६
 वलीवलीतस्त्रालिते श्वीथेलीहृतविग्रहः ।
 सर्वक्रिया रवाशान्तः जरया इडीरीहृतः । ॥१७
 स्त्रीपुंसो यच्च सं रूपं यदन्योन्यप्रियं चुरा
 तदेव जरया ग्रस्तं मुश्योरपि विप्रियम् । ॥१८
 अपूर्व वत्स्वमामानं जरया परिवर्तितम्
 शः पश्यन्नविष्ट्रिरुग्मेत कोश्यतस्मादप्येततः । ॥१९

- जराभिशूतः पुरुणः पुत्रभित्रादिनान्धवैः ।
अशान्तं त्वा दुरापारो शूष्येष्य परि शूयते । 1120
धर्मद्यार्थस्य कामश्य पुरुणो सजरीकृतः ।
सर्वं रत्नमाप्नैत् । 1121
- वातपित कपादीनां वैष्णव्याधिकुन्यते ।
वातादीनां समुद्देश देहेण्यं पश्चिमीतितः । 1122
- 116 त २-मान्द्याधिमर्यं ज्ञेयं इश्वरसिद्धमामजः ।
नालाङ्गुवतिरेकत्वांद्याधीनां पञ्चरं स्मृतम् । 1123
रोगोन्तवानिद्ये अति देहदुःखवास्थनेकदा ।
ताव्येव रवामेत्तेवानि किम्बद्यत्वाथयाऽग्नहम् । 1124
एकोत्तरमृत्युश्चात् तुलिङ्गदेहप्रतिष्ठितम् ।
तत्रैवान्तरं संशुक्ता इत्योषान्यागतवरस्मृताः । 1125
- येस्विहागव्यावः प्रोक्ता रते प्रजामयति शेषज्ञः ।
जपहोमप्रदानेष्य कालमृत्युर्विशामयति । 1126
- यदिवा नापमृत्युरस्याद्विषमद्यादृशांकितः ।
तैनरत्यापुरुणं तस्मादपमृत्युर्विशेषति यः । 1126
- विविधा व्याधयश्चारन्नं सर्पिचाः प्राणिनस्तथा
विषाणि चाशीचाराणि मृत्योर्दीराणि हेतिनम् । 1128
- सुपीडिताङ्गं सर्पिचीरपि व्यन्तरिस्तु दम् ।
स्वरथीकर्तुमात्मेकोति काकप्राप्ति हि हेतिनम् । 1129

तौष्णीं न तपोद्वान् न मन्त्रं न न्य बान्धवाः ।
 ॥३०
 शकुनांति परित्राकुं नरं कालं प्रत्योदितम्
 रसायनं तपोजप्यं यो गीसि हृष्टं महामन्त्रिः ।
 ॥३१
 कालमृच्युरपि प्रादृ जीयते नालभेति ॥५०
 नास्ति मृच्युस्तम्भं दुःखं नाश्च मृच्युस्तम्भं अयम्
 नास्ति मृच्युस्तम्भं तासां शर्वं प्राप्नेव हेष्ठिम् ।
 ॥३२
 सद्ग्रीष्मापुत्रामित्राणि राज्यैवर्थसुखानि ॥५१
 वान्धवानि ॥५२ प्रेरणाणि मृच्युस्तर्वाणि त्रिनदीति
 हेजनाः किंनजानीद्वं सहस्रोष्वपि मद्धरतः ।
 ॥३३
 एनाद्वाताच्युषः पञ्च अवन्ति न अवान्ति ॥५३
 ॥३४
 ॥३५
 ॥३६
 ॥३७
 ॥३८
 ॥३९
 ॥४०
 ॥४१
 ॥४२
 ॥४३
 ॥४४
 ॥४५
 ॥४६
 ॥४७
 ॥४८
 ॥४९
 ॥५०
 ॥५१
 ॥५२
 ॥५३
 ॥५४
 ॥५५
 ॥५६
 ॥५७
 ॥५८
 ॥५९
 ॥६०
 ॥६१
 ॥६२
 ॥६३
 ॥६४
 ॥६५
 ॥६६
 ॥६७
 ॥६८
 ॥६९
 ॥७०
 ॥७१
 ॥७२
 ॥७३
 ॥७४
 ॥७५
 ॥७६
 ॥७७
 ॥७८
 ॥७९
 ॥८०
 ॥८१
 ॥८२
 ॥८३
 ॥८४
 ॥८५
 ॥८६
 ॥८७
 ॥८८
 ॥८९
 ॥९०
 ॥९१
 ॥९२
 ॥९३
 ॥९४
 ॥९५
 ॥९६
 ॥९७
 ॥९८
 ॥९९
 ॥१००
 ॥१०१
 ॥१०२
 ॥१०३
 ॥१०४
 ॥१०५
 ॥१०६
 ॥१०७
 ॥१०८
 ॥१०९
 ॥११०
 ॥१११
 ॥११२
 ॥११३
 ॥११४
 ॥११५
 ॥११६
 ॥११७
 ॥११८
 ॥११९
 ॥१२०
 ॥१२१
 ॥१२२
 ॥१२३
 ॥१२४
 ॥१२५
 ॥१२६
 ॥१२७
 ॥१२८
 ॥१२९
 ॥१३०
 ॥१३१
 ॥१३२
 ॥१३३
 ॥१३४
 ॥१३५
 ॥१३६
 ॥१३७
 ॥१३८
 ॥१३९
 ॥१४०

	देहेन संगमः पुंसां विचोर्णं कर्म संक्षयात्	।
	मरणं तद्वि जिर्द्विष्टुं न गाहां परमार्थतः	। 141
	महातमः प्रविष्टस्य श्रिंचमानस्य मर्मसु	।
	यद्वःश्लं मरणं जन्मोः न तस्ये हृवमा कानीत	। 142
	हृतात्मातहाकान्ते क्रन्दनोन सुदुःखितः	।
	मण्डुक कूपसर्पेण मृत्युला ग्रन्थो जनः	। 143
	बान्धवेष्य परिष्वनकः श्रिष्ठिम पारिवर्तितः	।
	विचासन्दीष्मुण्डं पुरवेन परि तुर्यता	। 144
	चतुरन्तेषु रवद्वाच्याः परिवर्त्य मुहुर्मुहुः	।
	स मृदः कृष्णितेत्यर्थं हस्तपादा बित्सतः	। 145
	रवद्वादा वृग्नते श्रूमि श्रुमेः कदां चुनमेहीम्	।
	विवस्त्रस्यन्तकण्ठेष्य मूत्रपिष्ठानुपतः	। 146
117	यान्प्राग्नाम्य स्नानिं हुक्का कण्ठो षुटालुकः	।
	विनतयानश्च विनानि कर्षेताति मृते मर्मि	। 147
	पञ्चतां प्राप्य कण्ठेतु कालपाशोन गर्षितः	।
	श्रियते पश्यतामेव गाके सुरुतेष्याति	। 148
	जीवस्त्रीणज्ञवृक्षाव हेहा हेहान्तरं श्रेष्ठोत्	।
	सं प्राप्योत्तरं गंशोन अहन्यन्ति चोर्विकम्	। 149
	मरणाप्रार्थनाद्वः रवमधिकं हि विवेदिनः	।
	क्षाणिकं मरणे द्वः रव मधिकं प्रार्थना कृतम्	। 150

- अज्ञवान् पति रथि त्रिवा किं द्युष्टे वर्गमवतां गतः । 1
- उत्तरिकः को परस्तस्मात् कोन्या स्वति लापवम् । 151
क्वातं मगेह मधुना मृतो भवति यो जुकुः ।
त परं प्रार्थये द्वूष्य स्तुष्णा लापवम् ॥१५१॥
- आदौ हुःर्वं महा दुःखमन्ते हुःर्वं सुहाकुणम् । 152
निसर्गात्सर्वदुःखानामिति हुःर्वपरं परा ।
वर्तमानान्यतीतानि हुःर्वान्तेष्याणि यानि च ।
वरा न विन्दत्यज्ञानां न विरक्षयानि तेन ते । 153
- अत्याठारान्महा हुःर्वमनाहारान्महायम् । 1
कुपिते जीविते लभा मन्येष्येनं कुतरसुखम् । 154
कुधात्रिसर्वशेगाणां व्याप्तिश्चेष्टुतम् ॥१५४॥
- अन्नेष्यो वधलेष्येन क्षणमात्रात्प्रश्ना ॥१५५॥
कुञ्जगाधिवेदना तीव्रा निश्छोष्ण बलकृतनि ।
तथाश्रीश्रुतो श्रियते अथान्येऽग्निधीश्वरीर्वः । 155
- उत्तेगापि किं सोरोऽन्त्रवाय परिवर्तितः ।
य क्षणाधीर्षेण मात्रेण कण्ठं प्राप्य निवर्तते । 156
- इति कुञ्जगाधितप्तानां गतमो वधवृत्तम् । 157
न तसुखाय मन्त्रोऽपरमार्थेन पापितः । 158
- मृतोपमेन यश्छोते रथवकार्यविवर्जितः ।
तर्यापि तकृतसोरोऽप्यं तमसा द्वादितामः । 159
- 117a मृतोपमेन यश्छोते रथवकार्यविवर्जितः ।
तर्यापि तकृतसोरोऽप्यं तमसा द्वादितामः । 160

- प्रबोधेषि कुतर्त्तौ रुद्धं लोर्ये दुपहतामनः ।
कुणिवाणिज्य सेवा द्वा रोहा क्षात्रि परिक्षमः । 161
- स्रात्मित्रं पुशी पाश्यां मृश्या द्वे कुटिपाशया ।
तृष्णाः कामेन गोज्यन्ते निश्चया निश्चिजन्तवः । 162
- अर्थस्य नार्जिष्वे दुःखन मार्जि वृथान् रक्षणे ।
नाशो दुःखं व्यये दुःखन मर्येत्येवं कुतर्त्तसुखनम् । 163
- नोरेव्यस्सलिङ्गाद्यग्रेः स्वजनात्प्रार्थना दपि ।
शयमर्थवर्ता वित्यं मृत्योर्दुष्टतामिव । 164
- रवे यथा अक्षयते मांसं पक्षिशिष्ठवापैः अन्तिवि
जलेन अक्षयते मर्त्यैः तथा सर्वत्र वित्तवाऽन् । 165
- विमोहयन्ति संपर्कु तापयन्ति रिवितिषु ।
रवेद्यन्त्यार्जिनोकाले कदा वर्थीस्सुखना नहाः । 166
- यक्षार्थपतितुद्वे द्वे सर्वार्थिविरपृहः ।
तयोर्थपती दुःखी शुद्धे सर्वार्थनिरपृहः । 167
- शीतेन दुःखं हेतते त्रिव्येतापेत दारुणम् ।
वर्षास्तु वातवर्षाद्यां कालेष्वेवं कुतर्त्तसुखनम् । 168
- विफ्लापो विस्तरे दुःखं गर्भस्योदयेनो पुनः ।
प्रसरतो पृथक्षुद्वे दोषैः पुरुषं दुःखं पिष्ठादिकमिति । 169
- दन्तरोगेषु पुत्रस्य कर्षु हा तिक्तिकरोत्यहम् ।
गावो त्रष्णाः कुणिश्चिनां वातस्य प्रबन्धाथते । 170

- उत्तमि प्राणुणि का ए प्राप्ताः अर्गदिष्टिं पूर्व मे शुहम् ।
 जारव यान्व मे आजी वन्दनं वः करित्यति ॥ 171
 करन्मे प्रदेया कर्या मे कुकीद्वाष्ट वरो ग्रवेत् ।
 इति चित्ता श्रीश्रुतस्य कुतरस्यैरुच्यं कुटुंबिनः ॥ 172
 ॥ १८ ॥ कुटुंबीन्येन्ता कुलितस्य पंसः श्रुतं च शोलं च गुणास्तर्वेष
 ओ निहिताङ्कापः प्रयान्ति हैत्तु न समं विनाशत् ॥ 173
 राज्येऽपि च कुतरस्यैरुच्यं चिन्तया ।
 फुक्रादपि अर्जं यत्र तत्र स्तोरूप्यं हि रीद्वाम् ॥ 174
 स्वजाति य अर्जं प्रायः सर्वेषामेव हैत्तिनाम् ।
 परद्रूप्याभिष तत्त्वाश्च छनामिव परस्परम् ॥ 175
 सा प्रधूष्यकलः काश्चित् द्रुपारव्यातो हि श्रुतेष्व
 निश्चिन्तं यस्तिरस्तुष्य सुखं तिष्ठन्ति निर्भयम् ॥ 176
 कुष्ठे बाहुसहस्रं हि पातयामास श्रुतेष्व
 श्रीमितः कार्तिकीर्थस्य ऋषिपुत्रः प्रतापवान् ॥ 177
 ऋषिपुत्रस्य रामस्य रामो दशरथात्मजः ।
 जपान् वीर्यमिकुलमूर्द्धीर्जं यं महात्मनः ॥ 178
 जरासन्धेन रामस्य कुठण्टवेनाशीर्जं यद्वाः ।
 जरासन्धस्य श्रीगेन तस्यापिन्य उद्गमतो ॥ 179
 इन्द्रमानपि ~~सूर्यो~~ सूर्यो विद्धिभः पतितः द्विती ।
 सूर्यं प्रलङ्घेषु तोडपि मेवेः सञ्चित्यते कथित् ॥ 180

क्षिप्यन्ते वायुना मेष्याः वायोर्भीयं नगोऽर्जितम् ।
 १
 दण्डन्ते कष्ठिना शौला रसवद्धिश्च॥१८१
 । १८१
 तथां शोभ्यते सूर्यस्ते सूर्यसह लालिणा
 ।
 लोकेशा रसवदेवा अ नश्यन्ति ब्रह्मणो दिने
 । १८२
 ब्रह्मपि निदृश्य रसार्थमुपरांक्षियते पुनः
 ।
 पराद्यन्तवालान्ते श्रीवेन परमामिषा
 । १८३
 एवं ब्रह्मसहस्राणां यज्ञां यज्ञां यज्ञनिर्गितम्
 ।
 तत्कालं कमलाङ्गस्य विष्णोराच्युः प्रवीरितम्
 । १८४
 विष्णोः कोटिशां यात्रा उद्गसाध्यपतेः प्रश्नोः
 ।
 अहे इवराहि तत्कालां काल र्वा रथ्या त विधते
 । १८५
 एवं नास्तीति रथसारे यस्य सवेन्ति मां बलम्
 ।
 लिहायेत जगन्नाथं परमामात्रमध्ययम्
 । १८६
 ब्रात्वा सातिशार्थं सर्वमहिमां विवर्जयेत्
 ।
 एवं श्रुते जगथीर्णकश्चूर्णः पण्डितोऽपि वा
 । १८७
 नेहारितशब्दिनिकाश्चेत् गच्छमूर्वश्च रसवदा
 ।
 शो यद्वस्तु विजानाति तानितानि च पापितः
 । १८८
 रसवदा रस्य रसवन्न ध्रुवावरसद्वारस्मृतः
 ।
 रथित रथातिशार्थवेन प्रश्नवः करथनिकैषित
 । १८९
 दानेनिर्जिता हेवा रसते द्वैर्जिताः पुनः
 ।
 इत्यान्योन्यरथो तानेतौ ओऽवैर्जयपराजयौ
 । १९०

१	नि नाकं कव्यनानसर्वी नदानवान्तलगविताऽः ।	
१	जि वास्त्रे रजुनशी मान्गो पाले रिषीवितः । १९१	
१	एवमस्त्रयुगे राजा प्रस्थमात्रान्त्रो जनम् ।	
१	यानशारथा सनं चैकं शेण दुःखाय केवलम् । १९२	
१	सप्तओ गेवि आनेन रवद्वा पादपरि ग्रहः ।	
१	उद्कुं अस्त्रवृथें शः केऽद्वा धान्यप्रविश्टरः । १९३	
१	प्रत्युक्ते दूर्गविष्फौर्णसमाः पुरीनीवासेति ।	
१	जेणं संकुटवायं च समन्ताट्पुरवाशिति । १९४	
१	राज्ञो श्रीमानभात्रं हि मुमार्थं निरते गृहे ।	
१	सर्वमात्रणं शारं शर्वमालेव इं मुकुम् । १९५	
१	सर्वप्रलिपिं गीतं वृथेऽक्षुपद्य तम् ।	
१	इत्येवं राज्यसं ओगोः कुतस्तोऽव्यं विचारतः । १९६	
१	वृपाणां व्यग्रवृत्तानामन्योऽथविजितीषया ।	
१	प्रागेणस्त्री मदा लोपान्तस्तु खाया महानुपा । १९७	
१	स्वर्गं प्राप्यविवर्तिताः कठिनाया विन्दते सुशब्दम् ।	
१	रवर्गेऽपि तत्कुतस्तोऽव्यं उष्णा हीषमलं लियम् । १९८	
१	कुञ्चु कुपर्थुपीर हेवाना मन्यो नशीत शाया श्विति ।	
१	सर्वैः पुण्यफलं स्वर्गे मूलेहेन अुज्वते । १९९	
१	नन्यति क्यते कर्म शोत्रहेण रसुद्वालुणम् ।	
१	दिवन्मूलस्तुर्थुरुद्ववशः प्रतिश्वितो । २००	

	पुण्यवृक्षकथान्तर्कुँपतित्रिवीकरणः	
	सुखां लापनिष्ठानां दुःखं शोगाशेशं पूजान्	। 201
	अनेक स्मारपाने दुःखं कष्टं स्वर्गे दिवीकरणम्	।
	इति इन्द्रेऽपि देवानां नाश्चित्सोरुयं विभारतः	। 202
	कथान्वातिक्षाथास्त्रिवृद्धाः स्वर्गशोगीयकर्मणाम्	।
	तत्र कष्टं मह दुःखं नरकाहिषु देहिनाम्	। 203
	यो ईश्वरं तुर्विद्युपापैः वाङ्मनः कायसं अवैः	।
	कुठाईस्त्वेषां तीव्रं वरकर्त्तानां एकर्णणाम्	। 204
	वर्णक्षारवालानां य पूर्वं छिद्धिवायुना	।
	हन्तुलगच्छिद्य गते इन्द्रेऽपि देहिश्रिः	। 205
	द्वावागलश्चिरवातापैः दुःखं स्थावरज्ञातिपु-	।
	वर्ण तातपे दुःखं सुकष्टं मृगपक्षिणः	। 206
	कुटुंबद्वयं केशोऽपि रुमणान् सन्तप्ताम् सदा मृगाः	।
	कुटुंबद्वयं शतादिद्विमनं पद्मनधन ताडनम्	। 207
	ग्रानाप्रवेदनं त्रासः ब्रह्मोदकरक्षायातवम्	।
	वेष्टुकुंतादिदिग्गक्षं शुद्धराकुटुं द्वयातवम्	। 208
	भारो वृहवस्त्रं कृशाः श्रीक्षायुद्धादपीडनम्	।
	आमयुथाविशेषोऽपि वर्णान्वयन वर्णनम्	। 209
	पश्चानागनिकायाना मेव दुःखान्वयनेवं द्वा	।
। 209 a	गत्वाऽप्येमह दुःखं तस्म निर्मनं वृणाम्	। 210

ब्राह्मे-य दुःख मद्भाना कु मारे शुकुशासनात् ।	१
योवने काम रा गायां दुःखं रागेष्य आ पुनः । १२१ ॥	
कुणि वा अिज्य सेवांश्च गोरक्षादीश्च कर्मिणिः ।	१
कुद्ध आवेन्य जरया व्याधिभिर्भ्य प्रपीडनम् । १२२ ॥	
मरणे-य महा दुःखं प्रार्थनायां ततोधिकम् ।	१
राजाभिनेन द्वायाद्य गोरक्षाकु अर्थं महत् । १२३ ॥	
अर्थस्यार्तन रक्षायां दुःखं नद्वो अर्थं पुनः ।	१
कापिण्यं मत्सरो उंगरस्तुष्याधिक अर्थं महत् । १२४ ॥	
अकोर्ध संप्रवृत्तिश्च दुःखनानि धिनां सदा ।	१
कुणि वृष्टिः कुचः द्वास्तु वं परतन्त्रता ।	१ १२५ ॥
इष्टानि ईर्व योगश्च इतं प्रयोग-सहस्राः ।	१
दुर्लिख्यं दुर्भगत्वं-य भूविलं-य हरिश्चताः । १२६ ॥	
अर्थोत्तरावश्या मार्कं राष्ट्रविअगः ।	१
अन्योन्यातिक्षायां दुःखं मन्योन्याति क्षायात्कुचः । १२७ ॥	
अन्तर्विहिः प्रभोपाश्च राजा मण्डलिनापि ।	१
अन्योन्यां प्रभोपाश्च राज्ये मम महीक्षिताः । १२८ ॥	
आग्नेयानां प्रभानाना मुच्छायाणां च पाततम् ।	१
अन्योन्यश्वां * महीयत्वा मन्योन्यरथ-य अक्षणम् । १२९ ॥	
दृत्येवमादिग्रीकुः रवैर्यस्मात्प्राप्तं चराचरम् ।	१
दिर्यादिमनुव्यान्तं तस्मात्विविजेटुनः । १३० ॥	

	स्तुत्या २८ विश्रामं मन्त्रते यथा	1
	तदृशविमिहं लोके दुःखं हुःखेत शम्यति	1 221
	अन्योन्या तिक्ताया त्पापात् संश्वासोगसंक्षान्	1
199	धर्म क्षयाच्च देवानां दिनि हुःखं मनीश्चित्तम्	1 222
	गानागोहि सहस्रेषु संश्ववः पुण्यसंक्षयात्	1
	शोगात् विविधकारा हेवलोकेषु संश्चित्ताः	1 223
	यज्ञस्थ हि शिरस्त्विन्द्रगतिवर्णं हि स्थितं एवः	1
	तेन होषेण यज्ञस्थ शिरोरोगस्तत्त्वेन हि	1 224
	मातीषु आगोः कुष्ठेन वकुणस्य महोदरम्	1
	पूष्णो दुश्कानेवकल्पं अजस्तं गश्वानीपतेः	1 225
	क्षयगोगात् सुमठान् सोमस्य परिकीर्तिः	1
	दक्षस्य दारिकां पौत्री ब्रह्मा कामितवान्यतः	1 226
	मवरात् सुमठानाशो हुक्षस्यापि प्रजापतेः	1
	कल्पे कल्पे ए देवानां मृतामपि संक्षयः	1 227
	परार्थक्षय कालान्ते ब्रह्मणस्याप्यनियता	1
	दक्षस्य दारिकां पौत्री ब्रह्मा कामितवान्यतः	1 228
	क्रोधेन यज्ञे येहवा न्योगारथान् शावृप्रश्चुः	1
	कामक्रोधो इति यत्र तत्र होषा रतथात्मिकाः	1 229
	दुःखविमिहं समस्तानि संश्चित्तानि न संक्षयः	1
	विद्धो द्युत्तममरणं मायाकिर्त्तनं शर्वतः	1 230

त्रिविधः कामश्चाकिं श्च सारथं बन्धनं बलः

उद्ग्रेण त्रिपुरं दग्धुं हक्षापद्मे विनाशितः । २३१

स्वहृष्टस्य जन्मतः हुम्का द्वीपो डाल्पान्यास-सहस्रशः ।

एवं विधे रुद्र राहा द्यौ द्यै हवा वसवीन्वेताः । २३२

एवं परश्चिन्नशान्तः परिपूर्ण रसः ।

एवमेत उगतुर्व मन्योन्यातिकाय इति तम् । २३३

हुः रवे रात्रिलितं ब्राह्मा शर्वे द्वं परमं ब्रजेत्

विवेदाच्च विराज रस्या द्विरागा बृजानसं अवः । २३४

ब्रजेत तत्परं ब्राह्मा श्रिवत्तमुक्तिमात्रुभात्

समस्तु दुःखनिर्मुक्त रस्वस्थामा सुसुरवी सदा । २३५

सर्वकः परिपूर्णश्च गुत्तद्वयुच्यते कुपीः

" इति श्रीवर्षमेति रे संसार-

प्रसवारुद्यानं नामाष्टमो ।

९ थायः । श्री रामब-

सदाच्छिवाय पर-

ब्रह्मणो नमः ॥

~ ♪ ~
~ ♪ ~

॥ श्रीः ॥

(" अथ नवमोद्यायः ॥)

अथ स्वर्गे ओगमनुशूलभराः क्षीणपुण्यास्तद्वासना-
कुशवादिमं लोकमाग्रय इति देशे जातिकुलस्तपव-
य मृशुर्विप्रकाशीकृतौ न सत्यदमदानहयादाक्षीष्य
रोग्यस्तु बलोक्त्वाह प्रभावप्रव्याप्तिपूर्व्यरूप-
वाहैत उर्मिप्रासादगीत वृत्तवाचो वायकलासुरव-
शारसासन मृशुष्णान्नपानसुगन्धसुगन्धिपारं स्त्रीपुत्रपक्ष-
वस्त्रालङ्कारहित्यं महिशोगायसं दृश्यास्तस्तत्त्वायत-
नावस्थनस्त्रीप्रपारामतटान्दीर्घिकावाचान्देव-
दिव्यं गुरुविनीतसाधुतपस्यापूजास्त्रकारानुष्टुपा-
शीरतास्तपस्त्वाद्यागाद्याभन्नामृतकानापवर्गकथा-
शिरामाश्य अवन्ति ॥ तस्माच्चुक्तं प स्वर्गीयं कर्म कर्तुं
वकुंप सत्क्रियाम् ॥

धर्मद्वाजयं धनं सौर०यं धर्मत्र०प्राप्यते गतः ।

धर्ममेव ततः कुर्यात्सर्वकामार्थसिद्धये । ।

मुहूर्तमपि जीवेत नरक्षेन कर्मणा ।

स्त्रीलल्पमपि कष्टेन लोकहृष्य विरोध । । 2

अथ नरकेषु नराः पापेन कर्मणा यातनाश्चित्राः

कष्टाश्चानुशूय ! श्रुमिमागच्छन्ति । ततः पापविशेषः !

बुझ कीट परिष्ठि मृग पशु जाति लक्षणों ! प्रत्यक्षा नीले थे ! +

पुनः दुःखा व्याप्ति अवन्ति । ततः .. नावहा पापार-तदा-
सना मात्रा नुभूव .. तेज़ क्षणे मिन्द्रयनातो जायन्ते । तद्यथा
जार्हा ब्रह्मणा द्वायराग्य । सुरापं वाप दत्तकः । सुवर्णचोरः
कुरुवी कुरुमी + गुरुतप्तगः ।

पक्षः तप्तिवाद श्रवणा विरस्त्वयम्
मनुकर्तव्यात् । रवरव्यामिनि गुरुपतिः ।

हस्ताक्षुकोर परमार तदाक्षा भुजुः आगं धदीम रीनि द्-
क्षमः । अवकाशार्थी न अमिः । गुरुक्षाया पेक्षी । दृष्टवा । स्त-
त्वमेष्वाक्षीर कुरुक्षमः । कुपितम् कुमायथर्तः । गुरुमव-
क्षाम तक्षीरोरोगः । एते गुरुक्षम विपाकः - यात-
पतितपापिष्ठ रजस्वन्ता संवयवहारा न्यजाति व्यजी ।
वर्षत्रापहारी अग्निदः छीरजता पुहारी दृष्टुरः ।

कुरुसा क्षी गुरुवरोगी । मातृ पितृ गुरु तप्तिव्याक्षीतः ।
बालवृक्षा तुरुक्षारणाग्रयागी अग्निमित्तः पादाक्षिरेणी ।
प्रति ज्ञाय ब्राह्मणस्यानन्दानां हृषयः । तद्यत्यपहारा-
दामग्रीष्मन्तपाकी । सन्वारा मनाक्षीतः । नेष्टुक्षेत्रं -
पृतितिवृत्तः । सदाशीर्णी । पत्नी कुरुतो रुक्षेकाम-
शिरामः । क्षीबः । रवामिनौ द्यो नियुक्ते रुक्षान-
सर्वारपूजा प्रदानादिपुक्षा द्यो वयवहारी जलरोगी कुरुक्ष-

121a

वर्षे बलवत् समुपेक्षायां गही नित्यम् । अब्रहार्जीर्णी ।
 व्यवहार पश्चाति श्रिष्ठारोगी । स्वर्ण प्रवर्तित धर्माशुभा न-
 द्वेहिनः प्रतिष्ठानियोगः । स्वयम् ग्राहकुण्डलोगी । अ-
 कृतप्रस्त्रमहायज्ञः लोकः हारः । पर्वमेशुनि प्रमेही ।
 स्वक्षरादृन्यन्तं धीमतः कोशाल्पत्रम् । परिश्रूतमीत्रकाः । +
 लन्धु रसाधुर्वज्ञानमानात् परिश्रूतमीत्रकाः ।
 क्षीणेन्द्रियवृत्तिः । अतिथीन्परित्येन्यागतः कपोल-
 पिक्कः । अथ सूर्यास्तमये प्रतिशयाहालादिष्टपत्नी-
 विरोगः । द्वमसागुडमित्रमध्यारतः प्राप्तार्थांशुः । वि-
 संआपहारी सर्वदुःखवाक्यम् । मिश्यागुणोरामोक्त-
 ची वामनः । गोपुष्टदायाकुर्यात् श्रुतिः । गोप्योजात्यन्धः ।
 गोषु दुःखकारी गोनासः । गोठिष्ठियन्तिपितिसाग्राम-
 दिरेहः । स्वात्मार्यायां गत्कण्ठृती । कोष्ठिनः चण्डालाः
 पिशुनः पूतिनाभिकः । पूतिवक्त्रात् स्वविष्टिः गपु-
 ताम् सीसादेशपृष्ठम् । त्रपुत्रामसीसचामरविक्षी-
 अजेकशाकविक्रयात् मृगव्याधः । कुण्डाशी अतक- ।
 टेलिकोनास्तिकः । अद्यौपनीवी अग्रक्षाभक्षी ।
 गण्डमाली । अप्रतिस्पृत्यवहारी इन्द्रमन्याक्षतः
 प्रतिग्रहीता मूलः । पुस्तकापहारी । अन्धः पुण्य-
 कथाकोपी । वक्षनासः श्विष्ठान्वारधर्मनिष्ठः ।

काकाक्षः सत्त्वुतपरिवे देवाद्वैजं गुडुकावयोगद्वेष्टा ।

वकारन्यः पुण्यहानं प्रवृत्तिपूतिषे व्यक्तः। किमिदत्त-
कः देवाद्वैजस्वापृष्ठती । पां ताश्ची । धर्मद्वृपकः ।

122 कूराक्षः पुण्यकथापराद्वृत्तः । रन्ती निर्जितः तिळ-
तेल घुताक्षमसि पहारी । सकलदेह जर्जरी सदासा-
वितदुपयोक्ता । तटाकारामओकाचाद्वृत्तीनः । प्रओरा-
दिव्यवरथा समओहस्तक्षरः । व्यवहारेवमध्यरथन-
लगाही । अभीतश्चुव्यस्तदा पुकुपो व्याधिशूतः । पर-
दाराशिगामी गुप्तद्वारः । स्वामीद्वौठी बातरोगी । गोब्ल-
(वकीर्णी) कुश्यमी । रवरात्रवगामी प्रमेही । धर्मपत्नीष्वा-
स्मे मैथुनप्रवर्तकः सूक्तरः । सगोत्रस्वर्णीस्त्रीगामी
श्रीपिति षुः । कृतम्भस्तवर्णं श्री विपुलम्भ । ततश्चेष्टा ।
कुक्षमुण्डकुण्ड मण्डल्यद्वृद्विद्वास्तपाइतपाणिपादाद्वृ-
वयवधूसरामृद्धिनिनः । परपिण्डोपजीविनिष्ठिरक्ष-
धराश्चिरमलिनवाससः क्षुपिपासात् राः प्रेतखपिण-
स्तसततमुक्तिनवासद्विद्याः बहुलप्रत्यापिनः पुण्य-
कथापराद्वृत्तास्त्रीजितारन्तीवासत्तद्वयारन्तीशूत-
मचमासाङ्गपानपापार्थविरताः वित्यकुद्दोः पापनिर-
तारस्मुतिपरिष्ठीनाः पुण्यापुण्यद्वेष्टारः परकर्मकीर्तन-
मिरताः हीत्राद्वास्तिविन्दनानां पावनवस्त्रशास्यासनाः

र-वल्लपायुषं र-वल्लपं कुद्धियः । शाठ्यपट्ट मुडु शी लूणतरस्तर-
परप्रेषयनकर्मिकर व्यापि दुःखिताः । रववेसंज्ञगांध-

दासिरांकीर्णनिरताः क्लूरकर्माणप्रोत्पद्यन्ते । यर-मा-

द्वनेन पापप्रायमित्तं कर्तव्यं निर्ण प्रायमित्तम् ।

परिशुद्धक्षणां जायन्ते । गर्भनारकांश्च । पुण्यापुण्य-

हेतुत्वादुभयस्त्रियां फलांस्तत्कर्मिद्विवेन

^० यवहृष्ट्याद्
देह ओग्निवहारन्ति रता अवन्ति । कः । यर-मात्

पापेन दुःखवानि तीव्राणि सुबहुनिष्प श्वर्णत्वां तरमात्
पापमकर्तव्यमात्मापि डाकरं हि तत् । २

यास्मिन्देशो च कालेष्व वयस्याः याद्वेन ए

कृतं शुश्राशुभं कर्म तन्त्रां तेव शुचयन्ते

तस्मात्सदैव दातव्यमनि द्विन्वसु खार्थिभिः

निद्विच्छयन्ते यथा ओग्न श्रीष्म कुसरितो यथा

सर्वं वकुमशोषमस्ति सुलभा वाणीमनो ध्यायतुं -

दाकुं दानपरं शारण्यमन्तर्यं देवं पितृश्चोजत्तम् ।

पूजार्थं हि सदा श्रीवर्णविमलं रसद्यानयङ्गः परं

कुद्याद्योः फलमूलमास्ते शमनं क्लूशाल्मोः द्विवेनोः ॥

॥ इति श्रीश्रीवर्णमोत्तरे स्वर्णनरक-

नि द्वो नाम नवमोद्यायः ॥

इति श्री स्वर्णसदा श्रीनायं

पर व्रताणं नमः ॥

॥ श्रीः ॥

॥ अथ दशमोदिग्यायः ॥

अथ संसारमुक्तयर्थे क्वान्योगं ब्रह्मीमि ते

श्रीव प्रकाशकं क्वानं योगस्तत्रैकनितता

स्वासि ददान्तानिरोधेन यस्तत्रैण विचारयेत्

अथ द्वानापवर्णार्थे शत८वं वेदो रतः

पूर्वेन्तरविरोधेन कोजार्थोऽभिमिते भवेत्

इत्या दिव्यूहृत रूपकं कुलातकं विवर्जयेत्

तस्मा दृष्टामयुक्तेन सूक्ष्मार्थप्रविचारणम्

कर्तृत्वं नानुमानेन केवलेन विपीड्येता

दीनमद्योत्तमकलं बहुदारं यतश्चात्मम्

तस्मा परीक्षयन्ति पुण्यं साधुमहाकलम्

आदिमद्यान्तनिर्मुक्तस्वावविमलं प्रश्नः

सर्वज्ञः परिपूर्णश्च श्रिवो ब्रेयश्चिवाणमे

सर्वार्थं आसकं क्वानं श्रिवयोगश्च इश्वरतम्

प्रकाशात्मते मुक्तयर्थे मुमुक्षुणामर्थं श्रिवः

बहुत्वेन हि इश्वराणां सर्वज्ञेन श्रिवेन यद्

प्रणीतममलं इति न८प्रमाणं न संशयः

यस्तसर्वज्ञस्युरवं पूर्णः स्वावविमलं प्रश्नः

सर्वदोषविनिर्मुक्तो ब्रूयात्सक्तमन्यथा

अ आवादी वर रथेन् जगत्सृष्टिः कथं भवेत् ।
 अन्येतन्या तप्रभास्यां अद्भावा पुकुपरथन् । 10
 प्रधानपरमाहृषि यावटिकेष्विद्येतनम् ।
 ग कर्तृत्वं न्यवय दृष्टं सन्धिमुक्तेण विना । 11
 तथा कास्यदृष्टं भावेन सत्रविरोष्टेन वत् ।
 त्रिरथवयं धर्मधर्मोपदेशांश्च बन्धमोक्षावेपारथम् ।
 च व न सर्वक्षं विनापुण्यामादिगच्छः प्रसिद्धत्वात् । 12
 तत्र वेदां विनाक्षान्ताः कुश्यन्ते शोणिणो यथा ।
 श्विं विनाभराकान्तं जगत्सर्वं शदा भवेत् । 13
 असत्यास्मिन्नजगन्नाथे तमो श्रुतिमिदं जगत् ।
 सूर्यो व विश्विनं हि विश्वलोक । 14
 123a यथानाहि प्रवृत्तो थं पोर रसं सारसागारः ।
 शिवो मिहि यथानाहि रसं सारान्मोक्षकरित्यतः । 15
 व्याधीनां गेषनं द्वयन्तप्रतिपद्मास्वभावतः ।
 तक्षसंसारदोपादां तः । 16
 तरन्मादनादिरसवद्वः परिपूर्णः पराइश्विं ।
 अस्ति नाथः परि नाता पुंसां रसं सारसागारात् । 17
 ये श्यसन्ति श्विन द्वान्म शिवोन्तं श्विवाविताः ।
 ते भवन्ति श्विनाश्वान्ता भ यश्वितः । 18
 यदिनेत प्रमाणस्यादानं सर्वत्र भाषितम् ।

किं प्रमाणं ततो ग्राह्यं श्रूतं पश्यामहे शुद्धं । 19
 वाक्यालि द्वृण् हि वन्नारः क्रियालि द्वाण् आकारकाः ।
 तस्मात् वेतनं लिङ्गेन विक्षेपा स्तुतुणा ब्रुधोः । 20
 आगमं वेऽपि सामान्ये कः प्रद्वेषः श्रीवागमे ।
 अबायासेन यत्रोक्ता मुक्तिरेतेन जन्मना । 21
 सर्व क्षाराग मुख्यं शुद्धयतां मनः ।
 यतो शुद्धस्तवां उंसां कल्याणं सततं स्थितम् । 22
 शुद्धं वैत द्वृणे स्वेच्छस्माद् विवातम्
 तस्मात् तदेव ह अस्य यद्यस्ति शुद्धगोरवम् । 23
 अत्यासनन्यानि स्फुर्मि तीव्रं महाघलम्
 कः प्राक् कार्यकृत्युज्य विवरस्त्रं समादेत् । 24
 मध्वथा पर्वतं काश्चिद्वृरं संप्रारथितश्चान्तः ।
 यद्यके मधु संप्रायकिमर्भि पर्वतं ब्रजेत् । 25
 एवमेव क अविकां विमुक्ति पुरता॒-२-येताम्
 विहायस्तेन अविकां कः प्राक् प्रतिपू॒-येते । 26
 यद्यस्य लागतः काळं रत्नं तच्छान्म गच्छताम् ।
 जिह्वा॑ स्य ता॑ यन्ता॑ व॒ मुक्तिरेतेन जन्मनां । 27
 यदि नाम न मुक्तिर्भ्यां हृकेन्द्रियात्र जन्मना ।
 अते कभी अविकां मुक्तिर्भवतां केवल वार्षिते । 28
 तस्माद्यत्रैक अविकां मुक्तिर्भावेन विश्रिता ।

तद्भुवो कियतां नित्यमपृथक्षासु मुत्तिष्ठ ।

गदा समीपे द्वेरेण राहशं ओजनवृद्धयम् । 29

स्नेहोऽपि विकाशेन ओत्तान्याति शुभुष्टितः ।

तयोर्गुह्याति कर्तीरः कथयान्ति विपाश्चितः । 30

समीपे यदि मन्त्रेत् मुत्ति मुत्तिमेकां शिवात्मेनाम् ।

सैन्मार्गीष्ठृष्टान्त रसवयमुत्प्रेक्षय युतितः । 31

वर्तमां प्रतिकोधार्थं कार्याकार्यानि विभिन्नाम् ।

इति ये परमं इच्छान्तं प्रतिपन्ना महेश्वरम् । 32

ते नशन्ते सुखेनानि विमुत्ति अवसागरात् ।

अकर्तीर्जुः पशुः ओत्तां विशुभित्य शितवान्त्रिङ् । 33

किञ्चित्कर्ती न किञ्चित्कः पुरुणः पञ्चानिश्चाकुः ।

सकरोति प्रत्यस्सर्वे रस्त्रोर्गर्थं यः करोति । 34

अस्वा तन्यादकर्तीर्थं किञ्चित्कर्तीर्णरुद्धवत् ।

स वेन्ति तत्वत्सर्वे तेनाङ्गः पुरुषः पशुः । 35

बुद्धाद्यवसितं ज्ञानं ज्ञानं तत्किञ्चित्कुपते ।

अन्येतम् विशुं स्त्रुक्षम् ओर्गर्थं रसाधारणं शुवम् । 36

नक्तिंश्चाकुर्वोर्ज्ञं प्रधानं जुणलघुणाम् ।

पुंसां ओगाप वर्गार्थमीक्षवेच्छा प्रत्योदितम् । 37

प्रधानार्थं अवद्वद्वः ततो विष्णुः पितामहः ।

सर्वकार्यकरणो पेतास्त्वं विशुद्धा मठाबन्नाः । 38

जगतः कारणं च त्रयो है॒ष्यव॑स्थतः ।

प्रथा॒नाद अवलु॒द्धेः जगद्वेतुः शिवेच्छामा । 39

बन्धे॒रपि॒व सं षोडा॒हृ॒कारस्त्रिपा॒ अवेत्
(श्री॒लिङ्गियाणि॒न)

अहं कारच्च सूक्ष्माणि॒ तस्माद्वाणि॒ द्वियाणि॒ । 40

सूक्ष्मे॒ श्वः पञ्चशूतानि॒ तेष्यस्थूलमि॒द्व अवेत्सज्ञात् ।

ननुविश्वाक॒ मव्यन्तं पुरुषः॒ पञ्चविश्वाकः॒ । 41

कुद्रष्णिश्वाकः॒ प्रोत्तुश्विनश्च परमास्थितः॒ ।

सप्तविश्वाक॒ इश्वातः॒ सुसूक्ष्मः॒ परमैवरः॒ । 42

स्वर्गाप्लर्ण्योदीता॒ तं॒ विज्ञाय विमुच्यते॒ ।

ज्ञानेन॑ हि अवेन्मुक्तिर्निव यस्यास्ति॑ शंशायः॑ । 43

स मुक्तिप्रत्ययार्थ्य शिवयोर्गं समभ्यस्तेत् ।

योगासिष्ठैश्च देशोऽपि दृष्टुमोक्षे॑ अवेन्मतिः॑ । 44

दृष्टुमेतन्मया॑ यदृ॒मोक्षस्तद्दृ॒द्धुवं॑ अवेत् ।

न केवलं॑ हि योगेन॑ मुक्तिस्यं॑ प्रत्ययो॑ अवेत् । 45

तदक्षणामैवर्ण्य॑ योगाभ्यासात्प्रवर्तते॑ ।

द्याता॑ दिवानं॑ तथा॑ दिवेऽं॑ यज्ञ दिवानं॑ प्रयोजनम् । 46

एतत्तुष्यं॑ ज्ञात्वा॑ योगं॑ युजीत्॑ योगवित् ।

ज्ञानवैराग्यसंपन्नश्चाद्धाधानं॑ क्षमान्वितः॑ । 47

शिवभक्तस्सद्वात्साही॑ याते॑ शु पुरुषर-२-मृतः॑ ।

१२५ द्यै॑ निन्तायां॑ स्मृतो॑ यातुः॑ शिवनिता॑ मुहुर्मुहुः॑ । 48

१२५	क्वानेन परिशुद्धेन ज्ञानैयानमिदं स्मृतम्	।
	सत्कर्त्ता स्तवद्वैश्वान्तः सर्वज्ञः सर्वतः प्रश्नः	। ४९
	गानारूप विशुद्धर्थं तानाश्चिद्यर्थमी४व२ः	।
	विमुक्तिः प्रत्यग्यः पूर्ववैश्वर्यं-प्राणि माहित्यम्	। ५०
	इत्येतद्विविधं क्वयं श्रीवैश्वान प्रयोजनम्	।
	युक्त्यते तेन पुरुषः श्रीवैश्वानोजक स्मृतः	। ५१
	प्रालेन योजक २-तर्सा इद्यत्येत्सततमी४व२म्	।
	स्वेदेहायतन स्यान्तः मनसा स्थाप्त्य श्वेतरम्	। ५२
	हृत्पद्मपीठिकामद्ये द्यानज्ञानेन योजते	।
	जाजीनामूर्त्तोऽद्वैते न-पनि प्रमूर्त्तनाद्यते	। ५३
	नम्य ष्ट्रियान्ता त्रिस्तारेभ नाति अन्तःशामान्ति१ः	।
	नन्याति कमिनिरत मिन्ताव्याकृते तेन्द्रियः	। ५४
	न वि द्राङ्गुलार्थं वा नन्याति कुत्पिपासितः	।
	सदैश्च मशालाकर्णे न-प्र प्राणि समान्तिते	। ५५
	ममशाने चैत्यवलम्बीते सर्वैवापद्मेविते	।
	नदी समुद्रतीरेवा गजला शय सन्तिष्ठो	। ५६
	जीणोचानग्रहावासे भयस्थाने गत्विन्द्रयेत्	।
	सुखने रथालपाठा शोभीय पानलाहृत्वर्जितः	। ५७
	युक्तग्रहारविहारात्मा युक्तव्येषुः स्वर्कर्मसुः	।
१२५ a.	युक्तविद्वा प्रबोधय युक्ताचुक्तविवर्जितः	। ५८

	स शब्दधारः कुमा ग्रित्यं आवर्ध्य परिच्छदः ।	
	स्थितश्चिना शमे गृह्यते निश्चाहे जनवरीते । ५७	
	पुष्पा कादि तरुच्छन्ते पुर्वोक्तावस्थान्विते ।	
	सुप्रलिप्ते वेणैर्विहये गन्धपुष्पादैवासीते । ५८	
	नामापुष्पसमाकीर्ति वितावैवजश्चात्रिते ।	
	आसन्त दुक्षसंपूर्णि सितवस्त्रावकुण्ठितम् । ५९	
	व्याघ्रकुण्ठाजिनं वाथ विनाशते मृदुवर्षणा ।	
	पद्मकर्तव्यस्ति काढीना मव्यसेदासने हृषे । ६०	
	तथा-पार्णि नमस्कृत्वा शिवं हैवी गणाधिपम् ।	
	अज्ञ ग्रीवश्चिरोवक्तो नातिक्षेषो षष्ठो-ननः । ६१	
	किंचिद्दुन्नामितश्चिरा हृष्टैर्हृष्टान्तं इन्द्रपुष्टोत् ।	
	हृष्टाग्रसन्तिष्ठो जिह्वा मन्त्रां सन्ति वेष्टन्त । ६२	
	पाष्ठिर्व्यां वृषणौ रज्यां तथा प्रजननं-पुनः ।	
	पूर्वोक्तुपरिसंस्थाप्य नाहुयुत्तरान्तु सोऽवम् । ६३	
	दक्षिणं करपुष्टं तु व्यसेष्वामेतत्तोपरि ।	
	इष्टदुन्नामि स्य पृष्ठं तु ऊर्ख वृष्टय चाप्रतः । ६४	
	संप्रोक्ष्य नासिका ग्रस्तं दिशांगावत्तोक्षेत् ।	
	शंगुह्यं सर्वतोक्षीणि पाणाणां इव गिर्ष्यतः । ६५	
१२६	मैत्रादिवासना युत्तुः परं वैराह्यमाश्रितः ।	
	अमोर्गिणापि ओ योगं क्षम्भृद्धानस्तमव्यसेत् । ६६	

	सोपि कालेन बहुना शुर्वं ओगमवाक्यात्	
	गच्छन्ति उत्तरं स्वपत् आग्ने निमिण्ठुभ्युषनपि	। ६९
	शुक्लिवीच्छुक्लिवीपि शिरं सर्वत्र निष्ठयेत्	
	स्वदेहायतनं शान्तं मनसा रथाय इक्ष्वाम्	। ७०
	हृत्पद्मपीठकामदेवे इयानमार्गेण पूजयेत्	
	द्यानं अङ्गः पश्चुद्धः सर्वदोषविवर्जितः	। ७१
	इष्टा मुक्तिमवाप्नोति बाह्ये रस्थूलैश्च शास्त्रवक्तः	
	हिंसादिदोषमुक्तव्या हिंशुद्धं नित्यसाधनम्	। ७२
	द्यानमङ्गः परस्तरमादपर्वग्निमत्प्रदः	
	तस्मादेषु रस्त्रियमनित्यं बाह्यसाधनम्	। ७३
	यज्ञादां कर्म सन्त्यज्य योगं मुक्त्यर्थमध्यसेत्	
	विवारयुक्तमध्यन्तं शोऽय शोगसमाप्तितम्	। ७४
	निष्ठयेषु द्वये पूर्वं क्रमादपि गुणत्रयम्	
	तमः प्रच्छाद्य रजसा रजस्सत्वेन धाहयेत्	। ७५
	द्योयेत्त्रिमष्टुलं पूर्वं कुण्डं रक्तं सिंतं क्रमात्	
	सत्वोपारे गुणातीतं फुरुणं पञ्चविश्वाम्	। ७६
	द्योयेत्तदेषु द्वयकाशुद्धं निष्ठयेत्	
। २६ a	एत्वरं पद्मजं दिव्यं पुरुषोपरि संस्थेतम्	। ७७
	द्वादशाद्गुणविस्तीर्णं शुद्धं निकाशितं सिंतम्	
	तात्र मुष्टाद्गुणं तस्थ नाशितं धर्ममुद्देवम्	। ७८

	पद्मपत्रा षुकं क्षेय मणि मादि गुणाषुकम् ।	1
	तत्प्रकर्णिका च वैराजयं नाकं ब्राह्मं शिवात्मकम् । ७९	1
	शिवधर्मीन् तत्केद्य मिति पक्षं विनिन्योत् ।	1
	तद्विश्वात्मवैराजयं शिवधर्ममयं परम् । ८०	1
	क्रात्वा पद्मासनं शार्थं सर्वदुःखान्तमाष्टुग्रात् ।	1
	तत्प्रकर्णिकामद्ये शुद्धदीप शिवांकुतिम् । ८१	1
	अनुदुःखमात्रमन्यतं दयाये दोङ्कार मीश्वरम् ।	1
	कदम्बनगोक्कका कारं तारसूपमिव स्थितम् । ८२	1
	दयाये दो रात्रिजालेन दीपमाणं समन्वतः ।	1
	ध्यात्वा वा सरवं शान्तं वक्ष्य माणीकरूपिणम् । ८३	1
	प्रस्थानपुरुषातीतं स्थितप्रकारस्थमीश्वरम् ।	1
	जपे दृढायेऽसरवततमों कारं शिवस्त्रिपिणम् । ८४	1
	वान्त्यवान्पक्ष भावेन मात्रा यत्र विश्वाग्रातः ।	1
	मात्रार्थिते रत्नसमारुथाताः तथा हैनीभृत्येवराः । ८५	1
	कुमारमात्रास्त्रमुद्दीष्टाः तत्पराध्याद्युक्तमात्रया <small>ref</small> आवजामात्र गमयत्वादन्विन्द्यः परमेष्वरः । ८६	1
१२७	सत्कलं पितोत्तमात्मिद्यर्थं सतनुशिवम् ।	1
	अथवा व्यक्तमन्यकं पुरुषं स्त्रेत्यनुकृतमात् । ८७	1
	स्त्रियो वै एव अस्मिन्मूर्द्धिं गच्छत्वात् दुर्लभः ।	1
	स्त्रियो वै एव अस्मिन्मूर्द्धिं प्रवर्तते ।	1

	श्रीकृष्णादृ वरदं नकुर्वेदपरं हरम् ।	1
	द्यायमानस्य सततमैष्वर्णं संप्रवर्तते । ४४	1 ४४
	कैवित्कृत्यादि तत्वानां जगमिष्यन्तयानामात् ।	1
	अभिर्वेन धर्मं ग्रुग्मिष्यन्विगच्छेति कथं मुङ्गा । ४९	1 ४९
	सिद्धं शर्वस्वरे हेवं युगप् संप्रवर्तते ।	1
	ते इवर्णं सर्वतत्वेषु तज्ज्ञेयं - व न संशायः । ५०	1 ५०
	मनस्थित्यर्थमिष्यन्ति स्थूलद्यानमनुक्तमात् ।	1
	तत्र तं निष्पक्षीश्वरं लक्ष्मेत् सुक्ष्मेति संश्थितम् । ५१	1 ५१
	स्थित्यर्थं मनसा इवं स्थूलं पूर्वं विभिन्नतयेत् ।	1
	नानारूपहृते अहैः ब्रह्मतत्त्वमन्तेतनम् । ५२	1 ५२
	यद्यिवाधिष्ठितं रूपं तद्वाऽपापश्चिद्दृम् ।	1
	मनस्थितिकरं - पाश्चु त तत्त्वमन्तेतत्त्वम् । ५३	1 ५३
	तस्मा व्युत्योगानि सर्वाणि ग्रन्थाभेन्महेष्वरम् ।	1
	तद्यिवद्वा सर्वतस्मिद्विन्द्रियाणि इत्येति शिवः । ५४	1 ५४
	यदा श्रिवामकं रूपं द्यायन् प्राणेनियुज्वते ।	1
	तदा श्रिवतां आति नान्यव्याख्याभेन्महेष्वरात् । ५५	1 ५५
	यद्यत्तवेदैवतं वा द्यायेद्यासकारणात् ।	1
127a	तत्तदीष्वररूपेण तत्तद्वायेदधिष्ठितम् । ५६	1 ५६
	मेष्टसंरथं द्वितीयविष्णवमुमापतिम् ।	1
	अग्नेशविष्ठितं तु त्रुमग्रं पवनमूर्तिकम् । ५७	1 ५७

	आकाशादीपति ग्रीष्ममिशानं सूर्यसूर्यपतिः	1
	-पन्द्राधिपं महादेवं पुंसां पशुपतिं शुभम्	1 98
	अहं कारे स्मरेदीशं कुद्धा शर्वश्च मीत्यरम्	1
	प्रजे प्रकृत्यासनं इान्तं दयायेत परमेष्वरम्	1 99
	श्रुतशिद्धे भवेत्स्त्रिये द्विद्वये श्वेतामात्रं परम्परकं	1
	कुद्धयहन्कारस्त्रिद्वय शिवं प्रकृतं भवेत्	1 100
	यत्र रथं योनं अस्त्रेण श्रीवरूपमतुर्मेत्	1
	लक्ष्मेन्मनसा दीर्घं तत्तद्वयायेऽप्यतः पुनः	1 101
•	शुद्धरूपटिकं संकाशं जटामकुटमणितम्	1
	प्रसन्नवदनं इान्तं अस्मनान्योपक्षो श्रितम्	1 102
	सिंतपङ्कजमध्यरथं समाधिरथं त्रिलोचनम्	1
	पद्मासनरथमनलमीष्टसंवृत्तो वनम्	1 103
	स बीजपुरककरं वरदाभयपाणिनम्	1
	द्विपि चर्मिक्वरधर्ममुग्नालाभरं हरम्	1 104
	प्रभाकिरणवर्णन्त आभासितदिग्ंस्तमम्	1
	संसाराणिवपर्यन्तं पुकुणातीतकारणम्	1 105
	इत्थं रूपं शिवं दयात्मप्रतितर्वमनुभवात्	1
127	अष्टाङ्गुलप्रविस्तीर्णं यथास्यान्मनसि रिथेति:	1 106
	रूपवर्णप्रमाणां अग्नां परिकल्पयात्मकुद्धेश्वा	1
	तथा स्मरेत्तुं देवेशं यथा नित्यं शिथरै भवेत्	1 107

१२७ a	क्षिवेनादिष्ठितं यस्मा उग्रं त्वरिं परन्परम् सर्वरूपक्षिव स्तर्मादिति ब्राह्मा सु मुख्यति प्राणायामे स्सुरं पूर्णः कुर्याद्वा निश्चलं मनः सर्वसद्गविनिश्चिन्तः स्वेतव विजयं पुनः उत्साहा निश्चया एत्यान्तो पात्त लभ हर्षनात् मुखेजन्मपद्यागात् जान्मि गोगं प्राशीद्यति प्राणायामं प्रदयाहारः प्रति रथानं प धारणम् द्यानं जपस्तस्मादिष्ठ एडिष्ठो योग उन्नयते प्राणो वायुश्च रथस्तदा यामो निरोधनम् (अक्षश) रेतकः पूरणश्चेव कुंभकष्टो प्रकीर्तिः दासि काष्टमुकुटम् कथा प्रपीडेकं परेण कु जटरं रेतादेव कुंभेनाहेतकस्तमृतः बाह्येन वायुवा देहं द्रुतिवर्त्पुरये शुक्षम् तथा पूर्णिष्ठ रसातिष्ठत् पूरणात्पुरकस्तमृतः न मुख्यति न गृह्णति वायुमन्तर्भिर्द्वयतम् संपूर्णकुंभवन्ति छेदनलं ससत्कुंभकः कस्य सामुकुञ्जूतः न च ब्राह्मणमात्रकः मर्दयमस्य द्विषु जूतः चकुर्विशाति मात्रकः उत्तमस्य निरुञ्जूतः एवं द्विषु चोत्तमात्रकः स्वेदकं वा शिष्यातस्तु जनकस्योत्तमो तमः	१०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७
-------	---	--

- अनजिवा नासुरेष्टु मि वाशोऽन्तमकां क्षया । १
 आजि लारोहणा इदुमे अंशु जागा रस्तु पद्रवाः । १ १८
 हिंदु स्वास प्रतिकर्त्त तिष्याय कर्णी हन्ताक्षिनो हना ।
 मुक्ता ता उता कासः शिरोरोग शामन्वरः । १ १९
 इत्येवं मादयो दोषा जाग्रत्ते व्युक्तमेहं न
 सर्वरोगचिकित्सां तु संक्षोपान्त्युणु चोहितः । १ १२०
 यस्मिन्यास्मिन् भवेद्गुणः व्याधीनामत्र संभवः ।
 ततर्तं व्याधीना ऊप्राप्तं धारये हन्त्र धारणम् । १ १२१
 अग्नेष्याद्यारणाद्याये द्रोगे वायव्य वाकुणे
 (हत) वागव्याग्य दोष-प विषदोषे-प सर्वतः । १ १२२
 अंमुतं विन्तेष्टपाक्षः कुटिपि पासा छुरस्तथा ।
 अन्तो व्याधिभवादेवं ब्रात्वा चुन्तीत धारणम् । १ १२३
 दयामेत्वं प्रणस्यन्ति ये रोगा रोगसं भवाः ।
 अपौर्जिष्ठो मैत्र तावेः चुप्येष्ट कर्मिति । १ १२४
 यदारणे गजेन्द्रोगं चुल्पैरप्रयोगातः ।
 नाशये छार्ष माणोपि तथा नाथ-रक्तुष्टिति । १ १२५
 नर्वेष्टि यथागाः प्रयो हृष्टयते इति ।
 १२८ निर्देष्टप भवेत्त्वात् ०६४ यस्त्वाम्यस्य जायते । १ १२६
 शामै श्वामै स्तथा प्राणः प्रयो (ग) नृश्यतीं शातः ।
 रनेष्ट्वा वायते हैं इहि दोषं करोति-प । १ १२७

यथा प्रमोगितो नागः परस्यैन्यं विनाशायेत्	1
रक्षते ए प्रग्रो त्वा रै माझ कै रुन बलो न न	1 128
तथा छारी इ शंबद्धः प्राण सभाप्रकृ प्रमोदितः	1
निर्देश्वर सर्वपापाति तन्दृशीरं ए रक्षाति	1 129
प्राणे हि निर्जिते देह प्रियान्वेतानि लक्षणेत्	1
विष्मूत्र क्लेषदोषाणां मात्रपी आवः प्रजाग्रते	1 130
बहुओजन सामृद्ध्यं चिरा दुद्धसर्तं पुनः	1
आशेषं इवाद्यगामित्वं मुत्साहस्वरसो षष्ठ्यम्	1 131
बलं वर्णप्रसादं क्षम सर्वदोषं क्षयस्तथा	1
एवमधिति चिक्षानि सर्वयस्थरथं अवान्ति हि	1 132
आकर्णय व्याधय रत्ती शो प्रमादा न्ति भूत्यागः	1
अवधारेतन्पि न विमलं वात्यागादि दृश्यन्मा	1 133
दुःखानि होमिनस्यत्वं विषयेऽवतिलोकता	1
दृत्येव माद्यो दोषाः शो . . . कर्यानुपास्त	1 134
आगर्भिष्य सर्वार्भिष्य प्राणायामो दृष्ट्या रम्यतः	1
जपश्चान्तं विना गर्भ रसगर्भीः तत्त्वमन्वितः	1 135
अगर्भुर्भवान्नोष्टो जपद्यान्तमान्वितः	1
संगर्भ धारयेन्तस्मा दिन्द्रियाणि अनेपुनः	1 136
समस्तेन्द्रियलृति श्य प्राणो वाचुः प्रकीर्तिः	1
तच्छाया दिन्द्रियाप्तेव निर्जितानि अवान्ति हि	1 137

128 a

१२९	कुतिः प्रतिमगो यस्मा ह अे २० परिकीर्तिः ।	
	तस्माद्बुद्धि जगादेव कुतिमान् विभितो अवेत् ।	१ १३६
	ज्ञानवे राग्यं योगात्यां प्राणायामं कृशोनं ।	१
	इन्द्रियाणि विभितिः सर्वमेव जितं अवेत् ।	१ १३७
	इन्द्रियाण्येव तस्मै यस्त्वर्गं नरकाम् शो ।	१
	विभूषीतविस्तुष्टानि स्वर्गीय नरकाय ।	१ १४०
	शारीरं रथमित्था हुः इन्द्रियाण्यर्थं वाजिनः ।	१
	सारथिः पुरुषः प्रोत्तः प्राणायामः कृशा समृतः ।	१ १४१
	क्वान्वै राग्यरज्ञुष्टां सुर्वायम्य द्रुतं मनः ।	१
	शोर्निष्ठ्यलतां आति प्राणायामं कृशाहता ।	१ १४२
	मनो लाजितप्रत्युषः विभूषीयात्पुनः पुनः ।	१
	स्त्र विभैर्द्विनिर्गच्छेत्कुर्यादेवामनो हितम् ।	१ १४३
	जलं विन्दुन्कृशाग्रेण मारेमारेत् तु यः पिवेत् ।	१
	संवत्सरशात् साग्रं प्राणायामश्च तस्मां ।	१ १४४
	तपांसि आनि कीर्तिः तो यज्ञदानव्रताविष्य ।	१
	सर्वतीर्थीश्चेक्ष्य प्राणायामश्च तस्मां ।	१ १४५
	तपांसि यानि कीर्तिः तो ।	
	प्राणरथ्येव जयो योगः प्राणरथ्येव जयरन्तपः ।	१
	प्राणरथ्येव जयात्मै प्राप्यते तात्र संक्षयः ।	१ १४६
	अथप्रत्याहरेऽन्तः प्रसृतं ओगतुष्णाया ।	१

अनदोष विकारेण मूर्मा नीव सर्वतः	1 147
उच्चे हातमा मार्ग मुहु मानमनाथवत्	1
ओग इवरते वेगे यज्ञान पक्षव वर्माश्रितः	1 148
इन्द्रियाणि प्रिसन्तानि प्रतिष्ठनविषयो द्यो	1
आण्वय यं निरुद्धीपत्ति प्रत्याहारस्य उच्यते	1 149
एवं संश्वानं नित्यात्मा प्रत्यष्टारमुपक्रमेत्	1
स सर्वतीर्थान्मय यज्ञानं पक्षं प्राप्य शिवं ब्रजेत्	1 150
यद्यां दावतिं गेल्फां तस्मात्मां येत्पुनः	1
तावलोक्य प्रवेशेत्य धारणा मनसः स्थितिः	1 151
कालावधिपरिच्छिन्नं देशो संरथापितं पुनः	1
नन् प्रत्ययते लक्ष्याद्वारणा साक्षिधीयते	1 152
धारणा लक्ष्याद्वाया गावद्याज्ञाद्वादशा धारणम्	1
द्यावं लक्ष्याद्वाया जावत् स्मारितस्योक्तिधीयते	1 153
आत्मनरस्य मनस्य कर्म मुक्तागात्मोपपदरथन्	1
शिवनितासमारतेऽद्यावनाम तदुच्यते	1 154
द्यायेऽन्तितनितरस्य सदृशप्रत्ययरस्य ए	1
प्रत्ययान्तरविभिन्नः प्रवाहो द्यावनमुच्यते	1 155
द्यावं द्यावारथेतनितरस्य प्रदेशो यत्रकुत्रनिते	1
द्यावं (तेष्वात्) मुक्तिष्टु	1 156
एवं द्यावसमायनः स्वदेहं अः परियजेत्	1

129 a

- कुलः जिनमि त्रायाः स मृत्युं शिरं ब्रजेत् । 157
 एवं मुहूर्तमध्ये वा द्यायते अद्यया शिवम् ।
 सोपि यां गति माप्नोति न तां सर्वे महामर्त्ये । 158
 यावद्भैः कर्म यज्ञास्यु द्वारिद्राच्च तपासिन् ।
 सर्वे ते जपयज्ञस्य कलां नाहृन्ति प्रोडशीम् । 159
 माहात्म्यं जपयज्ञस्य निष्ठुष्ट्रैव बोतितम् ।
 उपांशु रथान्वतु तगुणः सहस्रो मनसस्तमृतः । 160
 यदुच्चनीव रथारै इशान्ते रपुष्ट पदाक्षोऽः ।
 मन्त्रमुच्चारयेऽमन्त्रमीष्टे षु प्रभान्तयेत् । 161
 किञ्चित्तद्धृष्टे रथयं विद्युपांशुरसजपस्तमृतः । 162
 विद्या यदक्षरक्षेण्या वर्णान्ते पदापदम् ।
 इष्टदार्थिनिः या च्यन्त स उन्नो मानसस्तमृतः । 163
 त्रयाणां जपयज्ञानां शेषस्वयादुत्तरोत्तरम् ।
 जपेदरहु विशेषाच्च विशेषस्तु फलं रमृतम् । 164
 जपेन हेवता निर्देशं रथयमाना प्रसीदति ।
 प्रसन्नो विपुलान्तरोगान् दयामुक्तिं प्रश्नाप्तवीम् । 165
 यक्षरक्ष(०) पिशा-वास्त्र ग्रहासर्पादि शीषणाः ।
 जपापापेभ्यं यावद्द्वेष्टि तत्कृतं भवेत् । 166
 130

- जपेन रोगा नश्यन्ति मृत्युरप्यपश्यति । 167
 जपेन शिवं कर्त्तते मुक्तिं एव जपत् ॥ २० ।
 जपाच्छान्ति : शिवं हश्च गेत् दया न लान्तः पुणीपेत् । 168
 जपद्याना शिष्यन्तु स्थ शिवः क्विप्रं प्रसीदते ।
 यद्यत्र मात्रं ब्रिर्भासे रथमितो दधिवाहितम् । 169
 रवस्तुपद्मूल्यव द्विग्राहं तस्माधि दिष्टो व्यते ।
 देशं मनस्यां निवेश्य अन्तिष्ठे दललाङ्गोरम् । 170
 बिर्णाण तालव द्योगी रथमाधिस्थः प्रकीर्तिः ।
 नशुणोति न चाक्षाति न रस्यति न वश्यति । 171
 न च रस्पूर्ण विजानाति न संकल्पयते मरः ।
 न चाक्षिमन्यते किञ्चित् न च कुद्यति कुषवत् । 172
 एवमीश्वर शंखीनः रथमाधिस्थः प्रकीर्तिः ।
 यथा द्विपो बिवाहितस्थो न दुःते सो यमा समृद्धा । 173
 द्यायतश्चिव मात्रमस्थ मात्रमनिष्ठ रथ चोगीनः ।
 प्राणायामा द्विवेदिष्ठिप्रं सर्वपापपरिक्षयः । 174
 सर्वेन्द्रियवशिकारः प्रत्याहारेण जायते ।
 मनसः परमं धीर्थं धारणा न उपेन्द्रियते । 175
 द्यामेन प्रकृथं गत्वा त ब्रह्मवर्यगुणाः ।
 प्रासादाशिमुखवा प्रीतारसन्ति जपेन देवता । 176
 सर्वत्र प्रबां लोकाः प्रवर्तते ।

	एवम् उग्रस्यतः पुंसः पठदुँ योगासाधनम् ।	1 177 .
	तस्यान्तराशा नैश्चन्ति मृगास्त्वं ह्म अग्निका ।	1
	आत्मस्थं यस्तीक्ष्णः प्रमादा स्थानस्त्रियाः । 178	
	अनवैश्वतन्त्रित्वमङ्गलद्वा आन्तेऽक्षिनम् ।	1
	हुः रवानि दो मनस्थं च विषये वित्तो लोकता । 179	
	इत्येवमाह शः प्रोत्तराः योगीनप्यास्त्व आवतः ।	1
	अत्यन्तोत्साह युक्तस्य जपद्वानरत्वं च । 180	
	तदृन्तराशा नैश्चन्ति विष्णास्त्वर्वेऽक्षिनैः ।	1
	(एु) उपशान्तोऽवनि प्लेपु समाधि रथस्य योगिनः । 181	
	उपशर्गः पूर्वर्तिन्ते दिव्यास्ते सिद्धिसूत्रकाः ।	1
	प्रति आश्वरणा वारी दर्शनास्याद्वेदनाः । 182	
	पटस्तुपसर्गः योगस्य परित्यागात्म सिद्धियः ।	1
	प्रार्थयन्ति च तं देवं दिव्ये ओऽम इत्ययोगिनः । 183	
	बुपात्प बृद्धिपीठात् एव व्यान्ते एव नाधिपाः ।	1
131	उपतिष्ठन्ति रुजानि व्यानिं च महान्ति च । 184	
	वेदात्म सर्वशास्त्राणि स्वयमेव अवन्ति च ।	1
	ऋष्यस्त्विष्टुसंपात्म वशो तिष्ठन्ति तिष्ठताः । 185	
	सदा गहो दधि कृज्ञन्तायन्ते विष्टुपोऽग्निः ।	1
	योगेऽप्य योद्धिस्त्रैः हि प्रप्यः प्रतिभादग्रः । 186	
	प्रति आदिषु कुत्रेषु गुणेणासंक्षेपे ततः ।	1

न अवेद्यपरमैवं मक्षायं सर्ववा॒मि॑म् । १८७
 तस्मा दुणी॑ श्च ओगांश्च देवासुरमहोश्चृता॒म् ।
 तुणवयज्ञतस्मानी॑ श्च स्त्रये॑ ए प्रसीदति॑ । १८८
 ततः प्रदेशो॑ देवेशो॑ लुक्षिरसर्वे॑ प्रवर्तते॑ ।
 अणिमादिगुणोऽवर्णे॑ सर्ववृत्वं॑ ए योगीनः॑ । १८९
 सर्ववृत्वः॑ सीतनुं॑ त्यक्ता॑ शुद्धैशान्तस्मदा॑ सुख्वा॑
 विहृष्टः॑ परिपूर्णश्च मुत्तुरस्त्वात्मा॑ निति॑ छृति॑ । १९०
 अकुरुहाय॑ नोकानां॑ यदि॑ ओहै॑ न संत्यजेत्॑ ।
 अणिमादिगुणैश्चूलः॑ सति॑ षेष्ठिववत्प्रथुः॑ । १९१
 तदा॑ हृती॑ ए कर्ती॑ ए ओक्तान्प्रवृत्तैव॑ वृत्ति॑ ।
 ज्ञानं॑ सदोपदेष्टाप्य॑ सुज्ञानाप्रतिनेतना॑ । १९२
 .. वमिक्तया॑ ओगान्त॑ शुक्ता॑ ज्ञानं॑ प्रकाशयत्प्रयत्नं॑
 प्रक्रयान्ते॑ तनुं॑ त्यक्ता॑ स्वात्मन्येवावति॑ षक्ति॑ । १९३
 यस्मात्यैश्वर्यं॑ ए मोक्षं॑ ए योगादुश्यमाप्नुयात्॑ ।
 131a तस्मात्यर्थं॑ परित्यज्य॑ जपेवृद्धयागेऽच्च॑ इंकर्म॑ । १९४
 ये॑ संक्रिता॑ ज्ञानमया॑ ।
 प्रयान्ति॑ पारं॑ ग्रवसागरस्या॑ ।
 तिष्ठन्ति॑ ममा॑ ग्रवसागरेस्मिन्॑ ।
 फुत्रेषु॑ दरेषु॑ गृहेषु॑ म सत्ता॑ः॑ ॥ १९५
 ज्ञानेन॑ योरूपं॑ परमं॑ ए मोक्षाँ॑

विन्दीनि शर्वे फुकुआह्नीयैः

अनेन हेतुः प्रश्नाति केषित्

सिद्धास्त्वं ओगान् प्रवचेणु मुत्तिम्

इमं परं पापहर्तं पवित्रं

कानामृतं मृत्युविनाशं च

विकाग यः प्राणिहिताय दद्याः-

ज्ञानं कुरु स्तेनं समः कुतो इन्द्रः

सर्वं सद्यः प्रतिपूजनीयः

सर्वं माता जगात् पिताम्

स एव लक्ष्मसहु रुद्रिवंश्य

कानामृतं यः परमं च दद्यात्

॥ इति श्रीवधमेत्तरे कान-

योगो नाम दक्षमोद्यायः॥

श्री शास्त्रसन्दाश्विना-

र्णमस्तु ॥

। श्रीव ॥

। अथ । अग्न । अग्न । अग्न । अग्न । अग्न । अग्न ।

—X.—

॥ 196

॥ 197

॥ 198

॥ श्रीः ॥

॥ अथ रकाक्षोदयायः ॥

॥ शिवाग्नुपरब्रह्मणनमः ॥

132

अथ पापविशुद्धयर्थं प्राथास्ति तं समानरेते ।
 कृत्वा शोऽयं तथा स्नानं शिवाग्निहुतपूजनम् । 1
 उत्थाग पीड्यमे यामे सुगृहीतकमण्डलः ।
 द्योतपादुकमाकामन मूर्त्तिर्यथाकृमः । 2
 हक्षो विनीतमित्वा अस्मोदकविधाननित ।
 सवानशोनकर्णेषु तदभावे कमण्डलः । 3
 वाचं नियमय यस्याय नैष्विवनोत्सवर्जितः ।
 शिरः प्रावृत्य तत्कुर्यादन्तर्दीयं तृष्णगृहीम् । 4
 हिवा रान्दयासु कर्णरथं ब्रह्मसूतं उद्भूतवः ।
 कुर्यान्मूर्त्पुरीषेषु रात्रे नैष्विवामुखवः । 5
 मार्जिनं वामहस्ते पि वीरणा च रथालक्षणः ।
 न विष्मृतमुदीक्षेत तच्चाचामामो तन्म । 6
 ब्राह्मिकान्तदेवामा गोब्राह्मणजलं प्रति व ।
 जन्मशान्तिः अस्त्मास्थि कुण्डिधार्थं विवैर्जयेत् । 7
 पादावन्नेपनं मूर्तपुरीषं ष्टीवनं च यत् ।
 द्वारादानसथात्कुर्यादन्यादिकृतं अवेत । 8
 एष्टीत्वैष्विवाम्योन्नाय समायनं कमण्डलः ।

- शोन्यं शुश्रीनमृदुं ओऽशि॒ः गन्धिले पवि॒ मुक्तये॑ । १९
 नि॑
- १३२० तिस्रो लिङ्गो॒ मृद्वा॑ योज्या॒ त्वं॒ ए॒ कृत्वा॒ अ॒ मुक्ति॑ का॑ ।
 आमली॒ पत्तमात्र॑ तु॑ मृ॑ । १०
- मृ॑ दीर्घते॒ सः॑ करात्यां॑ तु॑ मृत्रोत्सर्गे॑ श्वेत्पृष्ठ॑ चिः॑
 पञ्चापाते॑ मृदो॑ योज्या॑ तिस्र॑ इपान्तर॑ मृति॑ का॑ । ११
- अ॒ कृति॑ वा॒ वासिका॒ कर्ष्ण॑ तिस्रा॑ रांश्चोह्यं॑ हृत्वा॒ ओः॑
 द्वावाम॑ करे॑ योज्या॑ पाप्तो॒ स्त्र॑ तथोऽप्यो॑ । १२
- उपस्पद्धिनकाले॑ तु॑ तिस्रुभि॑ कृत्वा॒ त्वे॑
 जङ्गा॑ शोचे॑ मृद॑ तिस्रो॑ ए॑ कै॒ का॒ न॒ त॒ र॒ मृ॒ ति॒ का॑ ।
- अ॒ कृति॑ वा॒ वासिका॒ कर्ष्ण॑ तिस्र॑ रांश्चोह्यं॑ हृत्वा॒ यो॑ । १३
- र्यंवा॑ हौ॑ ति॒ सु॒ भि॑ हृत्वा॑ मृ॒ उ॒ द॒ द॒ स॒ स॒ म॒ व॒ क॒ ज॒ ल॒ ल॒ न॒ ब॒ त॑
 कृद्वा॑ मृ॒ म॒ द॒ द॒ य॒ मृ॒ त्रा॑ यो॑ दि॒ उ॒ द॒ गे॑ न॒ त॒ व॒ पञ्चा॑ । १४
- क्षाक्षिते॑ वारिणा॑ मृ॒ उ॒ द॒ द॒ रि॒ स्त्र॑ इपान्तर॑ मृ॒ ति॒ का॑ ।
 आमणी॑ न॒ न॒ द॒ य॑ कर्ष्ण॑ मृ॒ त्रो॑ थे॒ न॑ वि॒ शो॑ द॒ ये॑ त॑ । १५
- अ॒ न॒ त॑ : कृ॒ ल्ला॑ बौ॒ हि॑ स॒ स॒ म॒ व॒ क॒ ज॒ ल॒ ल॒ न॒ ब॒ त॑
 अ॒ द॒ द॒ त॑ त्र॒ शि॑ रनु॒ णा॑ शि॑ पू॒ त्रा॑ शि॑ व॒ न॒ न॒ न॒ क॒ षु॑ षा॑ । १६
- हृद्वा॑ मा॒ शि॑ रे॑ ओ॑ ना॑ शि॑ रि॒ स्त्र॑ च॒ तु॒ वी॑ स॒ मा॒ न॒ व॒ त॑
 पारि॑ मृ॒ ज॑ ये॑ दि॒ रा॑ रञ्ज॑ य॑ द्वा॒ द्वा॑ ज॑ न॑ रि॒ स॒ र॒ पू॒ श॑ त॑ । १७
- दृ॒ ष्णी॑ गे॑ त॑ त॑ श॒ श॒ द॒ श॒ व॒ म॒ न॒ त्र॑ य॑ पू॒ वि॑ त॑
 आ॒ ना॒ म॑ दृ॒ ष्णी॑ द॒ री॑ ये॑ न॑ ब्र॒ ष्णी॑ द॒ द॒ द॒ द॒ द॒ । १८

कर्णे

- 133 द्विरः प्राचा वृत्य (लुणो) एव तथा मुक्तिश्च खोपेवा ।
 अलुवा- पाहशोन्यं एव नान्यामे इक्षिणामुखः । 19
 तदन्तरान्तरे विभिन्नाप्ताव्याप्ताय औं असा ।
 वस्त्रशोन्यं प्रवक्षयामि तच्छुद्धे इष्टव्यते यतः । 20
 वस्त्रशोन्यं विदीना त्वा हुमि रप्य इच्छित्वेत् ।
 देवकार्योपयुक्तानां प्रत्यहं इति-प्रभुत्वेत् । 21
 वाससामि तरेषां एव कार्यं शोन्यं मालागमे ।
 हुमिना तोरणां कार्यं वंशाद्युत्त्रेण तु । 22
 तत्र वासां स्त्रियोर्जयं शमयक्त बद्धवापशोधयेत् ।
 रबगेवा हुमिते वृष्टो गिर्मिले वा शिक्कातले । 23
 दुर्बजिले इच्छो वापि क्षालिते यु तुणेषु वा ।
 विष्मूत्रहुक्तु दिन्द्युनि मुक्तोयेन विशोधयेत् । 24
 कार्यं मादृ ततः शोर्ये गोमुत्रादै विशोधयेत् ।
 मृद्वारि तोवदादै तद्युद्धेवो हि तदुतो । 25
 तस्य वानिकातो यावत् शविस्तु दव्यशुद्धिकु-
 कोशोयविक्षेपः रुक्षः क्षामाणं गौरसर्पिभः । 26
 श्रीपत्ते रुक्षपट्टानां कुंभः पाण्डामिरुक्तः ।
 तोलाग्रज्ञुवेत्राणां वा . . . एतम् । 27
 वानिकानां एव शर्वेषां इक्षुद्धिः कार्यं विजानता ।
 विद्यकालां च पत्राणां वस्त्रान्दुद्धिरिष्यते । 28

133 a	गोवालै विश्वं पैषां विशेषं तीतः ।	
	कार्णयार्थं स्ताम् रौप्याणां नपुसीस क्योरपि । 29	
	शुद्धिः शोचार्थिनाकार्या अस्मा क्षारं कुतर्पिणा ।	
	विर्लेपं काञ्चनं रौप्यमिद्दिः पात्रं विशुद्धयते । 30	
	मणथं मङ्गारवं शुक्तिनां शोनं तैजसवत्स्मृतम् ।	
	रजसवत्स्मृतिनां रहूतिनां चेऽपि मूत्राद्यैषापि दूषितम् । 31	
	अप्तवेषणं रूपं च रूपं योगाः तैजसं शुद्धिं माप्नुयात् ।	
	शुद्धिरोच्छिष्ठुरयं पात्रस्य त्रिः कृत्वा परिमार्जिवम् । 32	
	शोधनं श्रुमिकामेव कर्तव्यं तैजसस्य तु ।	
	दृव्यापामिष्ठुर्सर्वेषां शुद्धिशुत्पवनीं स्मृतम् । 33	
	पात्राक्षात्तुणं काष्ठाणीं प्रोक्षणात्तुद्धिमाप्नुयात् ।	
	स्तुवादिदातु पात्राणां शुक्तिनां लूरवत्स्मृतम् । 34	
	शुद्धिगोर आण्डानां शुद्धितुष्ठेन वारिणा ।	
	शुद्धिरास्थिदातु दृत्तानां तक्षणैः परिशोधनम् । 35	
	अत्यन्तो पगातानां-यं गोमूत्रेणोदकेन-य-	
	संहृतानां-यं दृव्याणां प्रोक्षणात्तुद्धिरिषयते- । 36	
	असंहृत दृव्यशोनं कार्यं प्रत्याभ्यन्ते सदा ।	
134	वसुधान्वाहिराशीनामेकदेशरय दूषणे । 37	
	तावन्मात्रं शुक्तिभ्य शोणं प्राक्षितुमहिति ।	
	अंश्चालपीयसा कार्यं अस्मन्नां-यं विशेषगता । 38	

इा क मूल पाठ का द्याना पाठ्य वरच्छु छिद्र राखते ।
 गोनीया माझी को कीट किमि संस्पर्श ने बुध
 छागो पाजि ध्रुवा चकु छिद्रः अन्तर्था छिद्रा प्रोक्षणा । 139
 रव रा १ वो छु सुगाला देः वि इश्वर है विमाहु वो
 तावन्मात्रं समुद्धृथे शोषं संस्कारने बुधः ।
 ही सो देवेन संस्पृश्य त्रिधारा बुधमवन् । 140
 सुवर्ण तोय संस्पृश्य इश्वरमेव त संकाशः ।
 माझी का केश संमिश्रं पादेवो पहतं च यत् । 141
 रजः पि पी किं का गुर्नं अग्नानो नं व ग्रन्थेत्
 तावन्मात्रं समुद्धृथे प्रोक्षव शोषं तदं ग्रन्था । 142
 आर्याग्रिधारणा चु छिद्रः अस्मद्भोपैण वा अवेत्
 श्रुमि स्थकुदकं इश्वरं वै तु एवं रथत गो व्रजेत् । 143
 अव्यासं च हमेद्वेन ग्रन्थपर्णीरसान्वितम् ।
 न मुख्या विप्रु जोच्छु छुं कुर्यु रुद्धं च तेजाः । 144
 याग्नम शूणि गतार्था रथी छु दन्तान्तरसं स्थिताः ।
 134 a पादा स्पृशनि ये पापि वृराम्यमन् विन्दुवः । 145
 ते पार्थि वै रसमाः देयाः न ते रथ्य शुभि अवेत् । 146
 कुप्तवा लुप्तवाच्य पीत्वा च संश्लाघन्याधोरसान् । 147
 श्वीचित्वा द्याय बाढ़ी च शुभि रथ्याभ्यमेत्युगः । 148
 दृश्य हस्त रसा भुक्ति छुर्सनि द्याया त्रिराच्य मेत् ।

	सूर्यकु छिद्रपूर्वका कार्या द्रव्यानुरूपतः । 49
	गोशकृन्मूलवलमी कु मृतिका प्रस्तुमनारिति ।
१३५	वेष्मायतनलिङ्गानां कार्या मृतिका विशेषज्ञता । 50
	मार्तिका इति स्तोके । गोविवासान्तरेण य
	इति पद्मविद्याकु छिद्रः कार्या अमेरिजानता । 51
	ज्ञामाद्वयस्तद्वाऽग्निः विग्रहान्तर्यात्पुरुषाम् ।
	मही सर्वा चक्रमेव्या स्यान्तिलोपायत्र दृश्यते । 52
	इति रापणं ज्ञानेण कातु ह स्तारसदाकुपिः ।
	प्रस्तुवेच्य शुभिर्विसः इकुनिः प्रतिशातनः । 53
	विप्रगोमधिकांश्वाजांश्च वृष्टाशाच सूर्यसमग्रः ।
	इयो शुर्वियुराप्त्य रूपर्वी मेव्यानि सर्वदा । 54
	त्वं यामैरश्चां वा परिश्राम्य गृहात्रहिः ।
	पादौ प्रद्वाक्या मृतोयैः गृहान्तः प्रविशोत्ततः । 55
	शिरसनां प्रकृतीति स्त्रवन्तीषु विशेषतः ।
	सुदुर्मध्यस्तमुच्छिष्य त्रिः शशीरः समन्ततः । 56
	स्त्रानवस्त्रं परियज्य द्वितीयं परिधायत् ।
	तेव रग्नावा कषायाद्यैर्वस्त्रमन्यत्वमन्तरेत् । 57
	स्त्रोपवीतस्त्रमान्यमय वानीयमविमन्त्रयेत् ।
	एकाविश्वाति पारं तु शिवप्रत्येषा अतितः । 58
	३ द्यायमानश्विनिं शान्तं शान्ते रुपानं समन्तरेत् ।

आन्यग्रह-पारमिनः कुर्यादीशिषेत् ततः पुनः	1	59
कंभेन वर्णपुटेनैः करहृष्टपुटेनवा	1	
शिवेनोकादशात्मानं स्वयमन्येन वा पुनः	1	60
विष्णुलकुमी विशुद्धयर्थमशीर्षे समन्तरः	1	
आन्यग्रह प्रोक्षणे शुद्धयस्तावदेवात्मग्राहिश्चिरः	1	61
जहां परिजपेन स्नानं कुंभे निवारयेत्	1	
एवं अवति सुरनातः रस्वपाप विवर्जितः	1	62
सर्वतीर्थीश्चिरात्मेनैवेकस्य शब्दधारः एवं अवेत्	1	
सन्दृश्या अत्र परिग्रहः शिवेनोकादशा कृतव्यम्	1	63
जहां विशुद्धिमोघाते रनानदीन इति कुरुतेऽतजपेत्	1	
पूर्वं इयं पूजयदेवेषां कुरुतु मात्रा अक्षितः	1	64
अद्वावान् बलि तत्र शिवाष्टाश्यशां जपेत्	1	
पतं शुभं पुर्षं फलं त्वं मूलमन्वपानाच्च मौषधम्	1	65
उग्निवेदां न शुच्योत यद्वाहाराय कीर्तितम्	1	
उग्निवेदां सञ्चुञ्जानो प्रायश्चित्तं समाप्तेत्	1	66
शिवाष्टातजपेत् पूजयात्प विशुद्धयति	1	
अस्त्रै प्राणिसंपातं हत्वेनोकादशा कं जपेत्	1	67
हत्वान् पक्षिणरसवीः त्रिलोकादशा कं जपेत्	1	
सर्वमार्जीरनकुमानं वानमुख्यं रवरं हयम्	1	68
अजादांकृष्णमुग्नानसवीरं हत्वा चाष्टकां जपेत्	1	

- जपेदृष्ट सहस्रं तु क्षत्रविद्वगो वधेषु च । 69
 शिवाज्ञे गुरुपूजां च योगीन्द्रद्विजो जनम्
 हत्वा इत्रं रित्यं बालं शिवमष्टकात् जपेत् । 70
 जपे च तत्सहस्रं तु स-पूर्वस्य प्रमाणे
 सहृत् शिवं अत्तुष्य तान्यं मृतकसूतके
 संस्कारे तु च सर्वे षु गृहेषु किम् तान्यतः । 71
 सूतके व्यत्र ओक्तव्यं नित्यं किञ्चिद्विजयेत् । 72
 अत्का प्रमादेत् र-र-तेहात् शिवं स्याष्टकात् जपेत्
 श्वविद्वकाराह-वहडालं कुर्वन्तः कपिकुकुटैः । 73
 . कण्ठध्रकामादैः र-पूष्ट मन्त्रं न अकायेत् ।
 श्रीवैकादशजपेत् गत्येव हविषा-चुनः । 74
 पीतेन शुद्धये द्विप्रभोजयाहारद्वृष्टिः ।
 तीर्थयात्रा विशुद्धात्मा सहृत् शिवं आवितः । 75
 पुत्रैरपि न अन्तीत सार्थि कूर्वन्त्यामिकः ।
 महापातकशुद्धिर्थं सहस्राणि जपेदृष्टा । 76
 प्राणाग्रामैरस्त्रिसंदर्भं शिवमर्जित-पूजयेत् ।
 रेतो मृतपुरीषाणि प्राण्यं पीत्वा च वाकुणीम् । 77
 अत्का चान्तं न ओज्यान्तं गत्वा जाप्यन्तेऽस्त्रियम् ।
 तदृता श्रीवाच्छयुतं सम्बर्हं पूर्वोक्तविधिना फुनः । 78
 पञ्चाग्रथं सहृत्पीत्वा सर्वपोषेः प्रमुच्यते ।

गोमूर्तं गोमयं क्षीरं दृष्टि सर्पि रञ्जनामात् । ७९
 जपं-व पञ्चश्रिर्वर्णः ^{ओं} कारणं कुशोदकम् ।
 पालाशपद्मपत्रे वा ताम्रे वाच्यथना स्थितः । ८०
 कुवैकस्थं शिवेन जपमष्टकात् पुगः ।
 अहोरात्रो वित्स-सनातः शिवस्य पुरतः स्थितः । ८१
 ओं काराचेव मन्त्रेण प्राङ्मुखस्तच्छब्दं विजित् ।
 पीतुमात्रे अवेत्पूतरसंपूर्ण शिवविर्गिकः । ८२
 ब्रह्मलृपादित्रिः पापे रसर्वेरपि विमुच्यते ।
 मातापितृसमुद्दूरं सहस्रागान्तुकं-न यत् । ८३
 अस्थिमजाहातं पापं ब्रह्म कुर्वन्नः क्षणाद्दृहेत् ।
 उत्षमयां ब्रह्म कुर्वन्न रुनापायित्वा साकुर्विवम् । ८४
 .. वाच पातके मुक्तः शिवलोके महीयते ।
 136 a तस्मादेतपरं एवं महापापविनाशनम् । ८५
 प्रायश्चित्तं शिवेनोत्तं गदेयं यस्य कर्त्तव्यमित् ।
 एतद्वरस्थं परमं प्रायश्चित्तं स्वयं कुपः । ८६
 कुर्वीतप्रत्यन्वयनापापेषु प्रकोशोवर्पये कुरुते ।
 श्रीवक्षानमिदं इच्छन्ते महापातकनाशनम् । ८७
 प्राणिपृथग्नुरुम् प्राङ्मुख्याद्विद्वामनः ।
 "इति श्री शिवधर्मोत्तरे प्रायश्चित्तकथं
 नामे वाद्युतोऽयामः ॥ श्रीशांखसदा-
 श्रीवक्षायपरब्रह्मणो नमः ॥ x ॥
 ~~~~~ x ~~~~~

॥ श्रीः ॥

॥ अथ हादशोद्यायः ॥

॥ शिवाय गुरवे नमः ॥

अगस्त्यः —

शुद्धैतपरमं गुणं गवां देहसक्तभवम्
ब्रह्मकूर्वस्य माहात्म्यं अगस्त्यः पुनरब्रवीत्
अगवन्मुवना चागां लोकः की दशास्तम्भुतः
प्राप्ते कर्मणां देव निर्गुणेष्वनि संस्थितः

स्वान्दोवान् —

शुद्धतामधिधार्थाभि नमस्कृत्वा मठेष्वरम्
गोमातुलोकं परमं सर्वकामसमन्वेतम्
अप्योधरसर्वलोकाभां नरकाः कुमशास्त्रस्थिताः
पाताळानि ततस्भूष पाताळपतयः स्तथा
यावप्यमाणं (कुस्त्याकु) परित्विष्ट्वा भूषितम्
तावल्पमाणान्येवाध्यः कूपाकाराणि तानि कु

तेषां प्रत्येकमुत्सेधं प्रमाणं परिकीर्तिम्
योजनाभां सहस्राणि दश तत्वार्थवित्तम्
सहस्रयोजनान्येषां तालाश्वयन्तरनेमग्रः
सुषिकाणां प्रमाणं कु सहस्राणि नवैकशः
तेषां उच्चिरप्यामस्य तो मतस्तं महात्मम्

दिव्य द्रुंगोपरसंपन्नं श्रीमद्भागीकरांकृतिम् । 8
 नागराज दृसेहकार्ते तस्मिन्कृतं निलेतनः ।
 अनन्तोऽनन्तं हामांप मुचुकुन्दो दुपो बीलम् । 9
 ततो रसातनः नाम श्रीनासं रुथात श्रुमिकम् ।
 बासुके नागराजस्थ तत्र-पातु महा धुरम् । 10
 धुरं पुलो धुर-तत्रैव दानवादिपतेर्महत् ।
 सुपर्णस्य ए दृग्यान्मन्त्रेषांप महामनाम् । 11
 ततस्तत्त्वांप तत्त्वां नाम शक्तिराधित शूतकम् ।
 ज्ञानानां स्वाश्विकादीनां दिवाश्वर-तत्र कीर्तिः । 12
 दानवादिपतीनांप तत्रैव निलयाः कृताः ।
 रोक्षवन्हि रण्यक्षद्व शूतीनां महामनाम् । 13
 ततस्तत्त्वां मित्युक्तं पाताकं पी शूतकम् ।
 तस्य-पोर्वं दुर्सर्वेषां आमयान्विततः स्थितिः । 14
 अशुरादिपति र-तत्र कालमेमिर्महत्परम् ।
 चाकुचामीकरमर्य वै न तेयस्य रम् । 15
 ततस्य निक्ष्यत्कं ताम् पाताकं रूपश्रुमिकम् ।
 तस्मिन्दृष्ट्वा नम्हां तको नाम रथनस्य कृतात्यः । 16
 तारकोग्वि मुरव-रन्तस्मिन् नाराद्वालीद्वानवः ।
 दिवसं निकृतावासाः वह्नादस्तुतधौवन्प । 17
 पाताकं विततः नाम शूक्रकृतिततः ततः ।

कर्मवता अतराजागोऽ सहिते यत्र विष्णुतः	1	18
महाजंभु यग्नी व प्रश्नूतीनां महामनाम्	1	
वीराणा मसुरेन्द्राणां निवासनस्तत्र कीर्तितः.	1	19
कृष्णं क्रिति तन्म तरन्मात् पाताळतन्मर्त्तं शिरम्	1	
शाङ्कुं कर्णमहाकर्णं नमुनीनां निकेतनम्	1	20
पाताळसप्तकादृष्ट्वा सप्तद्वीपा महीस्थिता	1	
समुद्रे सप्तसात्रिष्ठुका पर्वते स्समन्मूलता	1	21
जंशुदीपः वृक्षुमृद्ये लक्ष्मीपस्तभोत्तरे तो बहिः	1	
त्रितयश्शालम्भकीदीपः कुशदीपश्च तद्दीपिः	1	22
क्रोम्यदीपश्च परतः शाकदीपश्च तद्दीपिः	1	
परतः पुष्करदीपः सप्तमः परिकीर्तितः	1	23
क्षारोदकुरसाहीन्य सुकोदक्ष घृतोदधिः	1	
तद्दुतक्षीरपूर्णश्च स्वादुतस्सप्तमस्समृतः	1	24
सप्तदीपसमुद्राणां हिंगुणां हिंगुणोत्तरम्	1	
आयामविस्तरो ब्रेतो निशुक्तः परमस्समृतः	1	25
हिमवान्देमकुटश्च निषध्येति धृदक्षिणः	1	
ब्रीकाश्वेतस्तिशृङ्गीन्य मेत्तुतरतिश्वेतः	1	26
मृद्ये मेत्तुस्थितपृष्ठणां जम्बुदीपश्च स्य मृद्यतः	1	
माल्यवान् पुरतो ब्रेतः पञ्चमे गन्धमादनां	1	27
एते पर्वतराजाणां जम्बुदीपे बर्वस्थिताः	1	

- पूष्टीपादिषु ब्रेया सस्परमेव पर्वताः । 28
- पुण्ड्राद्युपमद्यरथं पर्वतो वलयां कृतिः ।
- एकोस्थितसमन्ताच्च नामतो मानसो तरः । 29
- नहि रेकश्चिनानाम् स्या तु दस्य व्यविस्थितः ।
- उर्वी करतलाकारा काञ्चनी परिमण्डली । 30
- आङ्गुदसन्धिवेशां तु विविष्णा विविद्या क्षिते ।
- तस्य प्रमाणां निर्दिष्ट छाँ दशाक्षेत्र योजन कोटयः । 31
- लोकालोक द्रुति रस्यात् स्तपर्यन्ते समन्ततः ।
- स्थितो हेमवर्ण श्रीमान् अन्यतः परिमाणितः । 32
- योजनां सहस्राणि दशै दूर्धि समुच्छ्रुतः ।
- तावदेव हि विस्तीर्णं तदर्थं आठमान्यतः । 33
- प्रकाशय ततो .. श्रिः परितोपे विहृन्यते ।
- लोकालोक द्रुति प्रोक्तः .. चलो महान् । 34
- .. कालोकं समान्तरोर्य शुलोकः परिकीर्तिः ।
- गन्धर्वयक्षारक्षोश्रिः पिशाच्येष्य विषेवितः । 35
- मानुषैः पक्षुश्रिष्ठोवं मृगैः पश्चिसरीसूषैः ।
- रथावैरिविद्याकारैः श्रौतैर्तस्तु षड्विष्टैः । 36
- शुलोकतो शुलोको यावदादित्यमण्डलम् ।
- अन्तरेत वसन्त्यास्मिन् वसुरुद्रहिवाकरः । 37
- आदित्यमण्डलादूर्ध्वे प्रोक्तं स्वर्णोक्तमधुवात् ।

	विमानको उपर्युक्तस्मिन् अष्टाविंशतिरासरे	1 38
	मेदी श्रुतो विमानां शर्वेषां मुपरि ध्रुवः	1
	उत्थन्ते यत्र बन्धाणि क्रमेणानीलं मण्डलैः	1 39
	योजनानां महीपुष्टाद्वृद्धिं पञ्चादश ध्रुवात्	1
	नि युतान्यविलक्षणधार-स स्मिन्नन्तरे स्थितेः	1 40
	पुथिण्यां प्रथमस्कन्धः स्थित इपोष्मण्डुलात्	1
139	आवहो नामं मेघानां व्युहानां वाहनाणि कृतं	1 41
	द्वितीयः प्रथमं वर्हं नामं निबन्धस्तस्य मण्डले	1
	तृतीयस्तोऽहोपायः स्कन्धदन्त्रोः प्रतिष्ठितः	1 42
	चतुर्थस्तं वहं स्कन्धः स्थिरो नक्षत्रं मण्डले	1
	ग्रहेणु पञ्चमस्कन्धो विवहः परिकीर्तिः	1 43
	स्कन्धः परिवहः षड्जं स्थितस्तस्य मण्डले	1
	वायुः परिग्रहो नामं निबन्धस्तस्य मधुवे-	1 44
	करो युत्पत्तनादीनां वर्षण्यादीनिवहः	1
	उपरिष्ठानं पुनर्षेषणां विमानानाहनीक्षया	1 45
	योजनानां ध्रुवानकोटि महोक्ति समुच्छितः	1
	विविहृत्ताद्विकाशणामाधिवासो महात्माभा-	1 46
	विश्वातिः कोट्यो षष्ठीव सुरणामधिकारिणाम्	1
	जनास्त्वर्त्तामागत्य विशेषात्पञ्चजन्मनः	1 47
	स्थिरो मन्त्रन्तरं तत्र स्वयापारेवसाधिते	1

- आरोहति महालोकं मागच्छन्ति परेजनाः । 48
- श्रवणो द्विवसेनोक्तं देवमार्णीष्पतुर्दृशं ।
क्रमेण कृत्वा कर्मणि महालोके वसन्ति ते । 49
काटिहयं महालोकाः जनलोकं समुच्चितः ।
साध्यानामसुरा तस्मिन् वसन्ति सुखेनसदा । 50
योजनानां तपोलोकभृतस्तः कोटियोजनाः ।
प्रजानां पतयस्तत्र मानसां श्रृणुणास्तुताः । 51
सत्यलोकस्तपोलोकान्कोटि षट्कुं समुच्चितः ।
139 a आस्ते द्वं तृत्यस्तत्र सुराणामीष्वर्विराट् । 52
ब्राह्मलोकान्देहिण्यानोको हिंगुणेन समुच्चितः ।
विस्तारेण तदधीष्ठा दिव्यभोगसमन्वितः । 53
विष्णुलोकान्निरतः क्षीरचिकित्पुर्वं महत् ।
होत्रिशाट्कोटिविस्तीर्णं तदधीर्ण समुच्चितम् । 54
सूर्यायुतप्रतीकाङ्क्षिमानेऽसर्वगामिकैः ।
अनेकाकारविन्यासरूपनान्युपशोत्रितैः । 55
मणिमुक्तादिभिर्द्वयैस्तपञ्चूनदप्रवृत्तैः ।
सहस्रशतहोमश्च तदधीगुणश्रूमितैः । 56
अस्यरोगण अल्लस रोहोग संक्षीर्णैः सर्ववाय समन्वितैः ।
जीतनृत्तरसोपेते रप्तमेयगुणान्वेतैः । 57
मनोजैरसंरब्धेऽप्युपेतैः परिवारसमन्वितैः ।

	कु कु हर धन्यवदेष्य पण्ठान्वामर श्रूषितेः	1 58
	मणि मुक्ता विग्रहेष्य छत्रप्रभाणि दण्डकेः	1
	सर्व रत्नं तीर्थं मुक्ता हरेष्य शोश्रितेः	1 59
	महासिंह सर्वेष्टि रथ रत्नं विश्रूषितेः	1
	कम्पित्पुष्प गृहैष्या प्रमर्शं रथोय गन्धगुणान्वितम्	1 60
	सदा पुष्पफलं वृक्षेः कम्पि कथा सं मनोरथैः	1
	पुष्पो द्यानं मनोरथेष्य दिव्य गन्धगुणान्वितेः	1 61
140	अमृत रथान्दिनी अष्ट्य बही शिरुप शोश्रितम्	1
	हेम रत्नं शिखा वाज्यो सो पात्र रस्फटिकं प्रभैः	1 62
	सितरत्नासितैः पीतैश्च क्लवणैरसुगान्धित्रिः	1
	पञ्चावर्णस्तु मृदुशिः पद्मैश्च भन्ति काञ्चनैः	1 63
	सदा विकासिता ग्रन्थान्वैः श्रीमाङ्कैः पञ्च हस्तान्वैः	1
	दशादादृशा हरतेष्य विश ददरतेष्य शोश्रेन्वैः	1 64
	नाके मरतकं प्रख्यैः पत्रेष्य सुग्रोहैः	1
	पूर्णा नीलोपलं द्यान्वैः दीर्घिकाष्य कम्पित्कम्पित्	1 65
	सि लूङ्याप्रमृगादिष्य गजवाजिरवरान्वैः	1
	गोमुरनेतुष्टवक्षनैः नाभाविहगरूपित्रिः	1 66
	एकंवक्त्रैष्टवक्त्रैष्य बहुवक्त्रैरवक्त्रैः	1
	एकपादैष्टवादेष्य बहुपादैरपादैः	1 67
	एकहस्तैष्टवस्तेष्य बहुहस्तैरहस्तैः	1

- एकनेत्रै द्वित्रै त्रैष्य लङ्घने रेत्रै त्रैकः । 68
 (प्रीति)
- वामनेत्रै द्वित्रै द्वित्रै त्रैष्य लङ्घने होद्वैः ।
 महाकाशे ग्रहानासे मं हातैरेत्रै त्रैकः । 69
- जानासूपाकृतिधैर्यै नानाअरण श्रुप्तितैः ।
 नानावेषधैर्यै द्वित्रैः कामसूपे मं हृष्टवैः । 70
- जानाप्रवाहै संयुक्ते नीना त्रिकारन्ते विद्वारदैः ।
 असंख्यैर्गणव्याप्तैः स्त्रयस्यान्यैरतथाविद्याः । 71
- कुछजा वामनका दीर्घ्याः पूरद्वैहृष्टे पूरवनमाः ।
 मुष्टाश्य विकटारस्थूलाः करात्माः विद्वासिकाः । 72
- ~~सुभोदरा द्वृस्वभुजा~~ : द्वृस्वजंघो तु नासिकाः जानकाः । 73
- मुगेन्द्र वदना द्यान्ते गजवाजि मुरवारतथा
 द्वृस्वाकुमितकेशाश्य सुन्दराः प्रियदर्शी नाः । 74
- अन्याश्य कामसूपिण्याः कोटिशाः परिचारकाः ।
 बहिरन्तः प्रकाराश्य रमन्ते र्हर्वश्रुमिषु ।
 विचित्रं भूमयस्तत्र वज्रैर्दूर्यसप्तश्राः । 75
- कन्तिसुवर्णसंकाशाः कन्तिन्मरतकप्रश्राः ।
 स्फटि काष्ठेन्द्रनीलाश्य पद्मराजानिश्चाः कन्तित् । 76
- चन्द्रमण्डलसंकाशाः कन्ति दौन्धवरप्रश्राः ।
 आरुलाभैः पञ्चवर्णेश्य महापञ्चरत्नं कृताः । 77
- कन्तिच्च विविधैरन्त्रैः कुसुमैरुपश्चोशिताः ।

एवं विचित्रवर्णां श्रुमगोतीवशोऽनिताः

1 78

रमन्ते यासु स्तु मिता रस्ती अति रसाद्य छिवानिताः ।

तीलोटपलदक्षयामाः पद्मपत्राथेष्टाणाः । 79

त सन्यामी कराकरा इशुष्वद्यामा रस थापराः ।

प्रियकृष्णामगोराद्य दिव्यग्राहामगोरमाः । 80

कुशोदयी रसुजपत्राः स्वरूपा रसुप्रियः प्रियाः ।

मत्तमातंगगामिन्यः रसनआर विनामिताः । 81

141 मदाक्षया रसुकुशाद्य सर्वविष्ववशो अन्नाः ।

विचित्रवर्णपरीचामाः दिव्याश्रण श्रुष्टिताः । 82

सल्लापोऽकापकुशालाः गीतवाद्यरस्तिप्रियाः ।

दृष्टांच वारं चिकितं गण्ठदेशा -

स्वामप्रभाआनितगात्रयष्टयः

सामा स्वामा विक्षेपुपजनात्सुरतप्रभावे

प्रहृष्टिनारमयान्ति नार्याः ॥ 83

नुत्प्रगोर्गमधुरेष्य गेषे-

स्तनामैवन्ध्यैविविध्यैष्य वार्द्यैः

हास्ये रसमैत्तेष्टक्षयनविश्वमेष्य

कीडाप्रयोगैविविध्यै रस थान्तेैः ॥ 84

इति सर्वगुणोपतेैः स्त्रीविश्वैर्मनोरमैः

असंख्यातैः पुरुङ्गव्याघ्रमीष्वरस्थ समन्ततः ॥ 85

	(मट्ट)
तस्मादेव तु तो अद्भुतवरायतरं हृष्टः	१
शुद्दस्फीटकरं काष्ठं स्थानमाद्यमुमापतेः	१ ८६
तत्रास्ति अगवा .. यः पूज्यमातो गणोऽन्वैः	१
सिद्धैश्च स्थानसंप्राप्तेः त्रिलिङ्गविनिवाचिभिः	१ ८७
इष्वरायतन्त्रये श्रीमात्पर्मवृणस्थितः	१
यास्मिन्वृणप्रत्येपरं गोमातरस्तद्वा	१ ८८
गोलोकश्विवलोकश्चायेनाव ततःस्मृताः	१
(वरुण) उद्गलो तुर्यं गोलोकस्यापि तदुणाः	१ ८९
बन्धो अद्भान्य शुराभिः शुशीलं दा	१
इति गोमातरः पश्च श्विवलोक्य वास्थिताः	१ ९०
एता धार्त्या र्हर्वलोक्य मातरः	१
तर्पयन्ति जगत्कुरुतेः दिव्यमात्रसामृ	१ ९१
.. पतीर्थ श्विवरस्थाना हीनवरेच्छावश्चानुगाः	१
उपकाराय र्हर्वपामि मौ लोकं समाप्तिताः	१ ९२
तुणादि रवादान्ति वसन्त्यरण्ये विवन्ति तो योन्यपरिण्टु ..	१
दुष्टान्ति वाहन्ति पुनान्ति पान्ति गर्वं रस्तेः जीवति जीवलोकः	१ ९३
कुतस्तेषां हि पापानि येषां एहमलं कुरुम्	१
सततं बालवृत्ताभिः गो .. श्रीत्रिइव सवयम्	१ ९४
जे कुर्वन्ति गर्वं अक्षिं तुणतोयप्रदानतः	१
प्राणसंरोपणाद्योऽगर्वां लोकं व्रजन्ति ते	१ ९५

दृणतोय प्रदेशोऽु नीवा यत्रैव मातरम् ।
 १
 ये रक्षिति सदा गोपाः शिवलोकं ब्रजनिते ते । १ १६
 ये शिवाय गुरोर्वापि जां प्रयच्छन्ति शीतितः ।
 १
 ते मोदन्ते शिवे लोके ओग्निः ओग्नेः कल्पासु तं वराः । १ १७
 विवेद्य गोरसं अक्षगा शिवाय शिवयोगिने ।
 १
 सर्वान्लोकानवाप्नोति शिवलोके महीयते । १ १८
 दृष्टिलोक सुखार्थाय परलोक सुखार्थाय ।
 १
 सर्वस्वेवापि गां स्त्र॒-माद॑ धीति विपश्चितः । १ १९
 अहो द्युमहृदाक्षर्यमहो सुषु द्युआपि तम्
 यत्पवित्रं य मृष्टं पं गोरसं पुष्टिविवरनितम् । १ १००
 गोमात्रा निर्जितो लोको मृष्टाङ्गो मताजिताः
 गोमात्रा निर्जितं द्वयं समस्तं गोमतं जगतम् । १ १०१
 गावो धनं मनुष्याणां गतो य धनम् तम्
 गावो येषां महे नस्युः अबन्धुवित हृष्टम् । १ १०२
 स्पृष्टाक्षय गावद्वामयन्ति पापं
 दन्तास्तु गावस्त्रिदिवं नयनिति
 संरक्षिता गोपनयन्ति विन्तं
 गोविन्दं तुल्यं शिवर्मस्ति किञ्चित् ॥ १०३
 संपन्नमग्नाति ददाति नित्यं
 पापापहुँ मित्रविवर्द्धनं य

स एव साम्यं परिशुद्धयते व

गोशीर्न तुल्यं श्रिवमस्ति किञ्चित् ॥ 104

तुषानि शुद्धाणि रसे चरिता

धी ताणि तोयाणि न्यगृहं स्तवन्ति ।

यज्ञो मयाद्यक्ष्य पुनान्ति लोकान्

गोशीर्न तुल्यं श्रिवमस्ति किञ्चित् ॥ 105

सदाच लोके परमं पवित्रं

गवां रसं शुद्धिविवर्धनम् ।

अहनाति युत्काविव धान्यगुच्छा

मिष्टं श्रिवं ये श्रिवमल्प गृह्णां ॥ 106

गोमातुशाङ्का यः कुर्वित्सु दृढामि षुक्लामयम् ।

मृत्पि उड़काष्ठाकुड्यां यां स गिर्वान्विताम् ॥ 107

सापि धान्यगवाक्षेष्य इसमां षुक्लम् ।

पश्या द्रुद्रुवकर्तव्यं उच्चेद्रुवगवाक्षरम् । 108

वक्षेष्य वंशाविदृतेः कोटि षुक्ला समं दृढम् ।

.. मथः प्रदातव्यं येव मूलमधो त्रजेत् ॥ 109

गोमग्ं तद्वाक्षेष्य श्रित्वा दुर्दुर्गुर्वयेत् ।

अवकीर्णीश्च सर्वं धूपयिता समं ततः ॥ 110

(हिंसा) कृशा वृद्धातुराणां य पृथक्पाकं प्रकल्पयेत् ।

हृष्णान्यवाल्लुद्धान्न वर्त्सानामित्रेषां पृथक्अवेत् ॥ 111

- १४३   कृद्या संस्वाह अ . द्राणीं निवास ई प्रकल्पेत् ।
 परिदृष्ट्युवनि सोरब्धेन वसन्ते च रमान्ते च
 अल्लाण मी॒व॑ विष्णुं जोऽकांक्षाणं सदा यजेत् । 112
 विन्यस्य पूर्ववदैर्णं वशा॑त्कृप्य गवाक्षरे
 सित्ताङ्कदाँ महादुर्जीं पञ्चं सून्धाति मात्रम् ।
 विष्मेकाँ सोमनन्दी च पूर्वादृश्यन्ते विन्यसेत् । 113
 नदी तट॑ कृद्या ऐव थ निष्व व वल्मीकि मृतिकां ।
 पञ्चगणेन इतं शोजय हैवात्पिपुले प्रकल्पेत् । 114
 हौरे गवां गवाक्षाभ्यां मुद्दाकार्यो सुक्षोभवो ।
 सन्धी॒व॒ भ॒लाकाक्षे वृष्णोऽस्मै निष्व॒ र॒थतम् । 115
 इंद्रशस्त्रवृणे नृ॒स्यात् सर्वाद्व॑यविशोभवो ।
 प्रीते दर्शन आवेन गवां रुद्य॒स्तादृशां प्रजाः । 116
 अष्ट॒र्यास्तमनु॒कृत्वा गोजनं च प्रकामतः ।
 (कर्म)   र॒वस्ति वात्यं ततः क्षागे प्रधानानि निवेशयेत् । 117
 इति यः कारये ऋतवा गोमातृ॒गृहमी॒दशम् ।
 य विद्युत्याङ्कु पापानि श्वीलोके महीयते । 118
 बालस्तु प्रतीक्षा॑ र॒सर्वविकाम॒स्तमी॒वैतः । 119
 काञ्चने ऋवने दिव्ये र॒सर्वर॒व॒प॒शोश्चितः । 120
 सप्तमूर्गे॑ पुरव॒र॒क्षात् संर॒व॒र्यथ॒प॒श्चितः ।
 प्रत्येकं मपि॑ दिव्येन स्त्रीसहस्रेण संयुते॑ । 121

- एते रथे शा ति पुर्ण मृष्णोऽग्ने थेप्सिष्टः ।
कीउते तत्र पुण्यात्मा यावदा न्द्रं तारकम् । 122
ततः काला अपि अष्टः कुमाकोक मवामुयात् ।
हरि ब्रह्मा इनोकेषु तेदन्ते मेतु गृधिनि । 123
तस्मादपि च्युतः कालान् प्राङ्मुखा दुतराङ्कुरन् ।
ततो भारतवर्षे इश्मिन् राजाश्वन्ति धार्मिकः । 124
स्वरूप . . बग्धशीमा न्द्रवर्ष काम समावितः ।
ततः पा . . यनायो उच्छ्रृंगा . . तेपुनः । 125
यस्मिन्नामे गर्वा गोष्ठे उल्लाखाय शमीपतः + ।
143a कुर्या दृक्षाकुल स्थाने तेजो कामा निर्वन्येत् । 126
गवामेकत्र संस्कृ -
तस्मादेकता वसति इति ग्रीष्मा प्रकाशप्रेत । + 127
जान्य रथान् यदा पश्येत् गर्वा ग्रीष्मा सुक्ष्मो अनन् । +
पूर्वमेव गर्वा स्थानं श्वोदय यनोद्देव दिने । + 128
अशोध्येत गोवास्त्रामीर्यं वा परस्य वा । +
संप्रदाय गर्वा स्त्रीरथं शिवोके मठीयते । + 129
दुःर्वं कृत्वा नश्च हुःर्वं सुर्वं कृत्वा सुर्वं नश्चेत् । +
तस्माद्द्य शर्व तत्वेषु सुरवार्थी सुरव मान्येत् । + 130
अत्येक भूषणमुत्पाय सुरव मान्य देहिवः । +
प्राप्नोति सुम हृसोऽय मृष्णोर्मि शिवे पुरे । + 131

	तस्माद्गां चारये द्वीपे जलवृक्षहृणान्विते ।	1
	वर्णासुकं हृमे रथान्ते गिरिषुष्टसमीपतः । 132	
	हेमन्दे यदिवा काशो रात्रोऽप्य प्रसरन्वयेत् ।	1
	बिस्तुणो डपि गर्वां रथान्ते वसदेण धृतिर्विते । 133	
	ज्ञीष्मे बिवासये दुःखं रत्नादुतोर्यं महाद्वितः ।	1
	क्षारशूरसलिं क्षारं ज्ञीष्मादन्यत्र इति वितम् । 134	
	एवं यः पायद्यन्गान्तु सगोपन्धार ग्रातसः ।	1
144	सर्वपापविनिः मुक्ताक्षिवलोके महीयते । 135	
	अस्मां रसं भास्यु गोषु मध्ये कमिति कमिते ।	1
	कष्ठुयन्नार्थं निरवनेत् श्रिवलोकं सगत्याति । 136	
	अनाथान्दुविलासन्वरथान्दोगादिपरिषीडितान् ।	1
	मृत्वावत्सालपदुर्धार्घ्यं मातृश्रिः परिवर्जितान् । 137	
	स्वकीयान्परकीयान्वा वत्सान्यः परिवालयेत् ।	1
	विधूय भर्वियापानि श्रिवलोके महीयते । 138	
	दुर्बलोक्ष्यते प्राक्तान् ये वत्सान्धीरजीविनः ।	1
	विष्पीडयन्ति पापिष्ठाः पत्यन्ते नरकेषु ते । 139	
	निष्वासन्ति गृहे येषां द्व्यमानाङ्कुष्ठाविनां ।	1
	विष्फूर्णिष्फूर्णिर्वत्साः पत्यन्ते नरकेषु ते । 140	
	निकोशान्तः कुष्ठाविष्ठाः गुणकल्पोषु तालुकाः ।	1
	नरकाहो प्रयच्छन्ति वर्षकोटिकां दराः । 141	

- तरके वयस्तु निरुक्ता रसव द्वेषण कर्मणा ।
 यत्र तत्र श्रिजायन्ते तत्र तत्र कुञ्चि द्विताः । 143
 यो निकोटि सहस्रे पुं परिकृष्ण कृमादपुनः ।
 मनुष्य योगो जायन्ते दरिद्राः परतन्त्रकाः । 144
 तस्मान्न पीडये वृक्षान् नप ।
 तदीर्णं नदु हेतु गः । 144
 ५४५ मासो न दुहेव एतु मीस तदर्थकम्
 (ज) न तस्मान्न वर्त्तावा कल्पांसतु वर्जयेत् । 145
 मधुनापनर्थं धूमं कुर्याट्कृष्णर्थं तद्वा आ । 146
 क्रिमिरोगं कुर्यादेव्यः सर्वयत्नेन पालयेत् ।
 य एवं बालवसाना मुपकाराय वर्तिते । 147
 इहाद्वोति धनं योरब्धं परजन्य शिवं पुरम् ।
 आमं ओर्कुर्यै मासं हृपति यस्मान्दृरेत् । 148
 कुले कविं शामुतार्थं शिवलोके महीयते ।
 यस्तु द्विः प्रथमे (१) कामओर्ज्यान् सूमुद्वरेत् । 149
 प्रतिग्रहादुपायेन शिवलोके महीयते ।
 यः प्रद्यात्सुधवक्त्वं शिवं द्वात्वा महावृषम् । 150
 विस्तीर्णे रसकं कुञ्चीन् समुन्नत बृहं कृति म्
 कृद्वं कृच्छ्रतं भूजनाग्रमल्पशुज्ञं नरं तथा । 151

	स्थूलाग्रहकुमुकं वा सर्ववयवशोऽतिम् ।	
	स्तनिप्रैश्च कुरुमेः कुद्धुमोद्य वर्णवैः । 152	
	यथा शोश्चं समातुल्य निश्चै न जयेत् ।	
	वृणं मणिरथोपेतं पण्डितामरकान्वितम् । 153	
	स्वार्थिकेर्दीनद्यश्च नानारूपेष्ठोऽतिम् ।	
145	अष्टाकुलप्रविस्तीर्णं हेमपदुः । 154	
	राजतं पर्मणावापि मालामुखसिनिव्यसेत् ।	
	तद्विघ्नापुष्टमालं य पुच्छान्तरकुः । श्रिताम् । 155	
	नानाभरणसंयुक्तामुदारा । प्रलभितीम् ।	
	हेमराजतराखी वा नानारूपेष्ठोऽतिम् । 156	
	कायि कुरुक्षयं तस्य सवस्त्रं यामरान्वितम् ।	
	पट्टं श्रिशसि सोवर्णं यन्द्रः । शूष्पितम् । 157	
	यामराष्वर्त्थप्रैश्च नद्यीयादत्त्वसंयुतम् ।	
	ग्रेवेयेन दिव्येन नानारूपेष्ठोऽतिम् । 158	
	पण्डिकार्णीम् । । द्वित सुस्वनाम् ।	
	रकुरैरसोवर्णकार्येष्य केचुरांगादं शूष्पितम् । 159	
	पट्टवस्त्रप्रियिप्रैश्च यथा शोश्चमलकृतम् ।	
	विमानदः । । नादादि मद्धुकः । 160	
	दोधूगमान्यमरः । श्रिवायनिवेदयेत् ।	
	यान । । एष मस्त्र॒यनात् (त) प्रसूतिकुलेषु-य । 161	

ब्रते

- न स च मातुर्यकं लोकमागच्छेऽपुनरभवतुवम् । 162
- 145a ज्ञातगोऽग्न रसमासा च तत्रैव स विमुच्यते ।
ए । 163
- सुखिसिक्षां मनसः प्राणं बहुक्षीरदुष्टं ग्राम
वाना अरणसंचुक्ताः पूर्वशोभा समान्विताः । 164
- पूज्य जस्यवगोकुले ।
इत्येवं यः प्रदद्यातु वृषेन्द्रि शिवण्णुले । 165
- सपूर्वेन्द्रि लभते पुण्यं वृषदा ।
सद्गुणोपेत मनस्त्वाहुं शिवाश्रमे । 166
- दश धेनु प्रदद्यन्ते पर्वतं शोभा मातुवात
उत्पाद्य सस्यानि तुण्णं चरन्ति ।
भूयस्त्वालिङ्गं पिबन्ति । 167
- आहारपीठां प्रवदन्ति किञ्चित्
अहो वृषेजस्त्विति जीवं लोकः ।
- बवृषाणां वृषमास्त्वाः येवरन्ति नराध्यमाः । 168
- ते महाप्रकृत्य यावत् पवन्ते नरकृषु ।
बृजपुष्टेन गच्छते शान्ते ज्ञात्वा नर्त्तन्ते नरकृषु । 169
- नवा रदे मपेष्ठोत पार्ण तस्मा पि तस्मा ।
ये बृषा धुनिर्मुकारिष्टेषु लोकाङ्गाः इशी नं प्रति
तान्वाह्यन्ति ये मूढाः पापाचार नराध्यमाः । 170

- 146 ते महा प्रक्षयं यावद् दृष्टोष नरकादिषु । 171
 पन्थवन्ते विविधैर्योऽपि : पत्नीपुत्रादिसंहृतैः
 (त) ४
 राक्षां तु विषये यस्य नन्तरम् नराध्माः । 172
 वृणान्वहन्ति पापिष्ठाः पापं तस्यापि तस्यमम्
 तस्मान्ति वारये द्राजा बाद्यमानादृजनेवृषान् । 173
 अन्यथा पोरेषु नरकेषु एव तस्यवयः
 वाह्यमानादृष्ट्वा न्युपो विवर्णं स्वर्गमाध्यात् । 174
 इहाशार्यं धनं स्तोरुर्गमाग्रुः कीर्तिश्चित्तं सुताम्
 यश्च पापविशुद्ध्यर्थं प्रायोऽप्यन्तं स्तु . ते । 175
 वृषेष्ठादेश्वरं हृवा वृषं रक्षोऽच मातरम्
 लेखां रक्षां कुर्यात् गोस्त्रपाणां इति इतम् । 176
 वर्धते एव सुरगेनैव चरन्ति समरन्ति एव
 गो ब्राह्मणं प्रविरक्षं स्तु दन्तेतत्तरतथा । 177
 तस्मात् विरक्षागाश्च चारये त्पाश्चलयेति एव
 गोश्चिरेष्वरं रक्षाश्चाददम्यास्त्वाह अतुर्काः । 178
 अशिष्वेष्वरं गो रक्ष्युताश्च नाशं . योपेष्य
 इति द्विष्ठो एव मद्याद्वृष्ट्यायां विविष्वायेत् । 179
 एवं प्रविरक्षा गावः सदा कृत्यासु पालयेत्
 पातके स्त्रेषु शिशुवतोऽपि महीयते मवाप्नुयात् । 180
- 146a

ये (विद्विति)	जनां	। 181
ते विद्विति महाओगान्नराश्वीव पुरे चिरम्		।
ये शिवाक्षम तीर्थानि श्रद्धया यानि मानवाः		। 182
ते वसनि महाओगे इ॒० ये श्वीवपुर		।
ये दानं श्वीव अन्तेष्यः प्रथच्छन्ति विप्रियितः		। 183
ते कीडन्ति महाओगे गिर्वाँ श्वीवपुरे नराः		।
स्तु श्वीवः परिपूर्ण बाहुक्तिमिदृथं समीहते		। 184
किन्तु तन्नाम मात्रेण दृतं अवति याक्षयम्		।
दोनोनोन अगान्न प्रीयां मे सक्ष शिवस्सदा		। 185
इत्युक्ता वमर्थि यो दानं स्याक्षयं फलम्		।
यस्तूलपूर्ण विस्तीर्णि दृच्यान्तस्त्रमपूर्वकम्		। 186
मुदुर्चर्म कुतं वापि सितवरन्नावकुण्ठितम्		।
कुण्डा जिनो परिच्छृणः पुष्पधूपादिवासितम्		। 187
श्वीवक्त्राना त्रियुक्ताय श्रद्धया विनिवेदयेत्		।
यस्तूलवरत्रतन्तुनां रोमां संरथावि यावति		। 188
तावदृष्टिस्त्राणि शिवलोके महीयते		।
श्वीव गुडिक्षय यद्यत्यं यः प्रदृच्यान्तदृथिने		। 189
शाकमूलफलाद्य वा तस्य पुण्यफलं शुणु		।
यावसा - - - : हीनां संरथ्यपत्रफलेषु य		। 190
ताव०६ष सहस्राणि शिवलोके महीयते		।

श्रीकां सव्यज्ञनं दत्वा शिवं अन्तागं आकृतः ।	191
वर्णलङ्घं महाओगे शिवलोके महीयते ।	1
दृद्यन्दं श्रिष्टपूर्णं वा श्रीकां पात्रं सुशोभनम् ।	192
दद्याद्याश्विनश्चकायं तस्य पुण्यफलं शृणु ।	1
वर्णकोटि इति दिव्यं महाओगे स्वमन्वितः ।	193
स्थित्वा शिवपुरे हेहि तस्यान्ते स महीपतिः ।	1
सुशीतकेव तोयेन शिवशकं पिपासितम् ।	194
तर्पयित्वा शिवेलोके वर्णलङ्घं समोदते ।	1
नेतृशं कर्करी शुक्रं वरस्त्रपूर्तं कुपूरितम् ।	195
प्रदद्याद्याश्विनश्चकायं तस्य पुण्यफलं शृणु ।	1
शुद्धदस्पीतिकं संकाशोर्विमाने स्वर्वगामिकः ।	196
संप्रदद्याद्याश्विनेत्रोक्तं समोदते ।	1
पालाशं पद्मपत्रेवा यः कृत्वा पुटिकानि तु ।	197
प्रदद्याद्याश्विनेत्रोक्तं समोदते ।	1
यस्तामपात्रं स्फूर्तं प्रदद्याद्याश्विनेत्रोगिने ।	198
पात्रस्थं दानस्थं द्वृतस्थं फलमानुयात् ।	1
बयोगिने ।	199
कोटि कोटि संकल्पानां शिवलोके महीयते ।	1
रोप्यकं शिवं कुट्टियं ये भक्तं शिवव्यामिकम् ।	200
ओजवित्वा ।	1

- पूरितं शान्तं शान्तगा अन्तगा-ये पूजयेत् । २०१
- स्तु द्विष्टे महा ओगे शिवलोके महीयते ।
निश्चलपाणे यो अन्तगा वहते शिवव । २०२
- त्वा प्रथलेव शिवलोके मवा पनुयात् ।
ओजये-च्छ द्वया अन्तगा यश्चिव ब्रह्म-पारिगम् । २०३
- स ओगे कीडते द्विष्टे शिवलोके ठथवास्थितः
यश्चिवाशम । . . . रथंग्रस्थं ओजये छुटः । २०४
- निपुले स्तम्भा ओगे : कीडनश्च शिवपुरे वसेत्
शिवाशम वनस्थं यः कन्दमूल पालयिजेत् । २०५
- दिव्यानप्राप्तु या दोगा नीवरस्थं पुरे रस्थितः
एकं पाशुपतं अन्तगा पूजायि वा प्रणमय-
नानाविद्या महा ओगे शिवलोके महीयते । २०६
- महावतपरामेकां शिक्षाय प्रतिपादयेत् । २०७
- द्विष्टे २-सुमहा ओगे शिवलोके महीयते ।
अप्यन्यज मनासारं शिवभक्तिरतं नरम् । २०८
- ओजायित्वा यथा अन्तगा शिवलोके महीयते
कानयोग न हिष्टाये लोके सामान्य कर्मिभिः । २०९
- पूजयन्ति शिवं अन्तगा शिवलोके स - .
येव्यः पुरा देवतमातृपूजा ! लोके शिलोते गोग्रह - २१०
- वसनां-प ।

सर्वेऽपि तिष्ठन्ते दिवि प्रहृष्टा ।

अवेचुरन्ते पुथं अ-

द्यानेन लोके पुरुषो महान्तो

ते गच्छत स्तुर्य करात् प्रश्नु या-

एको मुनि योगरत स्तुर्य

प्राणान्प्रिया व्य रत्नुजतः गवार्थे

शेष वापि करी अवधू

व्य प्रदाता नित पोति उप्रोः

गति प्रथाति स्म सय इ संघः

नीजोपि यां गच्छति गोग्रहेषु

पाल्याः

वाप्याः परमास्पूजा

लोके लोके गोग्रहं सावितावाम्

सं तिष्ठन्ति न्यिरव्य कालं

अवेचुरन्ते पृथिवी इवराध्य

क्वानयोगेन इशाङ्कं न्ताये यजन्ते परमं शिवम्

ते सर्वदुर्बवनिकुत्का अ-

इत्येतच्छिवलोकस्य माहात्म्यं समुदाहृतम्

गोलोकस्य प्रसङ्गेन तनुतगानां समावतः

शिवलोका छद्मिर्यग्म

कारवातिः प्रकृतिरुमी

1 211

1 212

1 213

1 214

1 215

1 216

1 217

- 148a इदृशानां तथान्धानां कोट्यो द्वे योऽसौ लक्षाः।
सर्वज्ञवाप्रपूनस्य तिर् । २१८
सं द्वेयं प्रकृते मैद्यतस्थितम्
ब्रह्मणः परमस्थानं पद्मारागसमप्रभम् । २१९
क्षेत्रलोकात्परं द्वेयं विष्णोऽस्थात् -
द्वनीलप्रतीकाशे महाओगेरकुत्सुतम् । २२०
विष्णुलोकात्परं स्थानं कुमारस्य महामनः
स्वप्नद्वामीति कसंकाशं महाओगसमान्वितम् । २२१
सं परं स्थानमुमादेभ्यः प्रकीर्तितम्
तस्यामीकरप्रख्यमशोषगुणसंयुतम् । २२२
मारथानाऽपरमं स्थानमाद्यमुमापतेः
द्विनकुक्लोटिसंकाशं सर्वकामसमान्वितम् । २२३
अप्रमेयगुणं कुष्ठमनोपर्यं सनातनम्
सर्वा अस्ति ओगेरिविष्णुसमान्कुतम् । २२४
महाप्रवाहसंयुक्तं स्वसूर्यो युतसमप्रभैः
गणेरद्युमिते स्थानमसंरब्धेणितपरः । २२५
हरि हिरण्यग्रीष्मे धैर्यसुकुमारदिवाकरः
स्तूयते भगवन्नित्यं तत्स्थानप्राप्तिकांक्षीति । २२६
तद्व्याप्तरतैश्चान्ते शिक्षाहौरजितेन्द्रियैः
प्राप्यन्ते तत्परं द्रव्यं ब्रह्मणः किञ्चित्कृपैः । २२७

१४९	संप्राप्य चं प्राप्य सिद्धा समस्तकूशवर्जिताः	१
	सर्वज्ञ इशुद्वयः	२२८
	तद्या पुलः	२२९
	इति निर्यं विशुद्धं-य स्थानमाथ मुमापतेः	१
	द्विर्यं शः	२३०
	यं संयुक्तः निर्य मक्षयम्	१
	स्वेदेवता प्रणीतेन शोषयोगेन	१
	दारकूपणः	१
	अवन्ति वशीवस्त्रे दृढा रवोगानां गच्छीश्वराः	१
	द्वीवधि मैपर स्सूक्ष्मः	१
	पल्लं महत्	१
	दृहान्ते तेन विभिन्न स्थानमेन मवा पुराणः	१
	see calcutta folio 87a line 3	१
		१

149 a

यात्

तज्जर्वसमितं कांक्षी उग्रान्सुखं वसेत्

। २३८

त

अष्टस्तिष्ठिवपुरुसुखी । २३९

ततस्तानश्चाहा विप्रवाहीलोकान् प्राप्त-

। २४०

वेच्छुनः

ततस्तयोगविधिना पुनर्दर्यायति शङ्कुरम्

। २४१

संप्राप्यते

संप्राप्यते वर्णस्थानं शिवलोकं महीयते
योगस्ते नरैः

। २४२

तस्मादन्तर्भिल्ला

। २४३

विनाप्येतत् स्थानमेकं न तद्यते

। २४४

शिवप्रियेण विधिना ग्रान्त्यैः प्रत-

। २४५

ततरस ग्रीणां गांवां इवतं सुशोभनम्

।

प्रथम

। २४६

No. 66014.

Palm leaf.

Folia 77. (73-149.)

No of Lines Per Page. 7.

Script. Telugu.

Size 16*1½

S. N. Alarajam

30.7.63

X
— — — Calcutta folio 87a
last line.

श्रीवधर्मेत्तरम्

1. स्कन्दागास्त्यसंवादस्तपम् श्री श्रीवधर्मेत्तरशास्त्रे } १-११
 बड़ह्यरमन्त्र प्रभाववर्णनम् } गोषडङ्गविधिर्निर्मि }
 श्रीवद्वानफलम् } प्रथमोऽद्वयायः .
 गोषडङ्गविधिः .
2. विद्यादानविधिस्तत्फलं च श्री श्रीवधर्मेत्तरे शास्त्रे } १२-३१
 विद्यादानफलं नाम } विद्यादानफलं नाम }
 द्वितीयोऽद्वयायः .
3. श्रीवयोगिशुश्रूषाफलम् ; श्री श्रीवधर्मेत्तरे } ३२-४१
 पञ्चमहायज्ञ निरुपणम् ; पञ्चमहायज्ञ गुणा- }
 तत्र ज्ञानयज्ञेनापवर्गप्रिवर्णनम् } ध्यायो नाम तृतीयो- }
 इद्वयायः .
4. सत्पात्रैभ्यः श्रीवयोगिभ्यः दानकर्त्तुः } श्रीवधर्मेत्तरे सत्पात्र- } ४२-५२
 ज्येष्ठमानफलप्रदृशनिरुपणम् } गुणं नाम चतुर्थोऽद्वयायः .
5. श्रीवधर्मलक्षणम्, तेषां फल- } श्री श्रीवधर्मेत्तरे } ५३-५८
 वर्णनिंच्च । श्रीवकर्मणा जायमान- } श्रीवसंगत्यः }
 सदृतिवर्णनम् । पञ्चमोऽद्वयायः .
6. नरकप्रापकपापभेदनिरुपणम् श्री श्रीवधर्मेत्तरे } ५९-६९
 पापभेदो नाम }
 घण्टोऽद्वयायः .
7. दानफलवर्णनम्, नरकेषु } श्री श्रीवधर्मेत्तरे } ७०-७५
 पापिभि भुज्यमानात्मानां } नरकविशेषो नाम }
 वर्णनम् सप्तमोऽद्वयायः .
8. संसारप्रसवारूप्यानम् श्री श्रीवधर्मेत्तरे } ९६-११९
 संसारप्रसवारूप्यानं }
 नामाष्टमोऽद्वयायः .
9. स्वर्गनरकस्त्वरूपवर्णनिं श्री श्रीवधर्मेत्तरे } १२०-१२४
 तत्कारणभूतपुण्यपापवर्णनिंच्च } स्वर्गनरकचिङ्गो }
 नाम नवमोऽद्वयायः .

10. मोक्षदायकज्ञानयोगवर्णनम्.

125-14

श्रीविद्यमोक्षरैज्ञान- }
योगोनामद्वामोऽध्यायः }

11. पापविशुद्धिकरणां } श्रीश्रीविद्यमोक्षरैप्रायश्चित्त- 146-15
प्रायश्चित्तानां कथनम् } चकथनं नामेकाद्वौऽध्यायः

12. पातालादि श्रीवल्लोकयर्थनितानां } आन्तिमभागो
लोकानां निरूपणम्. } न विद्यते } 155-18
तत्र विद्वोषतो होलोकवर्णनम्